

Global Congress on
Behavioral Addictions

GCBA

Küresel Davranışsal
Bağımlılıklar Kongresi
İstanbul, 13 - 14 May / Mayıs 2025

ÖZETLER

ABSTRACTS

Davranışsal bağımlılıklar, Dünya Sağlık Örgütü tarafından, kişilerin psikolojik, sosyal ve bilişsel işlevselliğini olumsuz yönde etkileyen; toplumsal ve ekonomik düzeyde değişimlere ve zararlara yol açan çok yönlü bir halk sağlığı sorunu olarak tanımlanmaktadır. Dijital oyun, sosyal medya, sanal kumar, problemli pornografi kullanımı ve alışveriş gibi yeni bağımlılık yapma potansiyeline sahip biçimler,

teknolojik dönüşümün hızıyla birlikte giderek daha yaygın ve görünmez bir risk alanı oluşturmaktadır. Bu dinamik yapı, multidisipliner analizleri, kapsayıcı önleme çalışmalarını ve evrensel müdahale stratejilerini zorunlu kılmaktadır.

Yeşilay olarak, 105 yıllık geçmişimizden aldığımız güçle yalnızca önleme ve farkındalık faaliyetlerimizi sürdürmekle kalmıyor, aynı zamanda erken tanı, müdahale ve rehabilitasyon basamaklarını da içeren bütüncül bir mücadele modeli geliştiriyoruz. Psikososyal dayanıklılığı artırmak, bağımlılık riskini sistematik biçimde analiz etmek ve kanıta dayalı uygulamalarla toplumu güçlendirmek, temel önceliklerimiz arasında yer alıyor. Davranışsal bağımlılıklar alanında ise 2010 yılından itibaren hem ulusal hem de uluslararası düzeyde çok sayıda sempozyum, kongre ve bilimsel toplantı organize edilmiş; çeşitli akademik araştırmalar gerçekleştirilmiş ve bilimsel yayınlara imza atılmıştır. Yeşilay tarafından düzenlenen en önemli organizasyonlardan biri de Uluslararası Teknoloji Bağımlılığı Kongresi'dir. Bu kongrenin ilki 2012, ikincisi 2013, üçüncüsü 2016 ve dördüncüsü 2017 yıllarında gerçekleştirilmiştir. Son olarak 5. Uluslararası Teknoloji Bağımlılığı Kongresi'nin devamı niteliğinde düzenlediğimiz 6. Küresel Davranışsal Bağımlılıklar Kongresi, bu alandaki ulusal ve küresel gelişmeleri ele alacaktır.

Kongremizin kavramsal çerçevesi özel bir önem taşımaktadır. Davranışsal bağımlılıkların önlenmesi, dijital bağımlılıkların nörobiyolojik ve psikolojik yönleri, toplumsal

Başkanın Mesajı

YEŞİLAY

etkileri ve sağlıklı dijitalleşme politikalarının geliştirilmesi gibi başlıklar, yalnızca akademik bilgi üretimi açısından değil; politika yapıcılar ve uygulayıcılar için de yol gösterici nitelik taşımaktadır.

Küresel düzeyde etkili bir bağımlılıkla mücadele stratejisi geliştirmek, yalnızca bilimsel bilgi üretimini artırmakla değil aynı zamanda bu bilginin uluslararası düzlemde paylaşımını ve ortak eylem planlarına dönüştürülmesini gerektirir. Bu nedenle kongremizin yalnızca bir bilgi paylaşımı platformu olmakla kalmayıp disiplinler arası iş birliklerinin güçlendiği, yenilikçi çözüm önerilerinin ortak akılla filizlendiği bir zemin olacağına inanıyoruz.

Yeşilay olarak bağımlılıklarla mücadele alanındaki bilimsel birikimi derinleştirmek, uluslararası iş birliklerini güçlendirmek ve iyi yaşam kültürünü yaygınlaştırmak amacıyla sempozyumlar düzenlemeye, akademik toplantı ve konferanslara katkı sunmaya, özgün projeler üretmeye ve nitelikli yayınlarla toplumsal farkındalığı artırmaya kararlılıkla devam edeceğiz. 6. Küresel Davranışsal Bağımlılıklar Kongresi'nin, bağımlılıklarla mücadelede yeni yaklaşımlar ve stratejiler geliştirilmesine katkı sağlamasını, çıktılarının, bilimsel, toplumsal ve etik boyutlarıyla zenginleşen, etkisi yüksek bir fikir alışverişi imkânı oluşturmalarını temenni ediyorum.

Doç. Dr. Mehmet Dinç
Türkiye Yeşilay Cemiyeti Genel Başkanı

President's Message

World Health Organization defines behavioral addictions as a complex public health issue that negatively affects individuals' psychological, social, and cognitive functioning, leading to societal and economic changes and harm. New forms with addictive potential—such as digital gaming, social media, online gambling, problematic pornography use, and compulsive shopping—are

becoming increasingly widespread and form an invisible risk area due to the rapid pace of technological transformation. This dynamic structure necessitates multidisciplinary analyses, comprehensive prevention efforts, and universal intervention strategies.

As Turkish Green Crescent Society, empowered by our 105-year legacy, we not only continue our prevention and awareness activities, but also develop a holistic approach to addressing the issue that includes early diagnosis, intervention, and rehabilitation stages. Enhancing psychosocial resilience, systematically analyzing addiction risks, and strengthening society through evidence-based practices are among our core priorities. We have organized numerous symposiums, congresses, and scientific meetings at both national and international levels in the field of behavioral addictions since 2010, conducted various academic studies and contributed to scientific publications. One of the most remarkable events organized by Turkish Green Crescent Society is the International Congress on Technology Addiction. The first congress was held in 2012, followed by the second in 2013, the third in 2016, and the fourth in 2017. Most recently, the 6th Global Congress on Behavioral Addictions, which we organized as a continuation of the 5th International Congress on Technology Addiction, will address both national and global developments in this field.

President's Message

The conceptual framework of our congress holds particular significance. Topics such as the prevention of behavioral addictions, the neurobiological and psychological dimensions of digital addictions, their societal impacts, and the development of healthy digitalization policies are not only crucial for academic knowledge production, but also serve as a guiding resource for policymakers and practitioners.

Developing an effective global strategy to combat addiction requires not only the advancement of scientific knowledge but also its dissemination on an international level and its transformation into joint action plans. For this reason, we believe that our congress will not only serve as a platform for knowledge exchange, but also as a foundation where interdisciplinary collaborations are strengthened, and innovative solutions are cultivated through collective insight.

As Turkish Green Crescent Society, we are firmly committed to deepening the scientific knowledge in the field of addiction, strengthening international collaborations, and promoting a culture of well-being by organizing symposiums, contributing to academic meetings and conferences, developing original projects, and enhancing public awareness through high-quality publications. I sincerely hope that the 6th Global Congress on Behavioral Addictions will contribute to the development of novel approaches and strategies in tackling addictions, and that its outcomes will foster a highly impactful exchange of ideas enriched by scientific, social, and ethical dimensions.

Assoc. Prof. Mehmet Dinç
President of the Turkish Green Crescent Society

Başkanın Mesajı	2
Kongre Organizasyon Komitesi	8
Uluslararası Bilim Kurulu	10
Yeşilay Bilim Kurulu	14
Kongre Programı	16
Oturum Başkanları	28
Ana Konuşmacılar	33
Panel Konuşmacıları	51
Sözel Bildiriler	157
Poster Bildiriler	189

Table of Contents

President's Message.....	4
Congress Organizing Committee.....	9
International Scientific Committee	12
Green Crescent Scientific Committee	15
Congress Program	22
Session Chairs.....	30
Keynote Speakers	33
Panel Speakers	51
Oral Presentations.....	157
Poster Presentations	189

► **Başkan: Osman Tolga Arıca**

Yeşilay Bilim Kurulu Üyesi
Profesör, Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Türkiye

► **Muhammed Tayyib Kadak**

Genel Başkan Yardımcısı, Türkiye Yeşilay Cemiyeti
Profesör, İstanbul Üniversitesi, Cerrahpaşa, Türkiye

► **Murat Şentürk**

Genel Sekreter Yardımcısı, Türkiye Yeşilay Cemiyeti
Yeşilay Bilim Kurulu Başkanı
Profesör, İstanbul Üniversitesi, Türkiye

► **Merih Altıntaş**

Yeşilay Bilim Kurulu Üyesi
Doçent, İstanbul Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Türkiye

► **Adem Başpınar**

Yeşilay Bilim Kurulu Üyesi
Doçent, Kırklareli Üniversitesi, Türkiye

► **İlyas Kaya**

Yeşilay Bilim Kurulu Üyesi
Doktor Öğretim Üyesi, İstanbul Üniversitesi, Türkiye

► **Eren Murat Dinçer**

Yeşilay Bilim Kurulu Üyesi
Doktor Öğretim Üyesi, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Türkiye

Congress Organizing Committee

► **Chair: Osman Tolga Arıcak**

Member, Turkish Green Crescent Society Scientific Committee
Professor, Hasan Kalyoncu University, Türkiye

► **Muhammed Tayyib Kadak**

Vice President, Turkish Green Crescent Society
Professor, Istanbul University, Cerrahpaşa, Türkiye

► **Murat Şentürk**

Deputy Secretary General, Turkish Green Crescent Society
Chair, Turkish Green Crescent Society Scientific Committee
Professor, Istanbul University, Türkiye

► **Merih Altıntaş**

Member, Turkish Green Crescent Society Scientific Committee
Associate Professor, Istanbul Kartal Dr. Lütfi Kırdar City Hospital, Türkiye

► **Adem Başpınar**

Member, Turkish Green Crescent Society Scientific Committee
Associate Professor, Kırklareli University, Türkiye

► **İlyas Kaya**

Member, Turkish Green Crescent Society Scientific Committee
Assistant Professor, Istanbul University, Türkiye

► **Eren Murat Dinçer**

Member, Turkish Green Crescent Society Scientific Committee
Assistant Professor, Mimar Sinan Fine Arts University, Türkiye

► **Mehmet Dinç**

Genel Başkan, Türkiye Yeşilay Cemiyeti
Doçent, Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Türkiye

► **Muhammed Tayyib Kadak**

Genel Başkan Yardımcısı, Türkiye Yeşilay Cemiyeti
Profesör, İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa, Türkiye

► **Murat Şentürk**

Genel Sekreter Yardımcısı, Türkiye Yeşilay Cemiyeti
Yeşilay Bilim Kurulu Başkanı
Profesör, İstanbul Üniversitesi, Türkiye

► **Osman Tolga Arıcak**

Kongre Organizasyon Komitesi Başkanı
Yeşilay Bilim Kurulu Üyesi
Profesör, Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Türkiye

► **Merih Altıntaş**

Yeşilay Bilim Kurulu Üyesi
Doçent, İstanbul Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Türkiye

► **Adem Başpınar**

Yeşilay Bilim Kurulu Üyesi
Doçent, Kırklareli Üniversitesi, Türkiye

► **Joël Billieux**

Profesör, Louvain Katolik Üniversitesi
DeneySEL Psikopatoloji Laboratuvarı ve İnternet ve Kumar Bağımlılığı Kliniği
Ortak Direktörü, Saint-Luc Üniversite Hastanesi, Belçika

► **Alex Blaszczyński**

Profesör, Sidney Üniversitesi, Avustralya
Direktör, Kumar Bağımlılığı Tedavi Kliniği, Avustralya

► **Zsolt Demetrovics**

Profesör, Flinders Üniversitesi, Avustralya
Profesör, ELTE Eötvös Loránd Üniversitesi, Macaristan

► **Eren Murat Dinçer**

Yeşilay Bilim Kurulu Üyesi
Doktor Öğretim Üyesi, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Türkiye

► **Wei Hao**

Profesör, Central South Üniversitesi, Çin
Direktör, DSÖ Psiko-sosyal Faktörler İş Birliği Merkezi, Çin

► **Susumu Higuchi**

Tıp Doktoru, DSÖ Madde Kullanımı ve Bağımlılık Yapıcı Davranışlar Araştırma ve
Eğitim İş Birliği Merkezi, Japonya

► **İlyas Kaya**

Yeşilay Bilim Kurulu Üyesi
Doktor Öğretim Üyesi, İstanbul Üniversitesi, Türkiye

► **Daniel King**

Profesör, Flinders Üniversitesi, Avustralya

► **Hans-Jürgen Rumpf**

Doçent, Lübeck Üniversitesi, Almanya

► **Kristiana Siste Kurniasanti**

Tıp Doktoru, Psikiyatri Bölüm Başkanı, Endonezya Üniversitesi, Endonezya

► **Heather Wardle**

Profesör, Glasgow Üniversitesi
Glasgow Kumar Araştırmaları Ortak Direktörü, Birleşik Krallık

► **Sunghwan Yi**

Profesör, Guelph Üniversitesi, Kanada

► **Mehmet Dinç**

President, Turkish Green Crescent Society
Associate Professor, Hasan Kalyoncu University, Türkiye

► **Muhammed Tayyib Kadak**

Vice President, Turkish Green Crescent Society
Professor, Istanbul University - Cerrahpaşa, Türkiye

► **Murat Şentürk**

Deputy Secretary General, Turkish Green Crescent Society
Chair, Turkish Green Crescent Society Scientific Committee
Professor, Istanbul University, Türkiye

► **Osman Tolga Arıcak**

Chair, Congress Organizing Committee
Member, Turkish Green Crescent Society Scientific Committee
Professor, Hasan Kalyoncu University, Türkiye

► **Merih Altıntaş**

Member, Turkish Green Crescent Society Scientific Committee
Associate Professor, Istanbul Kartal Dr. Lütfi Kırdar City Hospital, Türkiye

► **Adem Başpınar**

Member, Turkish Green Crescent Society Scientific Committee
Associate Professor, Kırklareli University, Türkiye

► **Joël Billieux**

Professor, Catholic University of Louvain
Co-director, Laboratory for Experimental Psychopathology and the Internet and Gambling Disorders Clinic, Saint-Luc University Hospitals, Belgium

► **Alex Blaszczynski**

Professor, University of Sydney, Australia
Director, Gambling Treatment Clinic, Australia

International Scientific Committee

► Zsolt Demetrovics

Professor, Flinders University, Australia

Professor, ELTE Eötvös Loránd University, Hungary

► Eren Murat Dinçer

Member, Turkish Green Crescent Society Scientific Committee

Assistant Professor, Mimar Sinan Fine Arts University, Türkiye

► Wei Hao

Professor, Central South University, China

Director, WHO Collaborating Centre for Psychosocial Factors, China

► Susumu Higuchi

M.D., WHO Collaborating Centre for Research and Training on Substance Use and Addictive Behaviours, Japan

► İlyas Kaya

Member, Turkish Green Crescent Society Scientific Committee

Assistant Professor, Istanbul University, Türkiye

► Daniel King

Professor, Flinders University, Australia

► Hans-Jürgen Rumpf

Associate Professor, University of Lübeck, Germany

► Kristiana Siste Kurniasanti

M.D., Head of Psychiatry Department, Universitas Indonesia, Indonesia

► Heather Wardle

Professor, University of Glasgow

Co-director of Gambling Research Glasgow, United Kingdom

► Sunghwan Yi

Professor, University of Guelph, Canada

► **Hediyetullah Aydeniz**

Profesör, Marmara Üniversitesi, Türkiye

► **Şaziye Senem Başgöl**

Profesör, Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Türkiye

► **Rabia Bilici**

Profesör, İstanbul Ticaret Üniversitesi, Türkiye

► **Hakan Coşkunol**

Profesör, Addicta: The Turkish Journal on Addictions Genel Yayın Yönetmeni, Türkiye

► **Peyami Çelikcan**

Profesör, İstinye Üniversitesi, Türkiye

► **Toker Ergüder**

Profesör, Program Yöneticisi, Dünya Sağlık Örgütü Ülke Ofisi, Türkiye

► **Yusuf Genç**

Profesör, Sakarya Üniversitesi, Türkiye

► **Mustafa Necmi İlhan**

Profesör, Gazi Üniversitesi, Türkiye

► **Çiğdem Karakükcü**

Profesör, Erciyes Üniversitesi, Türkiye

► **Recep Erol Sezer**

Profesör, Türkiye

► **Zeynep Esra Abay Çelik**

Doçent, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

► **Esra İşmen Gazioğlu**

Doçent, İstanbul Üniversitesi, Cerrahpaşa, Türkiye

► **Hasan Volkan Kara**

Doçent, İstanbul Üniversitesi, Cerrahpaşa, Türkiye

► **Mustafa Otrar**

Doçent, T.C. Millî Eğitim Bakanlığı, Özel Eğitim ve Rehberlik Genel Müdürlüğü, Türkiye

► **Ahmet Özdiñç**

Doçent, İstanbul Üniversitesi, Cerrahpaşa, Türkiye

► **Perihan Torun**

Doçent, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

► **Abdullah Uçar**

Doktor Öğretim Üyesi, Sakarya Üniversitesi, Türkiye

► **Hediyetullah Aydeniz**

Professor, Marmara University, Türkiye

► **Şaziye Senem Başgöl**

Professor, Hasan Kalyoncu University, Türkiye

► **Rabia Bilici**

Professor, Istanbul Ticaret University, Türkiye

► **Hakan Coşkunol**

Professor, Editor-in-Chief, Addicta: The Turkish Journal on Addictions, Türkiye

► **Peyami Çelikan**

Professor, Istinye University, Türkiye

► **Toker Ergüder**

Professor, Program Manager, World Health Organization Country Office, Türkiye

► **Yusuf Genç**

Professor, Sakarya University, Türkiye

► **Mustafa Necmi İlhan**

Professor, Gazi University, Türkiye

► **Çiğdem Karakükcü**

Professor, Erciyes University, Türkiye

► **Recep Erol Sezer**

Professor, Türkiye

► **Zeynep Esra Abay Çelik**

Associate Professor, University of Health Sciences, Türkiye

► **Esra İşmen Gazioğlu**

Associate Professor, Istanbul University, Cerrahpaşa, Türkiye

► **Hasan Volkan Kara**

Associate Professor, Istanbul University, Cerrahpaşa, Türkiye

► **Mustafa Otrar**

Associate Professor, Republic of Türkiye Ministry of National Education, General Directorate of Special Education and Guidance, Türkiye

► **Ahmet Özdiñ**

Associate Professor, Istanbul University, Cerrahpaşa, Türkiye

► **Perihan Torun**

Associate Professor, University of Health Sciences, Türkiye

► **Abdullah Uçar**

Assistant Professor, Sakarya University, Türkiye

Kongre Programı

6. KÜRESEL DAVRANIŞSAL BAĞIMLILIKLAR KONGRESİ 13 MAYIS 2025

09.00 - 09.30	KAYIT
09.30 - 10.00	AÇILIŞ KONUŞMALARI - A SALONU Doç. Dr. Mehmet Dinç , Genel Başkan, Türkiye Yeşilay Cemiyeti Prof. Dr. Mücahit Öztürk , Mütevelli Heyeti Başkanı, Türkiye Yeşilay Cemiyeti Mahinur Özdemir Göktaş , Bakan, T.C. Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı Dr. Cevdet Yılmaz , Cumhurbaşkanlığı Yardımcısı, Bağımlılıkla Mücadele Yüksek Kurulu Başkanı, Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığı
10.00 - 11.00	ANA KONUŞMA I - A SALONU Oturum Başkanı: Prof. Dr. Mücahit Öztürk Konuşmacı: Prof. Dr. Marc Potenza "Davranışsal Bağımlılıklarda Teoriden Müdahaleye Yeni Bakış Açıları"
11.00 - 11.15	Kahve Arası*
11.15 - 12.30	OTURUM 1 - A SALONU Oturum Başkanı: Prof. Dr. Marc Potenza Konuşmacı: Dr. Sabrina Molinaro "Z Kuşağında Davranışsal Bağımlılıklar: Avrupa'daki Eğilimler, Dönüşümler ve Diğer Riskli Davranışlarla İlişkiler" Konuşmacı: Prof. Dr. Hae Kook Lee "Ergenlerde Dijital Medya Kaynaklı Ruh Sağlığı Sorunlarına Yönelik Politika Geliştirme Stratejisi" Konuşmacı: Prof. Dr. Emmanuel Kuntsche "Bağımlılık Araştırmalarında Yapay Zekânın Geçmişi, Bugünü ve Geleceği"
12.30 - 13.30	ÖĞLE ARASI
13.30 - 14.30	ANA KONUŞMA II - A SALONU Oturum Başkanı: Dr. Sabrina Molinaro Konuşmacı: Prof. Dr. David C. Hodgins "Kumarın Risklerine Yönelik Rehber Geliştirilmesi ve Uygulamadaki Etkileri"
14.30 - 15.00	Kahve Arası*

15.00 - 16.15

OTURUM 2 - A SALONU**Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Eren Murat Dinçer****Konuşmacı: Prof. Dr. Aleksandar Štulhofer** "Pornografi Kullanımı ile Ergenlerin Cinsel Yaşamı ve Psikolojik İyi Oluşu Arasındaki Uzun Dönemli İlişki: PROBIOPS Projesinden Sonuçlar"**Konuşmacı: Arş. Gör. Süleyman Agah Demirgöl** "Problemli Pornografi Kullanımı ile Beden Memnuniyetsizliği Arasındaki Kesitsel ve Boylamsal İlişkiler: Macar Genç Yetişkinlerden Oluşan Ulusal Temsili Örneklem**Konuşmacı: Dr. Öğr. Üyesi Beata Böhre (çevrim içi)** "Kompulsif Cinsel Davranış Araştırmalarındaki Son Bulguların İncelenmesi"

15.00 - 16.15

OTURUM 3 - B SALONU**Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi İlyas Kaya****Konuşmacı: Prof. Dr. Cüneyt Evren** "İnternet Oyun Bozukluğundan Kumar Oynama Bozukluğuna Geçiş"**Konuşmacı: Dr. Norharlina Bahar** "Oyun, Sosyal Medya ve Çalınan Çocukluk Dönemi: Gelişimsel Bir Perspektif"**Konuşmacı: Doç. Dr. Hande Ayraller Taner** "Çocuklar ve Ergenlerde Oyun Oynama Bozukluğu Tanı ve Tedavisi"

16.15 - 16.30

Kahve Arası*

16.30 - 17.45

SÖZEL BİLDİRİLER - A SALONU**Oturum Başkanı: Prof. Dr. Şaziye Senem Başgöl****1. Konuşmacı: Süreyyanur Kitapçıoğlu** "Umutları Dokumak, Güç Kazanmak: İnternet Oyun Oynama Bağımlılığına Naratif Terapi Temelli Bir Yaklaşım"**2. Konuşmacı: Büşra Bilgi** "Erken Çocuklukta Ekran Kullanımını Yönetme Sürecinde Ebeveyn Deneyimlerinin İncelenmesi: Naratif Terapi Temelli Bir Destek Rehberinin Geliştirilmesi"**3. Konuşmacı: Tuğba Bozdemir** "Oyun Oynama Bozukluğu Olan Yetişkinlerin Demografik, Bağımlılık ve Psikolojik Özellikleri"**4. Konuşmacı: Prof. Dr. Oğuzhan Zengin** "Ergenlerde Oyun Oynama Bağımlılığı: Sosyal Destek Algısı ve Bağlanma Stilleri Arasındaki İlişki"**5. Konuşmacı: Ferhat Bayoğlu** "Problemli İnternet Kullanımını Önlemeye Yönelik Hazırlanan 'Değişen Ben' Grup Müdahale Programının Lise Öğrencilerinin İnternet Kullanım Davranışları Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi"

Kongre Programı

16.30 - 17.45

SÖZEL BİLDİRİLER - B SALONU

Oturum Başkanı: Hakan Çetin

1. Konuşmacı: Aslıhan Eslek "Kumar Oynama Bozukluğunda Psikodramanın

Etkililiği: Bir Vaka Çalışması"

2. Konuşmacı: Nisa Nur Çalışkan Şen "Kumar Oynama Bozukluğunda Aile

Özelliklerini Anlamak"

3. Konuşmacı: Ersin Alpaslan "Kumar Oynama Bozukluğu ile Alkol-Madde Kullanım

Bozukluğunun Eş Tanısı: Retrospektif Bir Çalışma"

4. Konuşmacı: Veysi Aka "Türkiye'de Kumarın Tarihsel Dönüşümü:

Marjinallikten Toplumsallığa"

5. Konuşmacı: Hümeysra Mutlutürk "Davranışsal Bağımlılıklarda Sosyal Risk Düzeyi

Farklılıklarının İncelenmesi"

16.30 - 17.45

SÖZEL BİLDİRİLER - C SALONU

Oturum Başkanı: Dr. Şahin Bayzan

1. Konuşmacı: Nihan Sönmez "İnternet Bağımlılığında Yaşa Bağlı Farklılıklar:

Young'ın İnternet Bağımlılığı Testi Kısa Formu'nun Türkçe Versiyonu Kullanılarak

Yapılan Büyük Ölçekli Bir Çalışmanın Bulguları"

2. Konuşmacı: Oğuzhan Koyuncu "Çocuklar ve Ergenler için Hiper Odaklanma

Anketi'nin Psikometrik Geliştirilmesi ve Geçerlik Çalışması ile Problemlı İnternet

Kullanımıyla İlişkileri"

3. Konuşmacı: Mehmet Büyükçorak "Ekranları Dengelemek ve Psikolojik İyi Oluş:

Birinci Sınıf Öğrencilerinde Dijital Bağımlılığa Pozitif Psikoloji Yaklaşımı"

4. Konuşmacı: Hülya Yaman "Z Kuşağı Üniversite Öğrencilerinde Sosyal Medya

Bağımlılığı, Uyku Kalitesi ve Mesleki Denge Arasındaki İlişki"

5. Konuşmacı: Onour İmram "Dijital Bağımlılık ve Psikolojik Müdahale: Bilişsel

Davranışçı Terapinin Üniversite Öğrencileri Üzerindeki Etkisi"

**Fuaye poster alanında poster bildiri sunumları gerçekleştirilecektir.*

6. KÜRESEL DAVRANIŞSAL BAĞIMLILIKLAR KONGRESİ

14 MAYIS 2025

09.30 - 10.15	OTURUM 4 - A SALONU
	Oturum Başkanı: Prof.Dr. Hakan Coşkunol
	Konuşmacı: Prof. Dr. Attila Szabo "Egzersiz Bağımlılığı: Klinik Değerlendirmenin Önündeki Engel"
	Konuşmacı: Doç. Dr. Nicole Avena "Yeme Bağımlılığı Bilimi: Obezite ve Halk Sağlığına Etkileri"
10.15 - 10.30	Kahve Arası*
10.30 - 11.30	ANA KONUŞMA III - A SALONU
	Oturum Başkanı: Prof. Dr. Osman Tolga Arıcak
	Konuşmacı: Prof. Dr. Hae Kook Lee "Güney Kore'deki Oyun Bağımlılığı Kohort Çalışmasından Çıkarılan Dersler"
11.30 - 11.45	Kahve Arası*
11.45 - 12.45	ANA KONUŞMA IV - A SALONU
	Oturum Başkanı: Prof. Dr. İhsan Karaman
	Konuşmacı: Doç. Dr. Joshua Grubbs "Davranışın Ötesinde: Problemlı Pornografi Kullanımında Bireysel Zorluklar ve Ahlaki Çelişkileri Anlamak"
12.45 - 13.45	ÖĞLE ARASI
14.00 - 15.00	OTURUM 5 - A SALONU
	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Merih Altıntaş
	Konuşmacı: Doç. Dr. Charles Livingstone "Kumar ve Kumara Bağlı Zararlarda Küresel Artış: Kumarın Zararlarını Önlemek ve Azaltmak için Ne Yapabiliriz?"
	Konuşmacı: Stig Erik Sørheim "Politikanın Önemi: Sivil Toplum Kuruluşlarının Kumar Politikalarına Dâhil Olma Nedenleri"
	Konuşmacı: Doç. Dr. Sari Castrén "Davranışsal Bağımlılıklarda Yeni Riskler ve Karşılaşılan Zorluklar: Oyun, Kumar ve Sosyal Medya Örnekleri"
15.00 - 15.15	Kahve Arası*

*Fuaye poster alanında poster bildiri sunumları gerçekleştirilecektir.

Kongre Programı

15.15 - 16.30

OTURUM 6 - A SALONU

Oturum Başkanı: Doç. Dr. Müge Bozkurt

Konuşmacı: Doç. Dr. Joshua Grubbs "21. Yüzyılda Spor Bahisi: İlgörüler ve Karşılaşılan Zorluklar"

Konuşmacı: Prof. Dr. Alexandre Kieslich da Silva "Brezilya'da Kumar Oynama Bozukluğu ve Çevrim İçi Bahis Patlaması: Klinik Bir Perspektif"

Konuşmacı: Dr. Elisa Benedetti "Güney Akdeniz Bölgesinde Ergenlerdeki Riskli Davranışlar: Kuzey Afrika ve Orta Doğu'daki MedSPAD Anketi Sonuçları"

15.15 - 16.30

OTURUM 7 - B SALONU

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Murat Şentürk

Konuşmacı: Prof. Dr. Hediyeullah Aydeniz "Oyun Derecelendirme Sistemleri ve "Çocuk Dostu Bir Oyun Derecelendirme Sistemi" Arayışı"

Konuşmacı: Arş. Gör. Oğuz Gülleb "Oyun Derecelendirme Sistemleri: Oyun Analizleri Üzerinden Mevcut Uygulamaların Oyunlara Yansıması"

Konuşmacı: Prof. Dr. Yatan Pal Singh Balhara "Hindistan'da Oyunlarla İlgili Düzenleyici Çerçeve: Mevcut Durum ve Gelecek Perspektifi"

16.30 - 16.45

Kahve Arası*

16.45 - 18.00

OTURUM 8 - A SALONU

Oturum Başkanı: Prof. Dr. M. Tayyib Kadak

Konuşmacı: Prof. Dr. David C. Hodgins "Kumar Oynama Bozukluğu Tedavisi ve İyileşme Sürecindeki Uzun ve Zorlu Yol"

Konuşmacı: Prof. Dr. Burcu Akın Sarı "İnternet Oyun Oynama Bozukluklarının Komorbiditesi"

Konuşmacı: Uzm. Psk. Dilara Demircan "Kumar Oynama Bozukluğunda Müdahale, Tedavi ve İyileşme: YEDAM Modeli"

16.45 - 18.00

OTURUM 9 - B SALONU

Oturum Başkanı: Doç. Dr. Adem Başpınar

Konuşmacı: Dr. Öğr. Üyesi Hüseyin Hayri Nuroğlu "Bağımlılık Ekonomisi ve Türkiye: Bağımlılık Ekonomisinin Büyüklüğü, Stratejileri ve Etkileri"

Konuşmacı: Prof. Dr. Zeliha Traş "Çocuklarda Dijital Bağımlılık"

Konuşmacı: Prof. Dr. Aydoğın Aykut Ceyhan "İnternet Kaynaklı Bağımlılık Belirtilerine Yönelik "Değişen Ben" Grup Müdahale Programları"

18.00 - 18.10

Kapanış Konuşması

**Fuaye poster alanında poster bildiri sunumları gerçekleştirilecektir.*

Congress Program

6TH GLOBAL CONGRESS ON BEHAVIORAL ADDICTIONS 13 MAY 2025

09.00 - 09.30	REGISTRATION
09.30 - 10.00	OPENING SPEECH - HALL A Assoc. Prof. Mehmet Dinç , <i>President, The Turkish Green Crescent Society</i> Prof. Mücahit Öztürk , <i>Chair, Board of Trustees, The Turkish Green Crescent Society</i> Mahinur Özdemir Gökteş , <i>Minister, Republic of Türkiye Ministry of Family and Social Services</i> PhD, Cevdet Yılmaz , <i>Vice President, Head of the High Council of Fight against Addiction, Presidency of the Republic of Türkiye</i>
10.00 - 11.00	KEYNOTE SPEECH I - HALL A Session Chair: Prof. Mücahit Öztürk Keynote Speaker: Prof. Marc Potenza "New Perspectives from Theory to Intervention on Behavioral Addictions"
11.00 - 11.15	Coffee Break*
11.15 - 12.30	SESSION 1 - HALL A Session Chair: Prof. Marc Potenza Speaker: PhD. Sabrina Molinaro "Behavioral Addictions in Gen Z: Trends, Transformations, and Links to Other Risky Behaviors in Europe" Speaker: Prof. Hae Kook Lee "Policy Support for Regulating Digital Media Use to Promote Adolescent Mental Health" Speaker: Prof. Emmanuel Kuntsche "Past, Present, and Future of Artificial Intelligence in Addiction Research"
12.30 - 13.30	LUNCH BREAK
13.30 - 14.30	KEYNOTE SPEECH II - HALL A Session Chair: PhD. Sabrina Molinaro Keynote Speaker: Prof. David C. Hodgins "Development and Impact of Public Lower Risk Gambling Guidelines"
14.30 - 15.00	Coffee Break*

*Poster presentations will be held during coffee breaks.

15.00 - 16.15

SESSION 2 - HALL A
Session Chair: Asst. Prof. Eren Murat Dinçer
Speaker: Prof. Aleksandar Štulhofer "Longitudinal Relationship between Pornography Use and Adolescent Sexuality and Well-being: Insights from the PROBIOPS Project"

Speaker: RA. Süleyman Agah Demirgöl "Cross-sectional and Longitudinal Associations Between Problematic Pornography Use and Body Dissatisfaction in a Nationally Representative Sample of Young Hungarian Adults"

Speaker: Asst. Prof. Beata Bőthe (virtual) "Exploring Recent Findings in Compulsive Sexual Behaviors Research"

15.00 - 16.15

SESSION 3 - HALL B
Session Chair: Asst. Prof. İlyas Kaya
Speaker: Prof. Cüneyt Evren "Internet Gaming Disorder and the Transition to Gambling Disorder"

Speaker: MD. Norharlina Bahar "Gaming, Social Media, and the Stolen Childhood: A Developmental Perspective"

Speaker: Assoc. Prof. Hande Ayraler Taner "Gaming Disorder Diagnosis and Treatment in Children and Adolescents"

16.15 - 16.30

Coffee Break*

16.30 - 17.45

ORAL PRESENTATIONS - HALL A
Session Chair: Prof. Şaziye Senem Başgöl
1. Speaker: Süreyyanur Kitapçıoğlu "Weaving Hopes and Gaining Strength: Working with Internet Gaming Disorder from a Narrative Therapy Perspective"

2. Speaker: Büşra Bilgi "Examining Parental Experiences in Managing Screen Use in Early Childhood: Development of a Narrative-Based Support Guide"

3. Speaker: Tuğba Bozdemir "Demographic, Addiction, and Psychological Characteristics of Adults with Gaming Disorder"

4. Speaker: Prof. Oğuzhan Zengin "Gaming Addiction in Adolescents: The Relationship between Perceptions of Social Support and Attachment Styles"

5. Speaker: Ferhat Bayoğlu "Evaluation of the Effect of the 'Changing Me' Group Intervention Programme Prepared to Prevent Problematic Internet Use on High School Students' Internet Use Behaviours"

**Poster presentations will be held during coffee breaks.*

Congress Program

16.30 - 17.45

ORAL PRESENTATIONS - HALL B

Session Chair: Hakan Çetin

- 1. Speaker: Aslıhan Eslek** "The Effectiveness of Psychodrama in Gambling Disorder Through a Case Study"
- 2. Speaker: Nisa Nur Çalışkan Şen** "Understanding Family Characteristics in Gambling Disorder"
- 3. Speaker: Ersin Alpaslan** "Comorbidity of Gambling Disorder and Alcohol-Substance Use Disorder: A Retrospective Study"
- 4. Speaker: Veyisi Aka** "The Historical Transformation of Gambling in Türkiye from Marginality to Sociality"
- 5. Speaker: Hümeysra Mutlutürk** "Examination of Social Risk Level Differences in Behavioral Addictions"

16.30 - 17.45

ORAL PRESENTATIONS - HALL C

Session Chair: PhD. Şahin Bayzan

- 1. Speaker: Nihan Sönmez** "Age-Related Differences in Internet Addiction: Findings from a Large-Scale Study Using the Turkish Version of Young's Internet Addiction Test Short Form"
- 2. Speaker: Oğuzhan Koyuncu** "Psychometric Development and Validation of the Hyperfocus Questionnaire for Children and Adolescents: Associations with Internet Addiction"
- 3. Speaker: Mehmet Büyükçorak** "Enhancing University Adjustment and Reducing Digital Addiction: A Positive Psychology Approach"
- 4. Speaker: Hülya Yaman** "The Relationship Between Social Media Addiction, Sleep Quality, and Occupational Balance Among Generation Z University Students"
- 5. Speaker: Onour Impram** "Digital Addiction and Psychological Intervention: The Impact of Cognitive Behavioral Therapy on University Students"

**Poster presentations will be held during coffee breaks.*

6TH GLOBAL CONGRESS ON BEHAVIORAL ADDICTIONS

14 MAY 2025

09.30 - 10.15	SESSION 4 - HALL A
	Session Chair: Prof. Hakan Coşkunol Speaker: Prof. Attila Szabo "Exercise Addiction: The Roadblock to Clinical Assessment" Speaker: Assoc. Prof. Nicole Avena "The Science of Food Addiction: Implications for Obesity and Public Health"
10.15 - 10.30	Coffee Break*
10.30 - 11.30	KEYNOTE SPEECH III - HALL A
	Session Chair: Prof. Osman Tolga Arıcak Keynote Speaker: Prof. Hae Kook Lee "Lesson from Korean Game Addiction Cohort Study"
11.30 - 11.45	Coffee Break*
11.45 - 12.45	KEYNOTE SPEECH IV - HALL A
	Session Chair: Prof. İhsan Karaman Keynote Speaker: Assoc. Prof. Joshua Grubbs "Beyond Behavior: Understanding Subjective Distress and Moral Incongruence in Problematic Pornography Use"
12.45 - 13.45	LUNCH BREAK
13.45 - 15.00	SESSION 5 - HALL A
	Session Chair: Assoc. Prof. Merih Altıntaş Speaker: Assoc. Prof. Charles Livingstone "The Global Growth of Gambling and Gambling Harm: What We Can Do to Prevent and Reduce the Harms of Gambling" Speaker: Stig Erik Sørheim "Policy Matters. Why NGOs are Getting Involved in Gambling Policy" Speaker: Assoc. Prof. Sari Castrén "New Risks and Challenges in Behavioral Addictions (Gaming, Gambling, or Social Media)"
15.00 - 15.15	Coffee Break*

**Poster presentations will be held during coffee breaks.*

Congress Program

15.15 - 16.30

SESSION 6 - HALL A

Session Chair: Assoc. Prof. Müge Bozkurt

Speaker: Assoc. Prof. Joshua Grubbs

"Sports Gambling in the 21st Century: Insights and Challenges"

Speaker: Prof. Alexandre Kieslich da Silva "Gambling Disorder and the Online Betting Boom in Brazil: A Clinical Perspective"

Speaker: PhD. Elisa Benedetti "Adolescent Risk Behaviors in the South Mediterranean region: Insights from the MedSPAD Survey in North Africa and the Middle East"

15.15 - 16.30

SESSION 7 - HALL B

Session Chair: Prof. Murat Şentürk

Speaker: Prof. Hediyeullah Aydeniz "Game Rating Systems and a Guest for 'Child Friendly Game Information System'"

Speaker: RA. Oğuz Gülleb "Game Rating Systems: Reflection of Current Practices on Games through Game Analyses"

Speaker: Prof. Yatan Pal Singh Balhara "Regulatory Framework for Gaming in India: Current Status and Way Ahead"

16.30 - 16.45

Coffee Break*

16.45 - 18.00

SESSION 8 - HALL A

Session Chair: Prof. M. Tayyib Kadak

Speaker: Prof. David C. Hodgins "The Long and Winding Road to Gambling Disorder Treatment and Recovery"

Speaker: Prof. Burcu Akın Sarı "The Comorbidity of Internet Gaming Disorders"

Speaker: Sp. Psych. Dilara Demircan "Intervention, Treatment, and Recovery in Gambling Disorder: Insights from the YEDAM Model"

16.45 - 18.00

SESSION 9 - HALL B

Session Chair: Assoc. Prof. Adem Başpınar

Speaker: Asst. Prof. Hüseyin Hayri Nuroğlu "The Economy of Addiction and Türkiye: The Size, Strategies, and Impacts of the Addiction Economy"

Speaker: Prof. Zeliha Traş "Digital Addiction in Children"

Speaker: Prof. Aydoğan Aykut Ceylan "Improving Me' Group Intervention Programs for Internet-Based Addiction Symptoms"

18.00 - 18.10

Closing Remarks

**Poster presentations will be held during coffee breaks.*

Oturum Başkanları

Osman Tolga Arıca

Profesör, Hasan Kalyoncu
Üniversitesi, Türkiye

İhsan Karaman

Profesör, Medistate Kavacık Hastanesi
Profesör, İstanbul Sağlık ve
Teknoloji Üniversitesi, Türkiye

Sabrina Molinaro

Doktor, Ulusal Araştırma Konseyi,
Klinik Fizyoloji Enstitüsü, İtalya

Mücahit Öztürk

Mütevelli Heyeti Başkanı,
Türkiye Yeşilay Cemiyeti
Profesör, İbn Haldun Üniversitesi, Türkiye

Merih Altıntaş

Doçent, İstanbul Kartal Dr. Lütfi
Kırdar Şehir Hastanesi, Türkiye

Müge Bozkurt

Doçent, İstanbul Üniversitesi,
Türkiye

Hakan Coşkunol

Profesör, Addicta: The Turkish Journal
on Addictions Genel Yayın Yönetmeni,
Türkiye

Hakan Çetin

Akademi Direktörü, Türkiye Yeşilay
Cemiyeti, Türkiye

Eren Murat Dinçer

Doktor Öğretim Üyesi, Mimar Sinan
Güzel Sanatlar Üniversitesi, Türkiye

M. Tayyib Kadak

Profesör, İstanbul Üniversitesi,
Cerrahpaşa, Türkiye

İlyas Kaya

Doktor Öğretim Üyesi, İstanbul
Üniversitesi, Türkiye

Marc N. Potenza

Profesör, Wu Tsai Enstitüsü, Yale
Üniversitesi, A.B.D.

Murat Şentürk

Profesör, İstanbul Üniversitesi,
Türkiye

Şaziye Senem Başgül

Profesör, Hasan Kalyoncu Üniversitesi,
Türkiye

Adem Başpınar

Doçent, Kırklareli Üniversitesi,
Türkiye

Şahin Bayzan

Doktor, Bilgi Teknolojileri ve İletişim
Kurumu, Türkiye

Session Chairs

Osman Tolga Arıca

Professor, Hasan Kalyoncu
University, Türkiye

İhsan Karaman

Professor, Medistate Kavacık Hospital
Professor, Istanbul Health and
Technology University, Türkiye

Sabrina Molinaro

PhD, National Research Council,
Institute of Clinical Physiology, Italy

Mücahit Öztürk

Chair of the Board of Trustees, Turkish
Green Crescent Society
Professor, Ibn Haldun University, Türkiye

Merih Altıntaş

Associate Professor, Istanbul Kartal
Dr. Lütfi Kırdar City Hospital, Türkiye

Müge Bozkurt

Associate Professor,
Istanbul University, Türkiye

Hakan Coşkunol

Professor, Editor-in-Chief, Addicta: The
Turkish Journal on Addictions, Türkiye

Hakan Çetin

Academy Director, Turkish Green Crescent
Society, Türkiye

Eren Murat Dinçer

Assistant Professor, Mimar Sinan
Fine Arts University, Türkiye

M. Tayyib Kadak

Professor, Istanbul University,
Cerrahpaşa, Türkiye

İlyas Kaya

Assistant Professor,
Istanbul University, Türkiye

Marc N. Potenza

Professor, Wu Tsai Institute, Yale
University, U.S.A.

Murat Şentürk

Professor, Istanbul University,
Türkiye

Şaziye Senem Başgül

Professor, Hasan Kalyoncu University,
Türkiye

Adem Başpınar

Associate Professor,
Kırklareli University, Türkiye

Şahin Bayzan

PhD, Information Technologies and
Communication Authority, Türkiye

**Global Congress on
Behavioral Addictions**

GCBA

**Küresel Davranışsal
Bağımlılıklar Kongresi**
İstanbul, 13 - 14 May / Mayıs 2025

ANA KONUŞMACILAR

KEYNOTE SPEAKERS

Doç. Dr. Joshua Grubbs
A.B.D.

Assoc. Prof. Joshua Grubbs
U.S.A.

Biyografi

Biography

Dr. Joshua B. Grubbs, New Mexico Üniversitesi Alkol, Madde Kullanımı ve Bağımlılıklar Merkezi'nde klinik psikolog ve doçent olarak görev yapmaktadır. Dr. Grubbs'ın araştırmaları öncelikle problemli pornografi kullanımı, kompulsif cinsel davranış bozukluğu ve kumar oynama bozukluğu gibi kompulsif ve aşırı davranış kalıplarına odaklanmaktadır.

Dr. Grubbs özellikle bağımlılığın sosyal inşası ve bireylerin kendi davranışlarını kontrol dışı veya bağımlılık yapıcı olarak algılamalarına neden olan faktörleri anlamakla ilgilenmektedir.

Dr. Joshua B. Grubbs is a clinical psychologist and associated professor at the Center on Alcohol, Substance Use, and Addictions at the University of New Mexico. Dr. Grubbs' research primarily focuses on compulsive and excessive behavior patterns such as problematic pornography use, compulsive sexual behavior disorder, and gambling disorder. Dr. Grubbs is especially interested in the social construction of addiction and in understanding the factors that lead individuals to perceive their own behaviors as being out of control or addictive.

Davranışın Ötesinde: Problemlı Pornografi Kullanımında Bireysel Zorluklar ve Ahlaki Çelişkileri Anlamak

Doç. Dr. Joshua Grubbs, Alkol, Madde Kullanımı ve Bağımlılıklar Merkezi, New Mexico Üniversitesi

Problemlı pornografi kullanımı (PPU) bireyler, klinisyenler ve araştırmacılar için önemli bir zorluk teşkil eder ve genellikle zorlantı, sıkıntı ve işlevsel bozulma duyguları ile karakterize edilir. Bu sunumda Dr. Joshua Grubbs, PPU'nun psikolojik temellerini araştıran on yılı aşkın araştırmalarının bir sentezini sunacaktır. Dr. Grubbs'ın yalnızca kullanım sıklığı veya süresine odaklanan basit modellerin ötesine geçen çalışması, öznel deneyimin, özellikle de bireyin kendisinin bildirdiği bağımlılık ve ahlaki uyumsuzluk duyguları kavramlarının büyük önemini vurgulamaktadır.

Kendi bağımlılık algılarının ve buna bağlı psikolojik sıkıntıların genellikle hem pornografi kullanımının kendisiyle hem de bireyin ahlaki veya dini değerleri ve pornografi kullanımı arasındaki çatışmayla daha bağlantılı olduğunu gösteren ampirik çalışmalara değinecektir. Ahlaki uyumsuzluk olarak adlandırılan bu ikinci olgu, bazı bireylerin neden izleme alışkanlıklarıyla ilgili derin suçluluk, utanç ve endişe yaşadıklarını ve kendilerini "bağımlı" olarak tanımlamalarına yol açtığını anlamanın merkezinde yer almaktadır.

Dr. Grubbs, dindarlık, kişilik, ahlaki inançlar ve bireyin kendisinin bildirdiği PPU arasındaki ilişkiyi araştıran ve farklı metodolojiler kullanan çalışmalardan elde edilen önemli bulguları sunacaktır. Bu yapıları değerlendiren ölçümlerin geliştirilmesi ve doğrulanmasını ve yüksek ancak problem yaratmayan kullanımı önemli kişisel acılara neden olan kullanımdan ayırt etmeyi tartışacaktır.

Bu sunum, iç çatışmanın ve öznel sıkıntının kritik rolünü vurgulayarak katılımcıları PPU konusunda daha incelikli bir bakış açısı benimsemeye davet edecektir. Dr. Grubbs, bu araştırmanın doğru değerlendirme, yalnızca bırakma yerine ahlaki çatışmaları çözmeye odaklanması gerekebilecek etkili klinik müdahale ve pornografi kullanımı ve ilgili endişeleri çevreleyen damgalamayı azaltma konusundaki önemli etkilerini tartışacaktır. Katılımcılar, problemlı kullanıma neden olan karmaşıklıklar ve algılanan bağımlılığın merkezinde yer alan faktörler hakkında daha derin ve kanıta dayalı bir anlayış kazanacaklardır.

Beyond Behavior: Understanding Subjective Distress and Moral Incongruence in Problematic Pornography Use

Assoc. Prof. Joshua Grubbs, Center on Alcohol, Substance Use, and Addictions, University of New Mexico

Problematic pornography use (PPU) presents a significant challenge for individuals, clinicians, and researchers, often characterized by feelings of compulsion, distress, and functional impairment. In this presentation, Dr. Joshua Grubbs will synthesize over a decade of his research investigating the psychological underpinnings of PPU. Moving beyond simplistic models focused solely on frequency or duration of use, Dr. Grubbs' work highlights the paramount importance of subjective experience, particularly the concepts of self-reported feelings of addiction and moral incongruence.

By reviewing empirical studies that demonstrate that self-perceptions of addiction and the associated psychological distress are often more linked to both pornography use itself and to a conflict between an individual's moral or religious values and their pornography use. This latter phenomenon, termed moral incongruence, appears central to understanding why some individuals experience profound guilt, shame, and anxiety related to their viewing habits,

leading them to identify as "addicted."

Dr. Grubbs will present key findings from studies utilizing diverse methodologies, exploring the relationship between religiosity, personality, moral beliefs, and self-reported PPU. He will discuss the development and validation of measures assessing these constructs and the implications for differentiating high but non-problematic use from use that causes significant personal suffering.

This presentation will challenge attendees to adopt a more nuanced perspective on PPU, emphasizing the critical role of internal conflict and subjective distress. Dr. Grubbs will discuss the crucial implications of this research for accurate assessment, effective clinical intervention - which may need to focus on resolving moral conflicts rather than solely on cessation - and reducing stigma surrounding pornography use and related concerns. Attendees will gain a deeper, evidence-based understanding of the complexities driving problematic use and the factors central to perceived addiction.

Prof. Dr. David C. Hodgins
Kanada

Prof. David C. Hodgins
Canada

Biyografi

Biography

David C. Hodgins, FCAHS, FRSC, Calgary Üniversitesi Psikoloji Bölümü Klinik Psikoloji Programı'nda profesördür ve Calgary Üniversitesi Bağımlılık Yapıcı Davranışlar Laboratuvarı'nın direktörüdür. Dr. Hodgins aynı zamanda Alberta Kumar Araştırma Enstitüsü'nde araştırma koordinatörüdür. Araştırma alanları, madde kullanımı ve kumar oynama bozukluklarından nüksetme ve iyileşme dahil olmak üzere bağımlılık davranışlarının çeşitli yönlerine odaklanmaktadır.

David C. Hodgins, Ph.D., FCAHS, FRSC is a professor in the Program in Clinical Psychology in the Department of Psychology, University of Calgary and is director of the Addictive Behaviours Lab at the University of Calgary. Dr. Hodgins is also a research coordinator with the Alberta Gambling Research Institute. His research interests focus on various aspects of addictive behaviours including relapse and recovery from substance use and gambling disorders.

Kumarın Risklerine Yönelik Rehber Geliştirilmesi ve Uygulamadaki Etkileri

Prof. Dr. David C. Hodgins,
Psikoloji Bölümü, Calgary Üniversitesi

2021 yılında, düşük zarar riskiyle ilişkili kumar oynama davranışına ilişkin uygulanabilir, kanıta dayalı bir dizi nicel sınır yayınlanmıştır. Bu uluslararası iş birliği, 8 farklı ülkeden kumar oynayan 60.000'den fazla kişiden elde edilen epidemiyolojik verilerin analizini içermektedir. Düşük Riskli Kumar Oynama Kılavuzları (LRGG'ler), bireylerin hane gelirlerinin (vergi öncesi) %1'inden fazlasını kumar için harcamamalarını, ayda 4 günden fazla kumar oynamamalarını ve düzenli olarak ikiden fazla farklı kumar türünde kumar oynamamalarını tavsiye etmektedir. Kanıtlar, kılavuz ilkelerin genel olarak olumlu karşılandığını ve hem halk hem de politika yapıcılar tarafından yararlı görüldüğünü göstermektedir. Ayrıca, insanların kumara katılımlarını sınırlamak için doğal olarak attıkları adımlarla da uyumludurlar. Sonuç olarak, LRGG'ler

Kanada'da ve uluslararası alanda birçok yargı alanında benimsenmiş veya teşvik edilmiştir. Bununla birlikte, etkinin ölçülmesi nadir ve zordur.

Bu sunumda (1) LRGG projesinden ortaya çıkan araştırma ve temel çıktılarına kısa bir genel bakış sunulacak; (2) kumarla ilgili zararı azaltmak için halk sağlığı çabalarında LRGG'leri benimseyen ve kullanan dünya çapındaki çeşitli yargı bölgeleri gözden geçirilecek; ve (3) uygulamanın önündeki engeller ve bunların etkinliğini değerlendirmek için devam eden çabalar tartışılacaktır.

Development and Impact of Public Health Lower Risk Gambling Guidelines

Prof. David C. Hodgins,
Department of Psychology, University of Calgary

In 2021, a set of workable, evidence-based quantitative limits on gambling behaviour associated with low risk of harm were published. This international collaboration included analysis of epidemiological data from over 60,000 people who gamble from 8 different countries. The Lower Risk Gambling Guidelines (LRGGs) recommend that individuals spend no more than 1% of household income (before tax) per month on gambling, gamble no more than 4 days per month, and not regularly gamble on more than two different types of gambling. Evidence shows that the guidelines generally have been viewed positively and are seen as helpful by both the public and policymakers. They also align well with the steps people take naturally to limit their gambling involvement. As a result, the LRGGs

have been adopted or promoted in many jurisdictions in Canada and internationally. However, measurement of impact is rare and challenging.

This presentation will: (1) provide a brief overview of the research conducted and key deliverables emerging from the LRGG project; (2) review the various jurisdictions around the world that have adopted and used the LRGGs in their public health efforts to reduce gambling-related harm; and (3) discuss barriers to implementation, and efforts underway to evaluate their effectiveness.

Prof. Dr. Hae Kook Lee
Kore Cumhuriyeti

Prof. Hae Kook Lee
Republic of Korea

Biyografi

Biography

Hae Kook Lee, Katolik Üniversitesi Tıp Fakültesinden mezun olmuş ve St. Mary's Hastanesi'nde psikiyatrist olarak eğitim görmüştür.

NIAAA'da 2 yıl boyunca okul politikası ve epidemiyoloji üzerine çalışan bir ziyaretçi akademisyen olarak görev yapmıştır. 2013 yılından bu yana davranışsal bağımlılık araştırmalarında aktif olarak yer almakta ve DSÖ Davranışsal Bağımlılık Danışma Kurulu üyesi olarak görev yapmaktadır. Kore Bağımlılık Psikiyatrisi Derneği'nin başkanlığını yapmış ve Seul'de düzenlenen 23. ICBA'ya ev sahipliği yapmıştır. Şu anda, bağımlılığı önlemeye yönelik kâr amacı gütmeyen bir kuruluş olan "Bağımlılık Forumunun" genel sekreteridir. Ayrıca JBA ve CAR'ın yayın kurulunda yer almaktadır.

Hae Kook Lee graduated from the Catholic University School of Medicine and trained as a psychiatrist at St. Mary's Hospital.

He stayed at NIAAA for 2 years as a visiting scholar studying alcohol policy and epidemiology. Since 2013, he has actively involved in behavioral addiction research while participating as a member of the WHO Advisory TF for behavioral addiction. He was the president of the Korean Association of Addiction Psychiatry, also, hosted 23rd ICBA in Seoul. Now, he is the secretary general of "Addiction Forum" which is non-profit organization for addiction prevention. He also is on the editorial board of JBA and CAR.

Güney Kore'deki Oyun Bağımlılığı Kohort Çalışmasından Çıkarılan Dersler

Prof. Dr. Hae Kook Lee,
Psikiyatri Bölümü, Kore Katolik Üniversitesi

Başlangıcı, kalıcılığı, remisyonu ve alevlenmesi de dahil olmak üzere belirli bir hastalığın doğal seyrini araştırmak için tasarlanan kohort çalışmaları, problemin doğasını ve oluşumuna zemin hazırlayan etkenleri anlamak için çok önemlidir. Güney Kore'de, 2014-2019 yılları arasında oyun oynama bozukluğu için mekanizmaları ve risk faktörlerini belirlemeyi amaçlayan bir kohort çalışması yapılmıştır. Çalışma, 2.300 ilkokul ve ortaokul öğrencisinden oluşan popülasyona dayalı bir örneklem grubunu takip ederek iki yıl boyunca %91,7 gibi yüksek bir takip oranı elde etmiştir. Başlangıçta, 45 katılımcı (%1,9) DSM-5'e göre İnternet Oyun Oynama Bozukluğu (IGD) tanı kriterlerini karşılamıştır. Bir yıl sonra, başarıyla takip edilen 2.206 öğrenci arasında 56 kişiye (%2,5) IGD teşhisi konmuştur. Orijinal 45 IGD vakasından 31'i bir yıl sonra normal duruma dönerken, 14 kişi (%31,1) IGD kriterlerini karşılamaya devam etmiştir. Ayrıca, bir yıllık takipte 42 yeni IGD vakası (%1,9) ortaya çıkmıştır. Çalışmada ayrıca önemli risk faktörleri de tespit edilmiştir. Eşlik eden psikiyatrik bozuklukları olanlar arasında IGD insidansı bir yılda 14,5

kat, iki yılda ise 4,8 kat daha yüksekti. IGD gelişimi ile ilişkili diğer temel faktörler arasında depresyon, saldırganlık, ebeveynlerle zayıf iletişim, oyuna başlama yaşının erken olması ve günlük oyun kullanım süresinin daha uzun olması yer almaktadır. Olumsuz sonuçlarla ilgili olarak, IGD'li olanlar önemli ölçüde daha fazla fiziksel semptom sergilemiş ve DEHB ve depresyon gibi daha yüksek komorbid psikiyatrik durum oranlarına sahip olmuştur. Bu bulgulara dayanarak, yazarlar oyun oynama bozukluğunun tanımlanabilir risk faktörleri ile klinik olarak stabil bir zihinsel ve davranışsal durum olduğu sonucuna varmışlardır. Oyun oynama bozukluğunun uygun yönetimi için kanıta dayalı önleme ve tıbbi müdahale stratejilerinin gerekli olduğunu öne sürmektedirler.

Lessons from the Korean Game Addiction Cohort Study

Prof. Hae Kook Lee,
Department of Psychiatry, The Catholic University of Korea

The cohort studies—designed to investigate the natural course of a specific illness, including its onset, persistence, remission, and exacerbation—are essential for understanding the concept of the problem and its contributing factors. In South Korea, a cohort study aimed at identifying the mechanisms and risk factors for gaming disorder was conducted between 2014 and 2019. The study followed a population-based sample of 2,300 elementary and middle school students, achieving a high follow-up rate of 91.7% over two years. At baseline, 45 participants (1.9%) met the diagnostic criteria for Internet Gaming Disorder (IGD) according to the DSM-5. One year later, among the 2,206 students successfully followed up, 56 individuals (2.5%) were diagnosed with IGD. Of the original 45 IGD cases, 31 had recovered to a normal state after one year, while 14 individuals (31.1%) continued to meet the criteria for IGD. Additionally, 42 new cases of IGD (1.9%) emerged at the one-year follow-up. The study also identified significant risk factors. Among those with comorbid

psychiatric disorders, the incidence of IGD was 14.5 times higher at one year and 4.8 times higher at two years. Other baseline factors associated with the development of IGD included depression, aggression, poor communication with parents, early age of gaming initiation, and longer duration of daily game use. Regarding adverse outcomes, those with IGD exhibited significantly more physical symptoms and had higher rates of comorbid psychiatric conditions such as ADHD and depression. Based on these findings, the authors conclude that gaming disorder is a clinically stable mental and behavioral condition with identifiable risk factors. They propose that evidence-based prevention and medical intervention strategies are necessary for the appropriate management of gaming disorder.

Prof. Dr. Marc N. Potenza
A.B.D.

Prof. Marc N. Potenza
U.S.A

Biyografi

Biography

Dr. Marc N. Potenza, Yale Tıp Fakültesinde Steven M. Southwick Psikiyatri, Çocuk Çalışmaları ve Nörobilim Profesörüdür. Yale'de Bağımlılıklar Bölümü, Kumar Araştırmaları Mükemmeliyet Merkezi, Dürtüsellik Araştırma Programı ve Yale Kadın Sağlığı Araştırmaları Kadın ve Bağımlılıklar Programını yönetmektedir. Uluslararası Bağımlılık Tıbbi Derneği'nin Seçilmiş Başkanıdır. 1000'den fazla yayına imza atmış ve 250'den fazla akademisyene danışmanlık yapmıştır. Araştırmaları davranışsal ve madde bağımlılığı olan insanları anlamaya ve onlara yardım etmeye odaklanmıştır.

Dr. Marc N. Potenza is the Steven M. Southwick Professor of Psychiatry, Child Study and Neuroscience at the Yale School of Medicine. At Yale, he directs the Division on Addictions, the Center of Excellence in Gambling Research, the Impulsivity Research Program and the Women and Addictions Core of Women's Health Research at Yale. He is the President Elect of the International Society of Addiction Medicine. He has authored over 1000 publications and mentored over 250 scholars. His research has focused on understanding and helping people with behavioral and substance addictions.

Davranışsal Bağımlılıklarda Teoriden Müdahaleye Yeni Bakış Açıları

Prof. Dr. Marc N. Potenza,
Wu Tsai Enstitüsü, Yale Üniversitesi

Dijital teknolojilerin bulunabilirliği ve kullanımı hızla değişmiş ve belirli gruplarla farklı şekilde ilişkili olabilecek yeni psikiyatrik endişeler yaratmıştır. Bu sunumda, cinsiyet/toplumsal cinsiyet ve diğer bireysel farklılıklar göz önünde bulundurularak, psikiyatrik kaygılar bağlamında belirli internet kullanım türlerini ve kalıplarını anlamaya yönelik güncel gelişmeler sunulacaktır. Dr. Potenza, Kişi, Duygu, Biliş ve Uygulama Etkileşimi (I-PACE) modeli gibi önerilen modellerden yararlanarak davranışsal bağımlılıkları değerlendirmek için teorik bir çerçeve sunacaktır. Uluslararası Lancet Psikiyatri Komisyonu'nun İnternetin Problemlili Kullanımı (PUI), Dünya Sağlık Örgütü'nün yargı bölgeleri arasında uygulanabilir tarama ve değerlendirme araçları geliştiren bir çalışma grubu ve 11.000'den fazla gelişmekte olan genç üzerinde yapılan boylamsal bir çalışma

olan Adolesan Beyin Bilişsel Gelişimi (ABCD) gibi büyük ölçekli çalışmalar da dahil olmak üzere birçok kaynaktan elde edilen verileri sunacaktır. Dr. Potenza sunumunda bu uluslararası faaliyetler ve cinsiyet/toplumsal cinsiyetin internet kullanım türleri ve kalıplarına katılımı nasıl ilişkili olduğu hakkında bilgi verecektir. Çevrimiçi spor kumarının yükselişi ve gençlerin ve genç yetişkinlerin, özellikle de erkeklerin bundan nasıl etkilenebileceğini anlatacaktır. Gençlerin sosyal medyaya katılımıyla ilgili bireysel farklılıkları aktaracak ve çevrimiçi sosyal etkinliklerin sonraki DEHB semptomatolojisiyle nasıl ilişkili olduğuna ve özellikle kızlar için bunun tersi olmadığına dair yeni veriler sunacaktır. Yeni dijital müdahalelerin yanı sıra farklı PUI türlerinin nasıl tanımlanacağı ve tedavi edileceği de ele alınacaktır.

New Perspectives from Theory to Intervention on Behavioral Addictions

Prof. Marc N. Potenza,
Wu Tsai Institute, Yale University

The availability and usage of digital technologies have changed rapidly, generating new psychiatric concerns that may relate to specific groups differently. In this presentation, current advances in understanding specific types and patterns of internet use in the context of psychiatric concerns will be presented, considering sex/gender and other individual differences. Dr. Potenza will provide a theoretical framework for considering behavioral addictions, drawing on proposed models such as the Interaction of Person, Affect, Cognition and Execution (I-PACE) model. He will present data from multiple sources including from work of an international Lancet Psychiatry Commission on Problematic Usage of the Internet (PUI), a World Health Organization workgroup developing screening and assessment

instruments applicable across jurisdictions and large-scale studies including the Adolescent Brain Cognitive Development (ABCD), a longitudinal study of over 11,000 developing youth. In his presentation, Dr. Potenza will present on these international activities and how gender/sex relate to engagement in types and patterns of internet use. He will present on the rise of online sports gambling and how youth and young adults, especially males, may be impacted. He will present on individual differences relating to youth engagement in social media, including novel data on how online social activities relate to subsequent ADHD symptomatology and not vice versa, especially for girls. How to identify and treat different types of PUI will be considered, as will novel digital interventions.

**Global Congress on
Behavioral Addictions**

GCBA

**Küresel Davranışsal
Bağımlılıklar Kongresi**
İstanbul, 13 - 14 May / Mayıs 2025

PANEL KONUŞMACILARI

PANEL SPEAKERS

Prof. Dr. Burcu Akın Sarı
Türkiye

Prof. Burcu Akın Sarı
Türkiye

Biyografi

Biography

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesinden 2003 yılında mezun olmuştur. 2009 yılında Gazi Üniversitesi Çocuk Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı'nda uzman olmuştur. Hâlen Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı'nda anabilim dalı başkanı ve öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır.

She graduated from Ankara University Faculty of Medicine in 2003. In 2009, she became a specialist at Gazi University, Department of Child Adolescent Mental Health and Diseases. She is currently working as the head of the department and faculty member at Başkent University Faculty of Medicine, Department of Child Adolescent Mental Health and Diseases.

İnternet Oyun Oynama Bozukluklarının Komorbiditesi

Prof. Dr. Burcu Akın Sarı,
Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi Anabilim Dalı, Başkent Üniversitesi

Giriş: İnternet oyun oynama bozuklukları (IGD), genellikle önemli günlük, iş ve / veya eğitim aksaklıklarına yol açan bilgisayar oyunlarına sürekli ve tekrarlanan katılımla tanımlanır ve Amerika Psikiyatri Birliği (APA) tarafından daha fazla çalışma gerektiren geçici bir psikiyatrik bozukluk olarak önerilmiştir. IGD, yeni dünyada giderek yaygınlaşan bir bağımlılık türüdür. IGD'nin yaygınlık oranı Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa ülkelerinde %0,8'dir. Öte yandan, daha önce Kore'de yapılan bir çalışmada %13,8'lik bir yaygınlık oranı elde edilmiştir. Psikiyatrik hastalıklarla komorbidite yüksektir. IGD ile karşılaşıldığında, ek psikiyatrik bozukluklar göz önünde bulundurulmalıdır.

Yöntem: Bu oturumda komorbid psikiyatrik bozukluklar tartışılacaktır. Giderek artan sayıda araştırma, oyun bozukluklarının depresyon, anksiyete, problemli madde kullanımı ve kişilik bozuklukları dahil olmak üzere diğer birçok ruh sağlığı bozukluğu ile ilişkili olduğunu göster-

mektedir. Psikiyatrik komorbiditelerle ilgili olarak, bazı çalışmalar problemli oyun kullanıcıları ile normal kullanıcılar arasında alkol kullanım bozukluğu prevalansında bir fark olmadığını bildirmişti; ancak, yasadışı uyuşturucu kullanımı problemli oyun kullanıcılarında yaygındır. IGD'nin sayısız psikiyatrik komorbiditesinden, dikkat eksikliği / hiperaktivite bozukluğu (DEHB), yaygınlığı ve kavramsal örtüşmesi nedeniyle en sık görülen hastalık olarak kabul edilir. DEHB ve IGD'de dürtüsellik ve düşmanlığın ortak özellikleri olduğu tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Genç erkek kullanıcılar gibi bağımlı olma olasılığı daha yüksek olan oyun kullanıcıları için IGD ve problemli oyun kullanımı için önleyici bir stratejiye ihtiyaç vardır. Ek olarak, IGD ve problemli oyun kullanımı olan bireylere hem oyun bağımlılığı hem de komorbid psikiyatrik bozukluklar için ruh sağlığı taraması ve uygun tedavi sağlanmalıdır.

The Comorbidity of Internet Gaming Disorders

Prof. Burcu Akin Sarı,
Department of Child and Adolescent Psychiatry, Başkent University

Introduction: Internet gaming disorders (IGD) are defined by continuous and repeated involvement with video games, often leading to significant daily, work and / or educational disruptions and has been suggested by American Psychiatric Association (APA) as a tentative psychiatric disorder that requires further study. IGD is an increasingly common type of addiction in the new world. The prevalence rate of IGD was 0.8% in the United States and European countries. On the other hand, the prevalence rate of 13.8% yielded by a previous Korean study. Comorbidity with psychiatric diseases is high. When faced with IGD, additional psychiatric disorders should be considered.

Method: In this session, the comorbid psychiatric disorders will be discussed. A growing body of research suggests that gaming disorders are associated with several other mental health disorders, including depression, anxiety, problematic substance use,

and personality disorders. Regarding psychiatric comorbidities, some studies have reported no differences in the prevalence of alcohol use disorder between problematic game users and usual users; however, illicit drug use is prevalent in problematic game users. Of the numerous psychiatric comorbidities of IGD, attention-deficit/hyperactivity disorder (ADHD) is considered the most frequent, due to its prevalence and conceptual overlap. It is identified as the shared features of impulsivity and hostility in ADHD and IGD.

Results: A preventive strategy for IGD and problematic game use is needed for game users who are more likely to be addicted, such as younger male users. In addition, mental health screening and appropriate treatment for both game addiction and comorbid psychiatric disorders should be provided to individuals with IGD and problematic game use.

**Doç. Dr. Nicole Avena
A.B.D.**

**Assoc. Prof. Nicole Avena
U.S.A.**

Biyografi

Biography

Beslenme ve bağımlılık konusunda önde gelen bir uzman olan Dr. Nicole Avena, Mount Sinai Tıp Fakültesi'nde Nörobilim Doçenti ve Princeton Üniversitesi'nde Sağlık Psikolojisi Misafir Profesörü olarak görev yapmaktadır. Doktorasını Princeton'da Psikoloji ve Sinirbilim alanında yapmış ve Rockefeller Üniversitesi'nde moleküler biyoloji alanında doktora sonrası bursunu tamamlamıştır. Araştırmaları, yeme bağımlılığı ve aşırı şeker tüketiminin etkileri üzerine çığır açan çalışmaları ile yaşam boyu beslenme üzerine odaklanmaktadır. Yeme bağımlılığını karakterize etmek için geliştirdiği modeller New York Bilimler Akademisi, Amerikan Psikoloji Derneği ve Ulusal Uyuşturucu Bağımlılığı Enstitüsü tarafından kabul görmüştür. Penguin Random House Konuşmacılar Bürosu'nun bir üyesidir ve How Sugar Affects Your Brain başlıklı konuşması 18 milyondan fazla izlenme ile en çok izlenen 2. TED-Ed sağlık konuşmasıdır.

Dr. Nicole Avena is a leading expert on nutrition and addiction, serving as an Associate Professor of Neuroscience at Mount Sinai School of Medicine and a Visiting Professor of Health Psychology at Princeton University. She earned her PhD in Psychology and Neuroscience from Princeton and completed a postdoctoral fellowship in molecular biology at The Rockefeller University. Her research focuses on nutrition across the lifespan, with groundbreaking work on food addiction and the effects of excess sugar intake. She has developed models to characterize food addiction, earning recognition from the New York Academy of Sciences, the American Psychological Association, and the National Institute on Drug Abuse. She is a member of the Penguin Random House Speakers Bureau and has the #2 most-watched TED-Ed health talk, How Sugar Affects Your Brain, with over 18 million views.

Yeme Bağımlılığı Bilimi: Obezite ve Halk Sağlığına Etkileri

Doç. Dr. Nicole Avena,
Mount Sinai, Icahn Tıp Fakültesi

Araştırmacılar yüksek oranda işlenmiş gıdalar ile bağımlılık yapan maddeler arasındaki paralellikleri keşfettikçe yeme bağımlılığı kavramı da giderek artan bir bilimsel ilgi görmektedir. Geleneksel obezite modelleri kalori alımını ve metabolik işlev bozukluğunu vurgularken, ortaya çıkan kanıtlar şeker, yağ ve rafine karbonhidrat bakımından zengin ultra işlenmiş gıdaların (UPF'ler) kötüye kullanılan ilaçlara benzer nörobiyolojik tepkileri tetikleyebileceğini göstermektedir. Bu sunum, nörogörüntüleme, davranışsal ve klinik çalışmalara odaklanarak yeme bağımlılığı hakkındaki mevcut bilimsel literatürü gözden geçirmektedir.

PET ve fMRI çalışmaları da dahil olmak üzere nörobiyolojik araştırmalar, aşırı lezzetli gıdaların nikotin ve alkol gibi maddelere benzer şekilde beynin dopamin ödül sistemini aktive ettiğini göstermiştir. Bu gıdalara kronik olarak maruz kalmak, dopamin reseptörlerinin aşağı regülasyonuna, kompulsif tüketimin artmasına ve kısıtlama üzerine yoksunluk benzeri semptomlara yol açabilir. Davranışsal çalışmalar bu modeli daha da desteklemektedir; yeme bağımlılığı kriterlerini karşılayan bireyler madde kullanım bozukluklarının ayırt edici özellikleri olan

aşırma, kontrol kaybı ve olumsuz sonuçlara rağmen tüketime devam etme kalıpları sergilemektedir.

Obezite ve diyetle ilgili hastalıklardaki küresel artış göz önüne alındığında, yeme bağımlılığının halk sağlığı üzerindeki etkileri önemlidir. Ultra işlenmiş gıdaların bağımlılık yapıcı özelliklerinin anlaşılması, geleneksel diyet kılavuzlarına meydan okumakta ve gıda reformülasyonu, yüksek riskli ürünlerin vergilendirilmesi ve savunmasız nüfuslara pazarlama kısıtlamaları gibi politika müdahalelerine ihtiyaç duyulduğunu göstermektedir. Ayrıca, bilişsel-davranışçı terapi ve dopamin sinyalini hedefleyen farmakolojik müdahaleler de dahil olmak üzere geleneksel olarak bağımlılık için kullanılan tedavi yaklaşımları, kompulsif aşırı yeme ile mücadele eden bireyler için umut vaat edebilir.

Bu sunumda yeme bağımlılığı modelinin güçlü yönleri ve sınırlılıkları eleştirel bir şekilde incelenecek, bu alanda süregelen tartışmalara değinilecek ve gelecekteki obezite önleme ve tedavi stratejilerinin şekillendirilmesindeki potansiyel rolü tartışılacaktır. Belirli gıdaların bağımlılık yapıcı doğasını kabul etmek, daha etkili halk sağlığı politikaları ve klinik müdahaleler geliştirmenin anahtarı olabilir.

The Science of Food Addiction: Implications for Obesity and Public Health

Assoc. Prof. Nicole Avena,
Icahn School of Medicine at Mount Sinai

The concept of food addiction has gained increasing scientific attention as researchers explore the parallels between highly processed foods and addictive substances. While traditional models of obesity emphasize caloric intake and metabolic dysfunction, emerging evidence suggests that ultra-processed foods (UPFs) rich in sugar, fat, and refined carbohydrates can trigger neurobiological responses similar to drugs of abuse. This presentation reviews the current scientific literature on food addiction, with a focus on neuroimaging, behavioral, and clinical studies.

Neurobiological research, including PET and fMRI studies, has demonstrated that hyper-palatable foods activate the brain's dopamine reward system, similar to substances like nicotine and alcohol. Chronic exposure to these foods may lead to downregulation of dopamine receptors, increased compulsive consumption, and withdrawal-like symptoms upon restriction. Behavioral studies further support this model, with individuals meeting criteria for food addiction displaying patterns of craving, loss of control, and continued consumption despite negative consequences—

hallmarks of substance use disorders.

The public health implications of food addiction are substantial, given the global rise in obesity and diet-related diseases. Understanding the addictive properties of UPFs challenges conventional dietary guidelines and suggests the need for policy interventions, such as food reformulation, taxation of high-risk products, and restrictions on marketing to vulnerable populations. Additionally, treatment approaches traditionally used for addiction, including cognitive-behavioral therapy and pharmacological interventions targeting dopamine signaling, may hold promise for individuals struggling with compulsive overeating.

This presentation will critically examine the strengths and limitations of the food addiction model, address ongoing debates in the field, and discuss its potential role in shaping future obesity prevention and treatment strategies. Recognizing the addictive nature of certain foods may be key to developing more effective public health policies and clinical interventions.

Prof. Dr. Hediyeullah Aydeniz
Türkiye

Prof. Hediyeullah Aydeniz
Türkiye

Biyografi

Biography

Diyarbakır doğumlu Prof. Dr. Aydeniz, 2001 yılında İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden mezun olmuş, aynı üniversitenin Gazetecilik Anabilim Dalı'nda yüksek lisans ve doktora derecelerini tamamlamıştır. Akademik ilgi alanları arasında Türkiye'de medya ve iletişim çalışmaları, bilgi ve enformasyon üretimi, entelektüeller, bilginin toplumsallaşması, medya sosyolojisi, medya okuryazarlığı ve dijital oyun araştırmaları yer almaktadır. 2014-2015 yıllarında Cambridge Üniversitesi'nde doktora sonrası araştırmalar yapmıştır. Medya Okuryazarlığı Araştırmaları Dergisi'nin (<https://medyaokuryazari.org>) kurucusu ve baş editörüdür. Halen Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümü'nde öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır.

Prof. Aydeniz, born in Diyarbakır, graduated from Istanbul University, Faculty of Communication in 2001 and earned his MA and PhD in Journalism from the same institution. His academic interests include media and communication studies in Türkiye, knowledge production, intellectuals, media sociology, media literacy, and digital game research. He conducted postdoctoral studies at the University of Cambridge (2014-2015). He is the founder and editor-in-chief of the Journal of Media Literacy Research (<https://medyaokuryazari.org>). Prof. Aydeniz is currently a faculty member in the Department of Public Relations and Publicity at Marmara University.

Oyun Derecelendirme Sistemleri ve “Çocuk Dostu Bir Oyun Derecelendirme Sistemi” Arayışı

Prof. Dr. Hediyeullah Aydeniz,
Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümü, Marmara Üniversitesi

Oyun endüstrisinin mesleki amaçları, hükümetlerin yasal zorunlulukları veya sivil toplum çabaları gibi amaç, inisiyatif ve aktör farklılığı olan video oyunu içerik derecelendirme sistemleri, video oyunları için uygun yaş ve içerik seviyesini belirlemek için kullanılan bir dizi kılavuzdur. Televizyon ve sinema sektörü için kullanılmakta olan akıllı işaretler (yaş sınıflandırılması) gibi derecelendirme sistemleri, oyuncu ve video oyunlarının her yıl artan sayısı dikkate alındığında yaşa göre sınıflandırılarak oyuncuların bilgilendirilmesi ve özellikle de çocuklar için olası zararlarının önlenmesi için önemli ve gereklidir. Özellikle oyun pazarının %20'sini oluşturan 18 yaşın altındaki çocuk oyuncuların (2023), eğitimcilerin, politika geliştiricilerin, sektör profesyonellerin ve ebeveynlerinin video oyunu seçiminde doğru yönlendirilmesinde dijital oyun içerik derecelendirmeleri hem eğitimciler hem ebeveynler için temel bir ihtiyaçtır.

Şiddet, pornografi, cinsel temalar, uyuşturucu madde kullanımı, ilaç kullanımı, küfür-hakaret vb. ağır dil kullanımları gibi çocuklar için uygun olmayan içeriklerin dikkate alınması ile yapılan sınıflandırmalar, ülkeden ülkeye değişmektedir. Kültür, inanç, ideoloji ve değerler dünyası gibi boyutlar dikkate alındığında da tartışılacak ve üzerinde durulacak birçok boyutu olmakla birlikte özellikle çocuklar için beden ve ruh sağlığı açısından telafisi mümkün olmayan zararlı sonuçları olabileceği için yaşa göre oyunların sınıflandırılması ve derecelendirmesi çok daha önemli olmaktadır.

Bir televizyon programının, bir sinema filminin veya bir oyunun hangi türde içeriklere sahip olduğu veya zararlı içerik taşıdığı ve hangi yaş grubunun izlemesinin uygun olduğu konusunda

bilgilendirici ve uyarıcı rehberlik hizmeti gören yaşa uygunluk veya derecelendirme sistemlerinin dijital oyunlar özelinde geliştirilen kriterler ve bu kriterlere göre oyunların sınıflandırılmasındaki farklılıklar dikkate alındığında ülke bazlı veya uluslararası düzeyde neler yapılabilir sorusu daha da önem kazanmaktadır. Dijital oyunların, çocuklar söz konusu olduğunda telafisi mümkün olmayan zararlara yol açabileceği dikkate alındığında ülkeden ülkeye farklılık gösteren uygulamalarıyla dijital oyunlarının yaşa uygunluk derecelendirme kriterlerinin ve içerik denetimlerinin Türkiye'nin de gündemlerinden birisi olmayı hak ettiği açıktır. Bu çerçevede Türkiye'deki duruma bakıldığında ise hem akademik düzeyde hem de uygulama boyutunda oyunların derecelendirilmesinin yeterince gündem edildiğini ve çalışıldığını söylemek güç. En önemlisi Türkiye'nin geliştirdiği bir oyun derecelendirme sistemi yoktur.

Alan literatürüne bakıldığında bu konudaki ilk çalışmaların kamu kurumları tarafından hazırlanan raporlarda erken denilebilecek bir tarihte (2008) gündeme getirilmiş olsa da Türkiye, henüz geliştirilmiş bir oyun derecelendirme sistemine sahip değildir. Buradan hareketle bu sunumda, dijital oyunlar, özellikle de video oyunlar için geliştirilen ve kullanımda olan mevcut derecelendirme sistemlerinin tartışmaya açılacak, küresel oyun sektöründe önemli rol oynayan derecelendirme sistemlerindeki çeşitlilik dikkate alınarak Türkiye'nin kendi derecelendirme sistemini geliştirmesinin önemi ve gereği üzerinde durulacaktır. “Çocuk dostu oyun” ve “çocuğun iyi olma halini” gözetten bir Dijital Oyun Derecelendirme Sistemi'nin kurulması ihtiyacına cevap verecek bir arayışı, bir çağrı olarak gündeme getirilecek ve bu ihtiyacın karşılanabilmesi için neler yapılabileceği üzerinde durulacaktır.

Game Rating Systems and a Quest for “Child Friendly Game Information System

Prof. Hediyeullah Aydeniz,
Department of Public Relations and Publicity, Marmara University

Video game content rating systems are a set of guidelines used to determine the appropriate age and content level for video games, which vary in purpose, initiative, and actor, such as the professional goals of the gaming industry, legal requirements of governments, or civil society efforts. Given the increasing number of players and video games each year, rating systems, such as the smart labels (age classification) used in the television and movie industry, are important and necessary to inform players and prevent potential harm, especially for children, by classifying games according to age. Digital game content ratings are a fundamental need for both educators and parents in guiding child gamers under the age of 18 (2023), who constitute 20% of the gaming market, educators, policy makers, industry professionals and parents in choosing video games.

Classifications made by considering the content that is inappropriate for children, such as violence, pornography, sexual themes, drug use, use of medications, profanity, insults, etc., vary from country to country. When dimensions such as culture, belief, ideology and the world of values are taken into consideration, although there are many dimensions to be discussed and emphasized, the classification and rating of games according to age is much more important, especially for children, as it may have irreparable harmful consequences in terms of physical and mental health.

The question of what can be done at the country level or internationally becomes even more important when considering the criteria developed specifically for digital games and the differences in how games are classified according

to these criteria, in relation to age-appropriate or rating systems that serve as informative and advisory guidance on the type of content a television program, a movie, or a game contains, whether it carries harmful content, and which age group is suitable to watch or play it. Considering that digital games can cause irreparable harm when it comes to children, it is clear that the age-appropriateness rating criteria and content regulation of digital games, with their varying applications from country to country, deserve to be one of Türkiye's agenda items. In this context, when looking at the situation in Türkiye, it is difficult to say that the rating of games has been sufficiently discussed and studied, both at the academic level and in terms of practical application. Most importantly, Türkiye does not have a developed game rating system.

Looking at the literature in the field, Türkiye does not yet have a developed game rating system, although the first studies on this issue were brought to the agenda at an early date (2008) in the reports issued by public institutions. Therefore, in this presentation, the existing rating systems developed and in use for digital games, especially video games, will be discussed, and the importance and necessity of Türkiye developing its own rating system will be emphasized by considering the diversity in rating systems that play an important role in the global gaming industry. The need for establishing a Digital Game Rating System that considers 'child-friendly games' and 'the well-being of the child' will be raised as a call, and attention will be given to what can be done to address this need.

Doç. Dr. Hande Ayraller Taner
Türkiye

Assoc. Prof. Hande Ayraller Taner
Türkiye

Biyografi

Biography

2008 yılında Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesinden mezun olmuştur. 2008-2012 yılları arasında Gazi Üniversitesi Çocuk Psikiyatrisi Anabilim Dalı'nda uzmanlık eğitimi tamamlamıştır. 2015 yılından beri Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesinde çalışmaktadır. Başlıca araştırma alanları oyun bağımlılığı, konsültasyon liyezon psikiyatrisi ve nörogelişimsel bozukluklardır

In 2008, she graduated from Ankara University Faculty of Medicine. Between 2008-2012, she completed her specialty training in the Department of Child Psychiatry at Gazi University. Since 2015, she has been working at Başkent University Faculty of Medicine. Her main research interests are gaming addiction, consultation liaison psychiatry and neurodevelopmental disorders.

Çocuk ve Ergenlerde Oyun Oynama Bozukluğu Tanı ve Tedavisi

Doç. Dr. Hande Ayraler Taner,
Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş: Dijital oyunlar 1990'lı yıllardan bu yana artan bir oranda hayatımızda yer almaktadır. İlerleyen yıllarda bu oyunların olası olumsuz etkilerinin olabileceği tespit edilmiştir. Son yıllarda, oyun oynama bozukluğu (GD) çocuklar ve ergenler arasında önemli bir ruh sağlığı problemi olarak kabul görmeye başlamıştır. 2013 yılında Amerikan Psikiyatri Birliği, İnternet Oyun Oynama Bozukluğunu potansiyel bir tanı olarak dahil etmiş, etiyojisini ve tanı kriterlerini netleştirmek için daha fazla araştırma yapılması gerektiğini vurgulamıştır. Oyun oynama bozukluğu, Uluslararası Hastalık Sınıflandırmasının 11. Revizyonunda (ICD-11) dijital veya video oyun oynama davranışı örüntüsü olarak tanımlanmaktadır. Özellikle çocuk ve ergenlerde bu durumun tanınması ve sonrasında doğru yönlendirme yapılması büyük önem taşımaktadır. Ayrıca çocuk ve ergen yaş grubunda tedavi süreci de bir diğer önemli konudur.

Yöntem: Pubmed/Medline, Scopus ve Web of Science veri tabanlarında 2010 yılından bu yana yayınlanan konuyla ilgili literatür verileri taranmıştır.

Bulgular: Literatür bize tanının nasıl konulması gerektiği konusunda klinisyenler ve araştırmacılar arasında hâlâ tartışmalar olduğunu göstermektedir. Özellikle GD tanısında farklı kriterleri ele alan ölçüklerin öne çıkması dikkat çekicidir. 'Tehlikeli oyun oynama' ile GD arasındaki ayrım da literatürde araştırılan konulardan biridir. Çocuk ve ergenlerde GD tedavisi için bir tedavi algoritması olmamasına rağmen bilişsel davranışçı terapi ve komorbiditelerin tedavisi önerilmektedir. Bununla birlikte, özellikle 12 yaşın altında GD'nin tedavisine ilişkin literatür sınırlıdır.

Sonuçlar: Oyunun yaşamın önemli bir parçası olduğu çocukluk ve ergenlik döneminde GD tanısı koymak özellikle önemlidir. Bu nedenle çocuk ve ergenlerin özelliklerine uygun tanı kriterleri ve yaş dönemine uygun tedavi modalitelerinin geliştirilmesi büyük önem taşımaktadır.

Gaming Disorder Diagnosis and Treatment in Children and Adolescents

Assoc. Prof. Hande Ayraller Taner,
Faculty of Medicine, Başkent University

Introduction: Digital games have been in our lives at an increasing rate since the 1990s. In the following years, it has been determined that these games may have possible adverse effects. In recent years, gaming disorder (GD) has gained recognition as a significant mental health concern among children and adolescents. In 2013 The American Psychiatric Association included Internet Gaming Disorder as a potential diagnosis, highlighting the need for further research to clarify its etiology and diagnostic criteria. Gaming disorder is defined in the 11th Revision of the International Classification of Diseases (ICD-11) as a pattern of digital or video gaming behavior. Especially in children and adolescents, recognizing this condition and the correct guidance afterward is of great importance. In addition, the treatment process in the child and adolescent age group is another important issue.

Method: Literature data on the subject published in Pubmed/Medline, Scopus, and Web of Science databases since 2010 were scanned.

Results: The literature shows us there is still controversy among clinicians and researchers as to how the diagnosis should be made. It was noteworthy that scales addressing different criteria were particularly prominent in the diagnosis of GD. The distinction between 'hazardous gaming' and GD is also one of the issues investigated in the literature. Although there is no treatment algorithm for the treatment of GD in children and adolescents, cognitive behavioral therapy and treatment of comorbidities are recommended. However, the literature on the treatment of GD, especially under 12 years of age, is limited.

Conclusions: It is particularly important to diagnose GD during childhood and adolescence when play is an important part of life. For this reason, it is of great importance to develop diagnostic criteria appropriate to the characteristics of the child and adolescents and treatment modalities appropriate to the age period.

Tıp Doktoru Norharlina Bahar
Malezya

Medical Dr. Norharlina Bahar
Malaysia

Biyografi

Biography

Dr. Bahar is a Senior Consultant Child and Adolescent Psychiatrist at Prince Court Medical Centre, Kuala Lumpur, and a visiting consultant at Andorra Women & Children Hospital with over 25 years of experience in psychiatry, she specializes in child and adolescent mental health. She trained in Malaysia, Australia, and the UK, specializing in child psychiatry, eating disorders, and infant mental health. Former head of Psychiatry at Hospital Selayang, she has led research on gaming addiction and digital behavior in children and adolescents. She is Vice President of the Malaysian Child & Adolescent Psychiatrist Association and founding President of the Malaysian Society of Internet Addiction Prevention. She has worked with WHO and received multiple awards for her contributions to mental health.

Dr. Norharlina Bahar, Kuala Lumpur'daki Prince Court Tıp Merkezi'nde Kıdemli Danışman Çocuk ve Ergen Psikiyatristi ve Andorra Kadın ve Çocuk Hastanesi'nde misafir danışmandır. Psikiyatri alanında 25 yılı aşkın deneyime sahip olan Dr. Bahar, çocuk ve ergen ruh sağlığı uzmanıdır. Malezya, Avustralya ve Birleşik Krallık'ta eğitim almış; çocuk psikiyatrisi, yeme bozuklukları ve bebek ruh sağlığı alanlarında uzmanlaşmıştır. Daha önce Selayang Hastanesi'nde Psikiyatri Bölüm Başkanlığı yapmış ve çocuklar ile ergenlerde dijital davranışlar ve oyun bağımlılığı üzerine araştırmalar yürütmüştür. Malezya Çocuk ve Ergen Psikiyatristleri Derneği Başkan Yardımcısı ve Malezya İnternet Bağımlılığı Önleme Derneği'nin kurucu başkanıdır. Dünya Sağlık Örgütü (WHO) ile iş birliği yapmış ve ruh sağlığına katkılarından dolayı birçok ödül almıştır.

Oyun, Sosyal Medya ve Çalınan Çocukluk Dönemi: Gelişimsel Bir Perspektif

Dr. Norharlina Bahar,
Prince Court Tıp Merkezi

Oyun ve sosyal medya, öğrenmeyi, yaratıcılığı ve sosyal bağlantıları şekillen- direrek çocukluk ve ergenlik dönemini yeniden tanımlamıştır. Bununla birlikte, problemli dijital medya kullanımı, özel- likle dürtü kontrolü, öz düzenleme ve sosyal becerilerle mücadele eden sa- vunmasız popülasyonlarda temel gelişim süreçlerini bozabilir. Bu sadece bir çocuk problemi değil, çocuklar büyüdükçe ge- lişen ilişkisel bir problemdir.

Bu sunum, dijital çağda çocukluk dene- yimlerinin nasıl yeniden şekillendiğini vurgulayarak, dijital medyanın farklı gelişim aşamalarındaki bilişsel ve dav- ranışsal etkisini araştırmaktadır. Çocuklar ergenliğe geçtikçe, daha fazla özerklik ve akran etkisi dinamiği değiştirerek öz düzenleme ve kimlik oluşumunu kritik kaygılar haline getirmektedir. Bu du- rum, ebeveynler için çocuklarıyla birlik- te uyum sağlamalarını gerektiren yeni zorluklar ortaya çıkarmaktadır.

Bu gelişimsel farklılıkları ve bunların ilişkisel etkilerini inceleyen bu sunum, çocuklarla birlikte gelişen özel strate- jilere duyulan ihtiyacı vurgulamaktadır. Dijital medyanın hem bireysel gelişimi hem de aile dinamiklerini nasıl şekil- lendirdiğini anlamak, ergenleri sorumlu dijital katılım için hazırlarken çocukluğu koruyan dengeli bir yaklaşımı teşvik eder.

Gaming, Social Media, and the Stolen Childhood: A Developmental Perspective

M.D. Norharlina Bahar,
Prince Court Medical Centre

Gaming and social media have redefined childhood and adolescence, shaping learning, creativity, and social connections. However, problematic digital media use can disrupt essential developmental processes, particularly in vulnerable populations struggling with impulse control, self-regulation, and social skills. This is not merely a child's issue but a relational one that evolves as children grow.

This presentation explores the cognitive and behavioral impact of digital media across different developmental stages, emphasizing how childhood experiences are being reshaped in the digital age. As children transition into adolescence, greater autonomy and peer influence shift the dynamic, making self-regulation and identity formation critical concerns. This presents new challenges for parents, requiring them to adapt alongside their children.

By examining these developmental differences and their relational impact, this presentation highlights the need for tailored strategies that evolve with children. Understanding how digital media shapes both individual growth and family dynamics fosters a balanced approach that preserves childhood while preparing adolescents for responsible digital engagement.

Prof. Dr. Yatan Pal Singh Balhara
Hindistan

Prof. Yatan Pal Singh Balhara
India

Biyografi

Biography

Dr. Yatan Pal Singh Balhara hâlen Yeni Delhi'deki AIIMS'de Psikiyatri Profesörü olarak görev yapmaktadır. AIIMS'de Davranışsal Bağımlılıklar Kliniği ve İkili Tanı Kliniği'ni yönetmektedir.

Davranışsal Bağımlılıklar Kliniği ve teknolojinin aşırı ve problemli kullanımıyla ilgili Bağımlılık Yapıcı Davranışlar İleri Araştırma Merkezi'nden sorumlu Profesördür.

Dünya Sağlık Örgütü ve UNODC'ye danışmanlık yapmaktadır.

Colombo Planı ve UNODC için Küresel Usta Eğitmen olarak görev yapmaktadır.

DSÖ bağımlılık yapıcı davranışlar uzman grubu da dahil olmak üzere çeşitli ulusal ve uluslararası komitelerin üyesidir.

Dr. Balhara, ruh sağlığı ve bağımlılık yapıcı bozukluklar konusunda çeşitli araştırma makaleleri yayınlamıştır.

Dr. Yatan Pal Singh Balhara is currently serving as a Professor of Psychiatry at AIIMS, New Delhi. At AIIMS, he runs the Behavioral Addictions Clinic and Dual Diagnosis Clinic.

He is the Professor - in charge of the Behavioral Addictions Clinic and Center for Advance Research on Addictive Behaviors related to excessive and problematic use of technology.

He offers consultancy to World Health Organization and UNODC.

He is a Global Master Trainer for The Colombo Plan and UNODC.

He is a member of various national and international committees and including WHO expert group on addictive behaviors.

Dr. Balhara has published various research articles on the theme of mental health and addictive disorders.

Hindistan’da Oyunlarla İlgili Düzenleyici Çerçeve: Mevcut Durum ve Gelecek Perspektif

Prof. Dr. Yatan Pal Singh Balhara, Davranışsal Bağımlılıklar Kliniği (BAC), Tüm Hindistan Tıp Bilimleri Enstitüsü (AIIMS)

“Oyunlar” Hindistan düzenleyici sisteminde beceri oyunları ve şans oyunları olarak kategorize edilmektedir. Ülkenin farklı eyaletlerinde beceri oyunlarının yanı sıra şans oyunlarını da düzenlemeyi amaçlayan çeşitli Kanunlar bulunmaktadır. Bu Kanunların beceri ve şans oyunlarını tanımlama ve tarif etme biçimlerinde önemli farklılıklar bulunmaktadır. Ayrıca, beceri oyunları ve şans oyunları ile ilgili çeşitli izin ve kısıtlamalara ilişkin hükümler de bu Kanunlar arasında farklılık gösterme eğilimindedir. Ülke genelinde beceri ve şans oyunlarına ilişkin düzenleyici çerçevede kapsamlı bir heterojenlik olduğu bildirilmiştir. Bu durum, söz konusu kanunların ülke genelinde yeknesak olmaması açısından çeşitli zorluklara yol açmaktadır. Beceri oyunları veya şans oyunları ya da her ikisi hakkında yorum

yapan toplam 26 Kanun bulunmaktadır. Buna ek olarak, Hindistan’ın farklı eyaletlerinde çevrimiçi oyun oynamayı düzenleyen toplam yedi Kanun bulunmaktadır. Buna ek olarak, bildirilmiş ulusal çevrimiçi oyun düzenlemeleri de bulunmaktadır. Bu sunum, Hindistan’da oyun oynamaya ilişkin düzenleyici çerçevenin mevcut durumuna odaklanmaktadır. Ülkedeki mevcut yasal oyun uygulamasının sonuçları da tartışılacaktır. Buna ek olarak, ülkedeki oyunların düzenlenmesi bağlamında önümüzdeki yol da tartışılacaktır.

Regulatory Framework for Gaming in India: Current Status and Way Ahead

Prof. Yatan Pal Singh Balhara, Behavioral Addictions Clinic (BAC), All India Institute of Medical Sciences (AIIMS)

“Games” are categorized as games of skill and games of chance in the Indian regulatory system. There are various Acts across the different states of the country that aim to regulate the games of skill as well as games of chance. There is a significant variation in the way these Acts define and describe the games of skill and games of chance. Also, the provisions for various permission and restrictions related to the games of skill and games of chance tend to vary across these Acts. Extensive heterogeneity has been reported in the regulatory framework on games of skill and games of chance across the country. This leads to various challenges in terms of lack of uniformity on these laws across the country. There are a total of 26 Acts that comment on either games of skill or games of chance

or both. In addition, there are a total of seven Acts that regulate online gaming in different states of India. In addition, there are national online gaming regulations that have been notified. This presentation focuses on the current status of the regulatory framework on gaming in India. The implications of the current legal treatment gaming in the country shall also be discussed. In addition, the way ahead in context of regulation of gaming in the country shall be discussed.

Dr. Elisa Benedetti
İtalya

PhD. Elisa Benedetti
Italy

Biyografi

Biography

Ekonomist ve epidemiyolog olan Dr. Elisa Benedetti, Ulusal Araştırma Konseyi Klinik Fizyoloji Enstitüsü'nde (CNR-IFC) Halk Sağlığı ve Epidemiyoloji araştırmacısıdır ve burada Epidemiyoloji ve Sağlık Hizmetleri Araştırma Laboratuvarı'nın bir parçasıdır.

Araştırmaları, genel ve genç nüfusta madde kullanımı ve bağımlılık yapıcı davranışların izlenmesinin yanı sıra, politika yapıcılara bilinçli karar alma ve politika geliştirme için bir kanıt tabanı sağlamak üzere kamu politikalarının uyuşturucu ve kumar piyasaları üzerindeki etkisini değerlendirmeye odaklanmaktadır.

Ergenler arasında bağımlılık yapıcı risk davranışlarını izlemek için Avrupa çapında yaklaşık 50 ülkeyi ve Avrupa Uyuşturucu Ajansı'nı içeren Alkol ve Diğer Uyuşturucular Üzerine Avrupa Okul Anketi Projesi'nin yöneticisidir. Ayrıca, Akdeniz bölgesindeki yaklaşık 20 ülkeyi kapsayan Akdeniz Alkol ve Diğer Uyuşturucular Okul Anketi Projesi'nin koordinasyonu için Avrupa Konseyi'ne bilimsel danışman olarak hizmet vermektedir.

Elisa Benedetti, PhD, economist and epidemiologist, is a researcher in Public Health and Epidemiology at the Institute of Clinical Physiology of the National Research Council (CNR-IFC), where she is part of the Laboratory of Epidemiology and Health Services Research.

Her research focuses on monitoring substance use and addictive behaviours in the general and youth populations, as well as evaluating the impact of public policies on drug and gambling markets to provide policymakers with an evidence base for informed decision-making and policy development.

She is the project manager of the European School Survey Project on Alcohol and Other Drugs, which involves approximately 50 countries across Europe and the European Drugs Agency to monitor addictive risk behaviours among adolescents. Additionally, she serves as a scientific advisor to the Council of Europe for the coordination of the Mediterranean school Survey Project on Alcohol and other Drugs, involving about 20 countries in the Mediterranean region.

Güney Akdeniz Bölgesinde Ergenlerdeki Riskli Davranışlar: Kuzey Afrika ve Orta Doğu'daki MedSPAD Anketi Sonuçları

Dr. Elisa Benedetti,
Ulusal Araştırma Konseyi, Klinik Fizyoloji Enstitüsü

Son yıllarda, özellikle kumar, oyun ve sosyal medya kullanımı olmak üzere ergen risk davranışları üzerine yapılan araştırmalar önemli ölçüde artmıştır. Bu eğilim, özellikle Afrika ve Orta Doğu'da internet kullanımındaki hızlı artıştan kaynaklanmaktadır, ancak bu alanda yapılan araştırmalar henüz yetersizdir.

MedSPAD anketi ilk kez ergenlik çağındaki öğrenciler arasında bu davranışlara ilişkin benzersiz ve temsili veriler sunarak Avrupalı akranlarıyla karşılaştırılabilirlik sağlamaktadır.

Avrupa Konseyi tarafından desteklenen, ergen risk davranışları üzerine ülkeler arası, ulusal düzeyde temsili ve karşılaştırılabilir bir anket olan MedSPAD, 2021 ve 2022 yılları arasında Mısır, Lübnan, Fas ve Tunus'ta gerçekleştirilmiştir. ESPAD'dan esinlenen bu anket, yaklaşık 50.000 ergen öğrenciden kumar oynama, oyun oynama ve sosyal medya kullanımı hakkında veri toplamıştır.

MedSPAD bulguları, kumarın vatandaşlar için yasak olmasına rağmen, Avrupa'daki ergenlerin beşte birine kıyasla öğrencile-

rin %17'sinin geçen yıl kumar oynadığını ortaya koymaktadır. Çevrimdışı kumar ve kart/zar oyunları en yaygın biçimlerdir. Ayrıca, öğrencilerin %2'si risk altındaki kumarbazlar, %3'ü ise problemli kumarbazlar olarak tanımlanmıştır.

Sosyal medya kullanımının hem yaygınlığı hem de yoğunluğu Avrupa'dakinden daha düşük görünmektedir. Ancak, öğrencilerin daha yüksek bir yüzdesi problemli davranışlar sergilemektedir. Avrupa'ya benzer şekilde, öğrencilerin %43'ü hafta boyunca video oyunları kullandığını bildirmiş ve bunların önemli bir kısmı kullanımlarını problemli olarak algılamıştır.

MedSPAD, farklı sosyo-kültürel bağlamlara rağmen bu davranışların Kuzey Afrika ve Orta Doğu ergenleri arasında da yaygın olduğunu ortaya koyarak son derece ihtiyaç duyulan verileri sağlamıştır. Avrupa ile karşılaştırıldığında önemli farklılıklar ortaya çıkmakta ve profesyonellerin önleme çabalarını kendi bağlamlarına uyarlaması için temel kanıtlar sunmaktadır.

Adolescent Risk Behaviors in the South Mediterranean Region: Insights from the MedSPAD Survey in North Africa and the Middle East

PhD. Elisa Benedetti,
National Research Council, Institute of Clinical Physiology

In recent years, research on adolescent risk behaviours, particularly gambling, gaming, and social media use, has surged significantly. This trend has been driven by the rapid increase in Internet use, especially in Africa and the Middle East, where, however, research in this field remains scarce.

For the first time, the MedSPAD survey provides unique and representative data on these behaviours among adolescent students, offering comparability with their European peers.

With the support of the Council of Europe, MedSPAD – a cross-national, nationally representative, and comparable survey on adolescent risk behaviours – was conducted in Egypt, Lebanon, Morocco, and Tunisia between 2021 and 2022. Inspired by ESPAD, this survey collected data on gambling, gaming, and social media use from approximately 50,000 adolescent students.

The MedSPAD results reveal that despite gambling being prohibited for citizens, 17% of students report gambling in

the past year, compared to one-fifth of adolescents in Europe. Offline gambling and card/dice games are the most common forms. Furthermore, 2% of students have been identified as at-risk gamblers, while 3% as problem gamblers.

Both the prevalence and intensity of social media use appear lower than in Europe. However, a higher percentage of students exhibit problematic behaviour. Similarly to Europe, 43% of students reported using video games during the week, with a significant proportion perceiving their usage as problematic.

MedSPAD has provided highly needed data, revealing that, despite differing socio-cultural contexts, these behaviours are also widespread among North African and Middle-East adolescents. Notable differences emerge in comparison to Europe, offering essential evidence for professionals to tailor and adapt prevention efforts.

Dr. Öğr. Üyesi Beáta Bőthe
Kanada

Asst. Prof. Beáta Bőthe
Canada

Biyografi

Biography

Dr. B the, Montr al Üniversitesi (Kanada) Psikoloji Bölümünde  ğretim  yesi olarak çalışmakta, Cinsel İlişki Problemleri ve Cinsel İstismar Disiplinler Arası Araştırma Merkezi'nde (CRIPCAS) araştırmacı olarak görev yapmakta ve Cinsellik, Teknoloji ve Bağımlılıklar Araştırma (STAR) Laboratuvarı'nın direktörlüğünü yürütmektedir. Bağımlılıklar, kompulsif cinsel davranışlar, problemli ve problemsiz pornografi kullanımı ve  evrimi i davranışlar üzerine odaklanmaktadır. Önde gelen bilimsel dergilerde 150'den fazla uluslararası araştırma makalesi ve 16 kitap bölümü yayınlamıştır. Journal of Behavioral Addictions'ın Yardımcı Editörü ve diğ r üst düzey dergilerin ( rneğ n, Journal of Sex Research, Archives of Sexual Behavior) yayın kurullarının bir üyesidir. Diğ rlerinin yanı sıra, Cinsel Sağlığı Geliştirme Derneği (SASH) Araştırma  d l  (2021), Uluslararası Davranışsal Bağımlılık  alışmaları Derneği (ISSBA) Erken Kariyer Araştırma  d l  (2023) ve Psikoloji Bilimleri Derneğinin (APS) Yükselen Yıldız  d l ne (2025) layık görülmüştür.

Dr. B the works at the Department of Psychology at the University of Montréal (Canada) as an assistant professor, is a researcher at the Interdisciplinary Research Centre on Intimate Relationship Problems and Sexual Abuse (CRIPCAS), and is the director of the Sexuality, Technology, and Addictions Research (STAR) Lab. She focuses on addictions, compulsive sexual behaviors, problematic and non-problematic pornography use, and online behaviors. She has published more than 150 international research articles in leading scientific journals and 16 book chapters. She is an Associate Editor of the Journal of Behavioral Addictions and a member of the editorial boards of other top-tier journals (e.g., Journal of Sex Research, Archives of Sexual Behavior). Among others, she was the recipient of the Society for the Advancement of Sexual Health's (SASH) Research Award (2021), the International Society for the Study of Behavioral Addictions' (ISSBA) Early Career Research Award (2023), and the Association for Psychological Science's (APS) Rising Star Award (2025).

Kompulsif Cinsel Davranış Araştırmalarındaki Son Bulguların İncelenmesi

Dr. Öğr. Üyesi Beáta Bőthe,
Psikoloji Bölümü, Montreal Üniversitesi

Kompulsif cinsel davranışlar (CSB'ler) araştırması, son yirmi yılda önemli ölçüde genişlemiş ve Kompulsif Cinsel Davranış Bozukluğunun Uluslararası Hastalık Sınıflandırmasının 11'inci baskısına yeni bir tanı olarak dahil edilmesiyle sonuçlanmıştır. Bununla birlikte, bu alandaki önceki çalışmaların çoğu basit metodolojik tasarımlarla karakterize edilmiş ve genellikle nitelikli ölçümlerden ve teorik entegrasyondan yoksundur. Tipik olarak, bu önceki çalışmalar WEIRD (Batılı, Eğitilmiş, Sanayileşmiş, Zengin ve Demokratik) ülkelerden homojen, nispeten küçük örneklerle (örneğin, erkekler veya üniversite öğrencileri) dayanmaktadır ve kültürel, cinsel ve cinsiyet açısından farklı bireylerle ilgili önemli bilgi boşluklarına neden olmaktadır. Bu sunumun genel amacı, cinsiyet ve cinsel yönelimle ilgili farklılıkları göz önünde bulundurarak CSB'lere kültürler arası bir açıdan

bakış açısı sunmaktır. Değerlendirmeye ilgili konulara, risk ve koruyucu faktörlere ve CSB'lerin potansiyel sonuçlarına vurgu yaparak, son teknoloji ürünü büyük ölçekli, kültürler arası ve yapay zekâ tabanlı çalışmalardan elde edilen bulgular gözden geçirilecektir. Bu sunum, CSB'lere ilişkin teorik anlayışı geliştirmek ve CSB araştırma ve bakımında yetersiz hizmet alan ve yetersiz temsil edilen popülasyonlara özel bir odaklanma ile önleme ve müdahale programları için potansiyel hedefleri belirlemeye yönelik içgörüler sunmayı amaçlamaktadır.

Exploring Recent Findings in Compulsive Sexual Behaviors Research

Asst. Prof. Beáta Bőthe,
Department of Psychology, University of Montreal

Compulsive sexual behaviors (CSBs) research has expanded significantly in the past two decades, culminating in the inclusion of Compulsive Sexual Behavior Disorder as a new diagnosis in the 11th edition of the International Classification of Diseases. However, most prior work in the field was characterized by simplistic methodological designs and often lacked quality measurements and theoretical integration. Typically, these prior studies relied on homogenous, relatively small samples (e.g., men or university students) from WEIRD (Western, Educated, Industrialized, Rich, and Democratic) countries, resulting in significant knowledge gaps concerning culturally-, sexually-, and gender-diverse individuals. The overarching objective of this presentation is to offer insights into CSBs from a cross-cultural angle, considering gender- and sexual-

orientation-related differences. It will overview findings from recent state-of-the-art large-scale, cross-cultural, and artificial intelligence-based studies, placing emphasis on assessment-related issues, risk and protective factors, and potential outcomes of CSBs. This presentation aims to offer insights for enhancing the theoretical understanding of CSBs and identifying potential targets for prevention and intervention programs, with a special focus on populations that are underserved and underrepresented in CSBs research and care.

Doç. Dr. Sari Castrén
Finlandiya

Assoc. Prof. Sari Castrén
Finland

Biyografi

Biography

Finlandiya Sağlık ve Psikolojik İyi Oluş Enstitüsü'nde Kumarın Zararları ekibinde araştırma yöneticisi olarak görev yapan Dr. Sari Castrén, davranışsal bağımlılık araştırmaları alanında seçkin bir profesyoneldir. Dr. Castrén, Turku Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi'nde ve Helsinki Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde doçent olarak saygın bir konuma sahiptir. Araştırmaları, kumar oynayan bireyler ve aileleri için müdahale yöntemleri geliştirmeye ve tedavilerin etkinliğini değerlendirmeye odaklıdır. Ayrıca, kumardan etkilenen kişilere destek sağlamaya, kumar bozuklukları, zararlı sosyal medya kullanımı ve kumar ile oyun arasındaki ilişki üzerine araştırmalar yapmaktadır. Dr. Castrén, lisanslı bir klinik psikologdur ve aynı zamanda bağımlılık profesyonelleri için eğitimlik yapmaktadır.

Dr. Sari Castrén is a renowned expert in behavioral addictions research, currently a research manager at the Finnish Institute for Health and Welfare's Gambling Harm team. She is an associate professor at both the University of Turku and the University of Helsinki. Her research focuses on interventions for gamblers and their families, as well as assessing treatment efficacy. Dr. Castrén leads a project on adapting the Canadian Lower Risk Gambling Guidelines for Finland. She is also dedicated to supporting those affected by gambling and researching gambling disorders, harmful social media use, and the intersection of gambling and gaming. Dr. Castrén is a licensed clinical psychologist and a trainer for addiction professionals.

Davranışsal Bağımlılıklarda Yeni Riskler ve Karşılaşılan Zorluklar: Oyun, Kumar ve Sosyal Medya Örnekleri

Doç. Dr. Sari Castrén,
Finlandiya Sağlık ve Psikolojik İyi Oluş Enstitüsü

Davranışsal bağımlılıkların sürekli değişen dinamikleri içerisinde ilerlerken, dijital oyun oynama ve kumar oynama davranışlarının kesişimi, yeni riskler ve zorluklar ortaya çıkarmaktadır. Oyun mekaniklerinin ganimet kutuları ve oyun içi bahisler gibi kumar benzeri unsurları giderek daha fazla içerdiği bu kesişim, farklı demografik gruplarda bağımlılık yapıcı davranışlarla ilgili endişeleri artırmaktadır.

Araştırmalar bireylerin bu riskleri farklı şekillerde deneyimleyebileceğini gösterse de, tüm kullanıcılar için daha geniş etkilerin ele alınması çok önemlidir. Özellikle ergenler, eğlence ile zararlı kullanım (bağımlılık) arasında ayırım yapmakta zorlanabilecekleri için savunmasız durumdadır ve bu da sosyal ve akademik yaşamlarında potansiyel aksaklıklara yol açabilir.

Odak noktamız, dijital okuryazarlığı ve bilinçli seçimleri teşvik eden, bireylerin bu dijital alanlarda güvenli ve sağlıklı bir şekilde gezinmelerine yardımcı olan kapsamlı stratejiler geliştirmek olacaktır. Hedefe yönelik eğitim ve politika oluşturma yoluyla, bu davranışsal bağımlılıkların etkisini azaltmaya ve dijital etkileşime dengeli bir yaklaşım geliştirmeye çalışabiliriz.

New Risks and Challenges in Behavioral Addictions (Gaming, Gambling, or Social Media)

Assoc. Prof. Sari Castrén,
Finnish Institute for Health and Welfare

As we navigate the ever-evolving landscape of behavioral addictions, we encounter a convergence of gaming and gambling that presents new challenges and risks. This intersection, where gaming mechanics increasingly incorporate gambling-like elements such as loot boxes and in-game betting, raises concerns about addictive behaviors across diverse demographics.

While research indicates that individuals may experience these risks differently, it is crucial to address the broader implications for all users. Adolescents, in particular, are vulnerable as they may struggle to differentiate between entertainment and harmful use (addiction), leading to potential disruptions in their social and academic lives.

Our focus should be on developing comprehensive strategies that promote digital literacy and informed choices, helping individuals navigate these digital spaces safely and healthily. Through targeted education and policy-making, we can work towards mitigating the impact of these behavioral addictions and fostering a balanced approach to digital engagement.

Prof. Dr. Aydoğan Aykut Ceyhan
Türkiye

Prof. Aydoğan Aykut Ceyhan
Türkiye

Biyografi

Biography

Dr. Ceyhan, lisans ve yüksek lisans eğitimini rehberlik ve psikolojik danışmanlık alanında tamamlamıştır. Profesyonel kariyerine 1991 yılında Millî Eğitim Bakanlığı'nda psikolojik danışman olarak başlamıştır. 1994 yılında Anadolu Üniversitesine araştırma görevlisi olarak katılmıştır. Yıllar içinde üniversitede öğretim görevlisi, yardımcı doçent, doçent ve profesör gibi çeşitli akademik ve idari görevlerde bulunmuştur. Hâlen Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Bölümü'nde öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. Son yıllarda akademik çalışmaları ağırlıklı olarak gençlerin karşılaştığı psikolojik zorluklar, problemli internet kullanımı, depremin psikososyal etkileri ve kendi kendine yardım stratejileri üzerine yoğunlaşmıştır. 2007 yılından bu yana araştırmalarını gençler arasında problemli internet kullanımı ve etkileri üzerine yoğunlaştırmış, bu konuda çok sayıda çalışma, tez ve proje yürütmüştür. Gençlerde problemli internet kullanımının psikososyal etkileri üzerine yoğun bir şekilde araştırmalarını sürdürmektedir.

Dr. Ceyhan completed his undergraduate and graduate studies in the field of guidance and psychological counseling. He began his professional career in 1991 as a psychological counselor at the Turkish Ministry of National Education. In 1994, he joined Anadolu University as a research assistant. Over the years, he has held various academic and administrative positions at the university, including lecturer, assistant professor, associate professor and professor. He is currently a faculty member in the Department of Guidance and Psychological Counseling at the Faculty of Education, Anadolu University. In recent years, his academic work has primarily focused on the psychological challenges faced by young people, problematic internet use, the psychosocial impacts of earthquakes and self-help strategies. Since 2007, he has concentrated his research on problematic internet use among youth and its effects, conducting numerous studies, theses and projects on the topic. He continues to pursue intensive research on the psychosocial effects of problematic internet use in young people.

İnternet Kaynaklı Bağımlılık Belirtilerine Yönelik “Değişen Ben” Grup Müdahale Programları

Prof. Dr. Aydoğan Aykut Ceyhan, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Bölümü, Anadolu Üniversitesi

Günümüzde internet kaynaklı bağımlılık riski taşıyan gençlere yönelik ikincil önleme ve müdahale çalışmalarına, özellikle bireysel müdahalelerin yanı sıra grup temelli programlara duyulan ihtiyaç giderek artmaktadır. Bu bağlamda, Millî Eğitim Bakanlığı Özel Eğitim ve Rehberlik Hizmetleri Genel Müdürlüğü ile iş birliği ve koordinasyon içinde, program geliştirme süreci ile okul psikolojik danışmanları tarafından uygulanabilecek bir dizi müdahale ve destek programı geliştirilmiştir. Programlardan ikisi, internete bağlı bağımlılık belirtileri nedeniyle risk altında olduğu belirlenen ortaokul ve lise öğrencilerine yönelik 10 oturumluk “Değişen Ben” grup müdahale programlarıdır. İlk dört oturum, bağımlılık belirtileri konusunda farkındalık yaratmaya, mevcut internet kullanım kalıplarını gözden geçirmeye, internet kullanım motivasyonlarını altta yatan ihtiyaçlarla ilişkilendirmeye ve öz düzenlemeyi teşvik etmek için internet kullanımıyla ilgili davranışları değerlendirmeye odaklanmaktadır. Takip eden beşinci ve altıncı oturumlar, öğrencilerin mevcut internet kullanım kalıplarını ve davranışlarını değiştirmek için bir eylem planı oluşturup uygulayarak harekete geçmelerini sağlamayı ve internet kullanımıyla ilgili düşünce tarzlarını değiştirme çabalarını desteklemeyi amaçlamaktadır. İlk altı

oturumu takip eden oturumlar, yaşam becerileri geliştirmeye odaklanan güçlendirici faaliyetler yoluyla öğrencilerin davranış değişikliklerini teşvik etmeyi ve sürdürmeyi amaçlamaktadır. Bu bağlamda, son oturumdan önceki üç oturum modüler bir yapıda tasarlanmıştır. Yedi modül (Akran Etkisi, Duygu Düzenleme, Stresle Başa Çıkma, Öz Farkındalık ve Kabul, Problem Çözme, Zaman Yönetimi, Umudu Geliştirme) risk grubundaki öğrencilerin beklenen ihtiyaçları temel alınarak geliştirilmiştir. Uygulama sırasında, yedi modülden üçünün grup üyelerinin gelişimsel ihtiyaçları, çoğunluğun ortak ihtiyaçları ve internet kullanımındaki değişimin niteliğine göre seçilmesi ve yedinci, sekizinci ve dokuzuncu oturumların içeriği olarak kullanılması beklenmektedir. Yedi güçlendirici modül isteğe bağlı olarak da eklenebilir ve oturum sayısı artırılabilir. Ayrıca program geliştirme sürecinde, grup müdahale programlarının etkililiğini dolaylı olarak desteklemek amacıyla ebeveynler (5 oturum) ve öğretmenler (3 oturum) için grup destek programları oluşturulmuştur. Program geliştirme çalışmaları, hizmet içi uygulayıcı eğitimleri ve uygulama sonuçları, bu programların okullarda önleyici rehberlik hizmetleri kapsamında etkili bir şekilde kullanılabileceğini göstermiştir.

“Improving Me” Group Intervention Programs for Internet-Based Addiction Symptoms

Prof. Aydoğın Aykut Ceyhan, Department of Guidance and Psychological Counseling, Anadolu University

Today, the need for secondary prevention and intervention efforts targeting young people at risk of internet-related addictions is growing steadily, especially for group-based programs alongside individual interventions. In this context, a series of intervention and support programs that can be implemented by school psychological counselors were developed through program development process, in collaboration and coordination with the General Directorate of Special Education and Guidance Services under the Ministry of National Education. Two of the programs are 10-session “Improving Me” group intervention programs aimed at middle and high school students identified as at-risk due to symptoms of internet-related addiction. The first four sessions focus on raising awareness of addiction symptoms, reviewing existing internet usage patterns, linking internet usage motivations to underlying needs, and evaluating behaviors related to internet use to promote self-regulation. The subsequent fifth and sixth sessions aim to enable students to take action by creating and implementing an action plan for change in their current internet use patterns and behaviors, as well as to support efforts to shift their thinking styles related to internet use. The sessions following the first six are intended to promote and sustain the students’

behavioral changes through empowering activities focused on building life skills. In this context, the three sessions prior to the final session were designed in a modular structure. Seven modules (Peer Influence, Emotion Regulation, Coping with Stress, Self-Awareness and Acceptance, Problem Solving, Time Management, Enhancing Hope) were developed based on the anticipated needs of students in the risk group. During implementation, it is expected that three of the seven modules will be selected based on the developmental needs of the group members, the common needs of the majority, and the nature of their change in internet use, and will be used as the content of the seventh, eighth, and ninth sessions. The seven empowering modules can also be added optionally, and the number of sessions can be increased. In addition, during the program development process, group support programs were created for parents (5 sessions) and teachers (3 sessions), with the aim of indirectly supporting the effectiveness of the group intervention programs. Program development studies, in-service practitioner trainings, and implementation results demonstrated that these programs can be effectively used within the context of preventive guidance services in schools.

Uzman Psikolog Dilara Demircan
Türkiye

Specialist Psychologist Dilara Demircan
Türkiye

Biyografi

Biography

Dilara Demircan, YEDAM'da uzman psikolog ve Sosyal Bilimler Araştırma Koordinatörü olarak görev yapmaktadır. Aynı zamanda Çukurova Üniversitesi Bağımlılık ve Adli Bilimler Enstitüsü Bağımlılık Anabilim Dalı'nda doktora öğrencisidir. Demircan'ın başlıca araştırma alanları arasında kumar oynama bozukluğu, madde kullanım bozuklukları ve bağımlılık ile zorunlu göç arasındaki ilişki yer almaktadır. Demircan şu anda kumar oynama bozukluğu üzerine bir doktora tezi üzerinde çalışmaktadır.

Dilara Demircan is a specialist psychologist and Social Science Research Coordinator at YEDAM. Also, a Ph.D. student in the Department of Addiction at Çukurova University, Institute of Addiction and Forensic Sciences. Demircan's primary research interests include gambling disorder, substance use disorders, and the relationship between addiction and forced migration. Currently, Demircan is working on a Ph.D. thesis on gambling disorder.

Kumar Oynama Bozukluğunda Müdahale, Tedavi ve İyileşme: YEDAM Modeli

Dilara Demircan,
Yeşilay Danışmanlık Merkezi, Adana

Kumar oynama bozukluğu, kişisel, sosyal ve finansal alanlarda önemli bozulmalara yol açan, kalıcı ve tekrarlayan problemleri kumar davranışı ile karakterize davranışsal bir bağımlılıktır. Kumar oynama bozukluğu yaşayan bireyler genellikle kumar davranışlarının sürdürülmesine katkıda bulunan bilişsel çarpıtmalar, duygusal bozukluk ve bozulmuş karar verme ile mücadele eder. Bu bozuklukla ilişkili ciddi sonuçlar göz önüne alındığında, etkili müdahale ve tedavi stratejileri, etkilenen bireyleri desteklemek ve uzun vadeli iyileşmeyi kolaylaştırmak için çok önemlidir.

YEDAM Modeli, kumar oynama bozukluğu yaşayan bireylere bütünsel ve bireyselleştirilmiş destek sağlamak için kanıta dayalı uygulamaları entegre eder. Bu model, öz düzenleme, bilişsel yeniden yapılandırma ve duygusal düzenlemeye güçlü bir vurgu yaparak bilişsel-davranışçı yaklaşımları, motivasyonel görüşmeyi ve psikoeğitim müdahalelerini içerir. Model, bireysel psikolojik faktörleri ele almanın yanı sıra, sosyal etkilerin iyileşme sürecindeki kritik rolünü de

kabul etmektedir. Damgalama ve sosyal destek gibi faktörler, bir bireyin motivasyonunu ve kumarla ilgili davranışlardan uzak durma yeteneğini şekillendirmede önemli bir rol oynar.

Bu sunum, kumar oynama bozukluğu tedavisinde müdahalenin, kişiye özel tedavi planlarının ve uzun vadeli destek mekanizmalarının önemini vurgulayacaktır. YEDAM'ın uygulamasından elde edilen veri ve içgörülerini tartışarak, yapılandırılmış müdahalelerin sürdürülebilir iyileşmeye nasıl katkıda bulunabileceğine dair genel bir bakış sağlayacaktır.

Bu sunum YEDAM Modelini sunarak ve ilgili verileri tartışarak, kumar oynama bozukluğu tedavisi ve iyileşme konusundaki daha geniş söyleme katkıda bulunmayı amaçlamaktadır. Müdahale stratejilerini geliştirmek, kumarla ilgili zararı azaltmak ve kumar oynama bozukluğundan etkilenen bireyler için tedavi sonuçlarını iyileştirmek isteyen klinisyenler, araştırmacılar ve politika yapıcılar için değerli perspektifler sunacaktır.

Intervention, Treatment, and Recovery in Gambling Disorder: Insights from the YEDAM Model

Dilara Demircan,
Green Crescent Counselling Center, Adana

Gambling disorder is a behavioral addiction characterized by persistent and recurrent problematic gambling behavior, leading to significant impairment in personal, social, and financial domains. Individuals experiencing gambling disorder often struggle with cognitive distortions, emotional dysregulation, and impaired decision-making, which contribute to the maintenance of their gambling behavior. Given the severe consequences associated with this disorder, effective intervention and treatment strategies are essential for supporting affected individuals and facilitating long-term recovery.

The YEDAM Model integrates evidence-based practices to provide holistic and individualized support for individuals experiencing gambling disorder. This model incorporates cognitive-behavioral approaches, motivational interviewing, and psychoeducational interventions, with a strong emphasis on self-regulation, cognitive restructuring, and emotional regulation. In addition to addressing individual psychological factors, the model also acknowledges

the critical role of social influences in the recovery process. Factors such as stigma and social support play a significant role in shaping an individual's motivation and ability to maintain abstinence from gambling-related behaviors.

This presentation will highlight the importance of intervention, tailored treatment plans, and long-term support mechanisms in gambling disorder treatment. By discussing data and insights from YEDAM's implementation, it will provide an overview of how structured interventions can contribute to sustained recovery.

By presenting the YEDAM Model and discussing relevant data, this presentation aims to contribute to the broader discourse on gambling disorder treatment and recovery. It will offer valuable perspectives for clinicians, researchers, and policymakers seeking to enhance intervention strategies, reduce gambling-related harm, and improve treatment outcomes for individuals affected by gambling disorder.

Arş. Gör. Süleyman Ağâh Demirgöl
Macaristan

RA. Süleyman Ağâh Demirgöl
Hungary

Biyografi

Biography

Agâh psikoloji ve psikolojik danışmanlık ve rehberlik bölümlerinde çift anadal yaparak 5 yılda iki lisans derecesi almıştır. Lisans eğitiminin ardından 2022 yılında Eötvös Loránd Üniversitesinden Klinik ve Sağlık Psikolojisi alanında yüksek lisans derecesini almıştır. Yüksek lisans eğitiminin ardından aynı üniversitede Prof. Dr. Zsolt Demetrovics ve Dr. Beáta Bőthe danışmanlığında Klinik Psikoloji ve Bağımlılık alanında doktora çalışmalarına devam etmiştir. Ana araştırma konusu pornografi kullanımı ve bunun algılanan beden imajı üzerindeki etkisidir. Agâh, yüksek lisans eğitiminden bu yana Stipendium Hungaricum bursu sahibidir. Şu anda Budapeşte Boylamsal Çalışmasından elde edilen verilerle beden imajı ve pornografi tüketimi üzerine çalışmaktadır. Akademik hayatının yanı sıra Budapest Youth International'ın kurucusu olan Agâh, bugüne kadar 20'den fazla Erasmus+ projesinde yer almış ve Avrupa Birliği tarafından finanse edilen iki proje yazmıştır.

Agâh (he/him) double majored in psychology and psychological counseling and guidance and received two bachelor's degrees in 5 years. After his undergraduate education, he received his master's degree in Clinical and Health Psychology from Eötvös Loránd University in 2022. After his master's degree, he continued his doctoral studies in Clinical Psychology and Addiction at the same university under the supervision of Prof. Dr. Zsolt Demetrovics and Dr. Beáta Bőthe. His main research interest is pornography use and its impact on perceived body image. Agâh has been a Stipendium Hungaricum scholarship holder since his master's studies. He is currently working with data from the Budapest Longitudinal Study focusing on body image and pornography consumption. Besides his academic life, he is the founder of Budapest Youth International, has participated in more than 20 Erasmus+ projects so far, and has written two projects that were funded by the European Union.

Problemli Pornografi Kullanımı ile Beden Memnuniyetsizliği Arasındaki Kesitsel ve Boylamsal İlişkiler: “Macar Genç Yetişkinlerden Oluşan Ulusal Temsili Örneklem

Süleyman Agah Demirgöl^{1,2,3}, Zsolt Demetrovics^{4,1,5}, Andrea Czakó^{1,5}, Borbála Paksi⁶, Gyöngyi Kökönyei¹, Beáta Bőthe^{7,8}

Bu çalışma, Macar genç yetişkinlerden oluşan temsili bir örneklemde, problemli pornografi kullanımı ve vücut memnuniyetsizliği arasındaki kesitsel ve boylamsal ilişkileri incelemiştir. Bu çalışmada 2801 kişiyle (Ort. yaş = 28, SS = 4,75, %47,69 erkek ve %52,30 kadın) çoklu grup yaklaşımla otoregresif çapraz gecikmeli bir analiz gerçekleştirdik. Problemli pornografi kullanımı kesitsel olarak erkekler ve kadınlar arasında daha yüksek vücut memnuniyetsizliği ile ilişkiliydi. Problemli pornografi kullanımı, erkekler ve kadınlar arasında kesitsel olarak daha yüksek vücut memnuniyetsizliğiyle ilişkiliydi. Ayrıca, boylamsal olarak, bulgular iki yönlü bir ilişkiyi göstermiştir; daha yüksek seviyelerdeki problemli pornog-

rafi kullanımı, bir yıl sonra daha fazla vücut memnuniyetsizliğini öngörürken, daha yüksek vücut memnuniyetsizliği de benzer şekilde artan problemli pornografi kullanımını öngörmüştür. Bu çift yönlü ilişki göz önüne alındığında, klinisyenler tedavide problemli pornografi kullanımı ve beden memnuniyetsizliğini birlikte ele almalıdır, örneğin problemli pornografi kullanımını azaltmanın yanı sıra beden memnuniyetsizliği semptomlarına odaklanmak, erkekler ve kadınlar için tedavinin etkinliğini artırabilir.

Anahtar Kelimeler: problemli pornografi kullanımı, beden memnuniyetsizliği, boylamsal tasarım, yetişkinler

¹Psikoloji Enstitüsü, ELTE Eötvös Loránd Üniversitesi, Budapeşte, Macaristan, ²Psikoloji Doktora Okulu, ELTE Eötvös Loránd Üniversitesi, Budapeşte, Macaristan, ³Travma Uygulama ve Araştırma Merkezi/Küresel ve Bölgesel Çalışmalar Merkezi, Psikoloji Bölümü, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Konya, Türkiye, ⁴Eğitim, Psikoloji ve Sosyal Hizmet Fakültesi, Flinders Üniversitesi, Adelaide, Avustralya, ⁵Sorumlu Oyun Oynama Alanında Araştırma Merkezi, Cebelitarık Üniversitesi, Cebelitarık, ⁶Eğitim Enstitüsü, ELTE Eötvös Loránd Üniversitesi, Budapeşte, Macaristan, ⁷Psikoloji Bölümü, Montreal Üniversitesi, Kanada, ⁸Yakın İlişki Problemleri ve Cinsel İstismar Disiplinler Arası Araştırma Merkezi (CRIPCAS)

Cross-sectional and Longitudinal Associations Between Problematic Pornography Use and Body Dissatisfaction in a Nationally Representative Sample of Young Hungarian Adults

Süleyman Agah Demirgöl^{1,2,3}, Zsolt Demetrovics^{4,1,5}, Andrea Czakó^{1,5}, Borbála Paksi⁶, Gyöngyi Kökönyei¹, Beáta Bőthe^{7,8}

This study examined the associations between problematic pornography use and body dissatisfaction cross-sectionally and longitudinally in a representative sample of Hungarian young adults. In the present study we performed an autoregressive cross-lagged analysis with a multi-group approach with 2801 individuals (*Age* = 28 years, *SD* = 4.75, 47.69% men and 52.30% women). Problematic pornography use was cross-sectionally associated with higher body dissatisfaction among men and women. In addition, longitudinally, the findings demonstrated a bidirectional association, with higher levels of problematic pornography use predicting greater

body dissatisfaction one year later, and higher body dissatisfaction similarly predicting increased problematic pornography use. Given this bidirectional associations, clinicians should address problematic pornography use and body dissatisfaction together in the treatment such as by focusing on body dissatisfaction symptoms alongside decreasing problematic pornography use may increase the effectiveness of the treatment for men and women.

Keywords: problematic pornography use, body dissatisfaction, longitudinal design, adults

¹Institute of Psychology, ELTE Eötvös Loránd University, Budapest, Hungary, ²Doctoral School of Psychology, ELTE Eötvös Loránd University, Budapest, Hungary, ³Trauma Intervention and Research Center/Global and Regional Studies Center, Psychology Department, Necmettin Erbakan University, Konya, Türkiye, ⁴College of Education, Psychology and Social Work, Flinders University, Adelaide, Australia, ⁵Centre of Excellence in Responsible Gaming, University of Gibraltar, Gibraltar, ⁶Institute of Education, ELTE Eötvös Loránd University, Budapest, Hungary, ⁷Department of Psychology, University of Montreal, Canada, ⁸The Interdisciplinary Research Center on Intimate Relationship Problems and Sexual Abuse (CRIPCAS)

Prof. Dr. Cüneyt Evren
Türkiye

Prof. Cüneyt Evren
Türkiye

Biyografi

Biography

İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi'nden 1991 yılında mezun olan Prof. Dr. Cüneyt Evren, psikiyatri uzmanlık eğitimini Bakırköy Ruh Sağlığı ve Sinir Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde tamamlamış, 1996 yılında AMATEM'de baş asistan olarak göreve başlamıştır. 2006'da doçent, 2012'de eğitim şefi olmuştur. 12 yıld Düşünen Adam Psikiyatri ve Nörolojik Bilimler Dergisi Editörlüğü ve Bakırköy Araştırma ve İleri Eğitim Merkezi Başkanlığı görevlerini yürüttükten sonra 2021'de İstanbul Gelişim Üniversitesi Psikoloji Bölümü'ne profesör olarak atanmıştır. 2009-2014 yılları arasında Sağlık Bakanlığı Madde Bağımlılığı Tedavisi Bilim Kurulu üyeliği yapmış, Türkiye Psikiyatri Derneği'nde çeşitli görevlerde bulunmuştur. Alkol ve madde bağımlılığı alanında 400'ün üzerinde yayını ve ödülleri bulunmaktadır. Ayrıca, Scientific World Journal ve ADDICTA dergilerinde alan editörlüğü yapmaktadır.

He is graduated from Istanbul University, Faculty of Medicine in 1991, completed his psychiatry specialization training at Bakırköy Mental Health and Nervous Diseases Training and Research Hospital. In 1996, he started working as a chief assistant at at the hospital's Alcohol and Substance Research, Treatment and Education Center (AMATEM). He became an associate professor in 2006 and a training director in 2012. After serving as the editor of Düşünen Adam Psychiatry and Neurological Sciences Journal and the president of Bakırköy Research and Advanced Education Center for 12 years, he was appointed as a professor in the Department of Psychology at İstanbul Gelişim University in 2021. He served on the Ministry of Health's Scientific Committee on Substance Addiction Treatment and held positions in the Turkish Psychiatry Association. With over 400 publications and awards in the field of alcohol and substance addiction, he is currently a section editor for Scientific World Journal and Addicta: The Turkish Journal on Addictions. He also accepts clients at his private office in İstanbul.

İnternet Oyun Bozukluğundan Kumar Oynama Bozukluğuna Geçiş

Prof. Dr. Cüneyt Evren,
Özel Klinik, Caddebostan, Kadıköy

Öncelikle İnternet Oyun Oynama Bozukluğunun (IGD) tanımı yapılacak ve bu bozukluğun DSM-5 tanı sistemindeki yeri açıklanacaktır. IGD'nin özellikle ödül mekanizmasına dayalı çevrimiçi oyunlarda görüldüğü ve bireylerde dürtü kontrolü, ödül bağımlılığı ve psikososyal işlevsellik üzerinde olumsuz etkiler yarattığı vurgulanacaktır. Ardından İnternet Oyun Oynama Bozukluğundan Kumar Oynama Bozukluğuna (GD) geçişi etkileyen faktörler üzerinde durulacaktır. Nörobiyolojik benzerlikler, özellikle dopaminerjik sistemdeki ortak aktivasyonlar ve ödül beklenti döngüsü detaylandırılacaktır. Davranışsal olarak ise oyunlarda kullanılan ganimet kutuları, mikro ödemeler ve şansa dayalı ödüller gibi unsurların

kumar oynama davranışına zemin hazırlayabileceği anlatılacaktır. Bu geçiş sürecini etkileyen psikososyal faktörler incelenecektir. Bireylerin stres, depresyon ve kaygı düzeyleri ile sosyal izolasyonun kumar oynama davranışını nasıl yönlendirebileceği tartışılacaktır. Ayrıca bu sürecin önlenmesi ve erken müdahale için farkındalık, düzenleyici politikalar ve terapi yaklaşımlarına yer verilecektir.

Internet Gaming Disorder and the Transition to Gambling Disorder

Prof. Cüneyt Evren,
Private Clinic, Caddebostan, Kadıköy

First, the definition of IGD will be made and the place of this disorder in the DSM-5 diagnostic system will be explained. It will be emphasized that IGD is seen especially in online games based on the reward mechanism and that it creates negative effects on impulse control, reward addiction and psychosocial functioning in individuals. Then, the factors affecting the transition from IGD to GD will be emphasized. Neurobiological similarities, especially common activations in the dopaminergic system and the reward expectation cycle will be detailed. Behaviorally, it will be explained that elements such as loot boxes, micropayments and chance-based rewards used in games can pave the way

for gambling behavior. Psychosocial factors affecting this transition process will be examined. It will be discussed how individuals' stress, depression and anxiety levels and social isolation can direct gambling behavior. In addition, awareness, regulatory policies and therapy approaches will be included for the prevention of this process and early intervention.

Doç. Dr. Joshua Grubbs
A.B.D.

Assoc. Prof. Joshua Grubbs
U.S.A.

Biyografi

Biography

Dr. Joshua B. Grubbs, New Mexico Üniversitesi Alkol, Madde Kullanımı ve Bağımlılıklar Merkezi'nde klinik psikolog ve doçent olarak görev yapmaktadır. Dr. Grubbs'ın araştırmaları öncelikle problemli pornografi kullanımı, kompulsif cinsel davranış bozukluğu ve kumar oynama bozukluğu gibi kompulsif ve aşırı davranış kalıplarına odaklanmaktadır. Dr. Grubbs özellikle bağımlılığın sosyal inşası ve bireylerin kendi davranışlarını kontrol dışı veya bağımlılık yapıcı olarak algılamalarına neden olan faktörleri anlamakla ilgilenmektedir.

Dr. Joshua B. Grubbs is a clinical psychologist and associated professor at the Center on Alcohol, Substance Use, and Addictions at the University of New Mexico. Dr. Grubbs' research primarily focuses on compulsive and excessive behavior patterns such as problematic pornography use, compulsive sexual behavior disorder, and gambling disorder. Dr. Grubbs is especially interested in the social construction of addiction and in understanding the factors that lead individuals to perceive their own behaviors as being out of control or addictive.

21. Yüzyılda Spor Bahisi: İçgörüler ve Karşılaşılan Zorluklar

Doç. Dr. Joshua Grubbs, Alkol, Madde Kullanımı ve
Bağımlılıklar Merkezi, New Mexico Üniversitesi

Spor kumarı artık tarihin herhangi bir noktasında olduğundan daha erişilebilir. Mobil bahis teknolojilerinin gelişmesi ve çevrimiçi spor bahislerinin dünya çapında yaygınlaşması, spor kumarı davranışlarına erişim ve katılımı yaygın bir genişlemeye yol açmıştır. Aynı zamanda, giderek büyüyen bir araştırma grubu, spor kumarının, bu kumara katılan kitle ve bununla ilişkili potansiyel riskler açısından diğer kumar türlerinden farklı olduğunu güçlü bir şekilde ortaya koymaktadır. Bu çalışma, spor kumarının küresel durumunu tartışmak için dünyanın dört bir yanından araştırmaları gözden geçirecektir. Ayrıca, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki spor kumarbazlarına yönelik üç yıllık boylamsal bir çalışmanın bulguları da tartışılacaktır. 2022 İlkbaharında,

4.000'den fazla Amerikalı yetişkin örnekleme dahil edilmiş ve spor kumarı davranışları açısından incelenmiştir. Bu yetişkinler daha sonra üç yıl boyunca takip edilerek çeşitli problemli kumar davranışları, diğer bağımlılık yapıcı davranışlar ve genel psikolojik iyi oluş değerlendirilmiştir. Gizli büyüme eğrisi modellemesi gibi boylamsal modelleme tekniklerini kullanan bu çalışma, spor kumarının zaman içinde doğal olarak nasıl ilerlediğini, diğer bağımlılık yapıcı davranışlarla nasıl ilişkili olduğunu ve kumar problemiyle nasıl ilişkili olduğunu tartışmaktadır. Küresel araştırma ve Amerika Birleşik Devletleri'nde yakın zamanda toplanan boylamsal bulguların birleşimi, bir dizi araştırma, klinik ve düzenleyici tavsiyeye olanak sağlayacaktır.

Sports Gambling in the 21st Century: Insights and Challenges

Assoc. Prof. Joshua Grubbs, Center on Alcohol, Substance Use,
and Addictions, University of New Mexico

Sports gambling is now more accessible than at any other point in history. The development of mobile betting technologies and the proliferation of online sportsbooks globally has led to a widespread expansion in access to and engagement in sports gambling behaviors. At the same time, an ever-growing body of research strongly suggests that sports gambling is distinct from other forms of gambling with regards to the audience participating in this gambling and the potential risks associated with it. The present work will review research from around the globe to discuss the global state of sports gambling. Additionally, results from a three year longitudinal study of sports gamblers in the United States

will also be discussed. In Spring of 2022, over 4,000 American adults were sampled and studied with regards to their sports gambling behaviors. These adults were then followed for three years, assessing a variety of problem gambling behaviors, other addictive behaviors, and overall psychological well-being. Using longitudinal modeling techniques such as latent growth curve modeling, the present work discusses how sports gambling naturally progresses over time, how it relates to other addictive behaviors, and how it relates to problem gambling. The combination of global research and recently collected longitudinal findings in the United States will allow for a number of research, clinical, and regulatory recommendations.

Arş. Gör. Oğuz Gülleb
Türkiye

RA. Oğuz Gülleb
Türkiye

Biyografi

Biography

Lisans eğitimini Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nde tamamladı ve aynı fakültede Yayıncılık Yönetimi Yüksek Lisans programını bitirdi. Doktora çalışmalarını Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Bilişim Anabilim Dalında sürdüren Oğuz Gülleb, 2018 yılından beri Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Yayıncılık Yönetimi Ana Bilim Dalında araştırma görevlisi olarak çalışmalarını sürdürmektedir. 2019 yılından beri Marmara Üniversitesi Kurumsal İletişim Koordinatörlüğü'nde Dijital İletişim ve Tasarım Sorumlusu olarak görev yapmaktadır. Immersive gazetecilik, Metamedya, görsel iletişim tasarımı ve video oyunları üzerine akademik çalışmalar yürütmektedir.

He completed his undergraduate education at Marmara University, Faculty of Communication, Department of Journalism and completed the Publishing Management Master's programme at the same faculty. Oğuz Gülleb, who continues his doctoral studies at Marmara University Faculty of Communication, Department of Informatics, has been working as a research assistant at Marmara University Faculty of Communication, Department of Publishing Management since 2018. Since 2019, he has been working as Digital Communication and Design Officer at Marmara University Corporate Communication Coordinatorship. He conducts academic studies on immersive journalism, Metamedia, visual communication design and video games.

Oyun Derecelendirme Sistemleri: Oyun Analizleri Üzerinden Mevcut Uygulamaların Oyunlara Yansıması

Araştırma Görevlisi Oğuz Gülleb, Yayıncılık Yönetimi Anabilim Dalı, Marmara Üniversitesi

Günümüz video oyunları, gerçekliğe yakınlık ve sanal deneyim imkânlarıyla sadece bir eğlence aracı olmaktan çıkıp eğitimden sağlığa, sanattan spora kadar birçok alanda yeni deneyimler ve araştırma ortamları sunan çok yönlü dijital platformlar haline gelmiştir. Etkileşimli yapıları sayesinde yalnızca zaman geçirme amacı taşımayan bu içerikler, oyunculara ahlaki ikilemler ve etik seçimlerle karşı karşıya kalabilecekleri sanal dünyalar sunmakta; bireylerin karar alma süreçlerini, değer yargılarını ve toplumsal normlara ilişkin yaklaşımlarını etkilemektedir. Dijital teknolojilerin gelişimiyle birlikte video oyunlarının sosyal ve kültürel etkisi artmakta, oyunculara daha derin bir temsil duygusu kazandırarak kültürel çeşitliliği teşvik eden içeriklere dönüşmektedir.

Dünya genelinde 3 milyardan fazla aktif oyuncunun bulunduğu, yıllık artış oranının %4 ile 6 arasında seyrettiği, video oyun sektörünün 2025 yılı itibarıyla 260 milyar doları aşacağı tahmin edilmektedir (Howarth, 2023). Tüm oyun platformlarında her yıl piyasaya yaklaşık 1 milyon yeni oyun sürülmektedir. Türkiye’de ise 40 milyondan fazla oyuncu bulunmakta ve sektörün hacmi 1,2 milyar doları geçmektedir (Sayar, 2022, s. 42). Bu denli yaygın ve etkili bir alanda, özellikle çocuk kullanıcıların korunması ve ebeveynlerin doğru şekilde bilgilendirilmesi büyük önem taşımaktadır. Bu aşamada video oyunlarının yaş gruplarına uygunluğu konusunda hizmet veren sistemler ön plana çıkmaktadır. Küresel oyun sektöründe en

yaygın kullanılan sistemler Avrupa merkezli PEGI (Pan European Game Information) ve ABD merkezli ESRB (Entertainment Software Rating Board) sistemleridir. Ancak Almanya, Rusya, Japonya, Çin, Güney Kore ve İran gibi ülkelerin kendi ulusal normlarına göre düzenledikleri ve uyguladıkları video oyun derecelendirme sistemlerine sahiptirler.

Mevcut video oyun derecelendirme sistemleri incelendiğinde oyunları “şiddet”, “kötü dil”, “korku”, “cinsellik”, “uyuşturucu”, “ayrımcılık”, “kumar”, “oyun içi satın alma” gibi içeriklere göre derecelendirmektedir. Ancak sistemler arasında hem kategori isimlendirmeleri hem de içerik filtreleme süreçleri açısından farklılıklar olduğu görülmektedir. Özellikle “cinsellik”, “din/inanç” ve “oyun için reklam” başlıklarında çocuklar için zararlı veya uygun olmayan içeriğin ne olduğu konusundaki farklılıklar, bu sistemlerin her ülke için özel olarak düzenlenmesi konusunda görüşü destekler niteliktedir.

Bu çalışmada video oyun derecelendirme sistemleri birkaç video oyun üzerinden incelenerek bu sistemlerin çocukluk anlayışları ve aynı oyunlar üzerinden yaşa göre yaptıkları farklı sınıflandırmalar ortaya konulmaya çalışılacaktır. Buradan hareketle de kültürel farklılıkları gözetin, şeffaf ve etik temellere dayalı “çocuk dostu” bir oyun derecelendirme sisteminin geliştirilmesine katkı yapacak ve ri temelli bir tartışmanın yapılmasına katkı sağlanacaktır.

Game Rating Systems: Reflection of Current Practices on Games through Game Analyses

Research Assistant Oğuz Gülleb, Department of Publishing Management, Marmara University

Today's video games, with their realism and virtual experience capabilities, have evolved from being merely an entertainment tool into versatile digital platforms that offer new experiences and research environments in various fields, from education to health, art to sports. Thanks to their interactive structures, these contents, which are not solely aimed at passing time, provide players with virtual worlds where they may face moral dilemmas and ethical choices and influence individuals' decision-making processes, value judgments, and approaches to social norms. With the development of digital technologies, the social and cultural impact of video games has increased, transforming into content that gives players a deeper sense of representation and promotes cultural diversity.

Globally, with more than 3 billion active gamers, the video game industry is projected to exceed 260 billion dollars by 2025, with an annual growth rate of between 4% and 6% (Howarth, 2023). Approximately 1 million new games are released annually across all gaming platforms. In Türkiye, there are more than 40 million gamers, and the industry's volume exceeds 1.2 billion dollars (Sayar, 2022, p. 42). In such a widespread and influential domain, protecting child users and providing accurate information to parents is of great importance. At this stage, systems that serve to assess the age appropriateness of video games come to the forefront. The most widely used systems in the global gaming industry are the Europe-based PEGI

(Pan European Game Information) and the US-based ESRB (Entertainment Software Rating Board) systems. However, countries like Germany, Russia, Japan, China, South Korea, and Iran have their own national video game rating systems, which are regulated and implemented according to their specific national norms.

When examining existing video game rating systems, it is observed that they classify games based on content such as "violence," "bad language," "fear," "sexuality," "drugs," "discrimination," "gambling," and "in-game purchases." However, there are differences between the systems in terms of both category names and content filtering processes. In particular, differences in what constitutes harmful or inappropriate content for children under the headings of "sexuality," "religion/beliefs," and "advertisements for the game" support the view that these systems should be specifically regulated for each country.

This study will examine video game rating systems through a few video games, attempting to reveal how these systems classify the games differently based on age and their understanding of childhood. From this point of view, it will contribute to a data-based discussion that will contribute to the development of a "child-friendly" game rating system that considers cultural differences, is transparent and based on ethical foundations.

Prof. Dr. David C. Hodgins
Kanada

Prof. David C. Hodgins
Canada

Biyografi

Biography

David C. Hodgins, FCAHS, FRSC, Calgary Üniversitesi Psikoloji Bölümü Klinik Psikoloji Programı'nda profesördür ve Calgary Üniversitesi Bağımlılık Yapıcı Davranışlar Laboratuvarı'nın direktörüdür. Dr. Hodgins aynı zamanda Alberta Kumar Araştırma Enstitüsü'nde araştırma koordinatörüdür. Araştırma alanları, madde kullanımı ve kumar oynama bozukluklarından nüksetme ve iyileşme dahil olmak üzere bağımlılık davranışlarının çeşitli yönlerine odaklanmaktadır.

David C. Hodgins, Ph.D., FCAHS, FRSC is a professor in the Program in Clinical Psychology in the Department of Psychology, University of Calgary and is director of the Addictive Behaviours Lab at the University of Calgary. Dr. Hodgins is also a research coordinator with the Alberta Gambling Research Institute. His research interests focus on various aspects of addictive behaviours including relapse and recovery from substance use and gambling disorders.

Kumar Oynama Bozukluğu Tedavisi ve İyileşme Sürecindeki Uzun ve Zorlu Yol

Prof. Dr. David C. Hodgins,
Psikoloji Bölümü, Calgary Üniversitesi

Arka plan: Kumar problemi olan kişiler arasında tedavi arayış oranlarının düşük olduğu sıklıkla belirtilmektedir. İyileşme sürecinin daha iyi anlaşılması, etkilerini en üst düzeye çıkarmak için tedavi seçeneklerinin yapılandırılmasına yönelik ipuçları sağlayabilir.

Yöntemler: Kanada'da düzenli olarak kumar oynayan kişilerle (N = 10.000) yapılan ulusal bir anket, kumar problemi durumunu ve geçen yılki değişiklik girişimlerinin ayrıntılarını değerlendirmiştir. Tedavi gören kişilerle yapılan bir anket (N= 65), iyileşmeye doğru gidişatın tanımlarını elde etmiştir.

Bulgular: Ulusal anket, kumar problemi olan kişilerin şaşırtıcı derecede büyük bir kısmının anketten önceki yıl içinde ciddi bir değişim girişiminde bulunduğunu ortaya koymuştur. Değişim girişiminde bulunduğunu bildirenlerin %90'ından fazlası bu girişimlerin kişisel olduğunu ("kendi başıma yaptım") belirtirken,

önemli bir azınlık aile veya arkadaşlarından, doktorlar ve din adamları gibi profesyonellerden veya özel kumar tedavi hizmetlerinden yardım istediklerini bildirmiştir. Bu sunumda, farklı kaynaklardan yardım arayan kişilerin farklı seçenekleri tercih etme nedenlerindeki farklılıkların yanı sıra her bir seçenekte neleri yararlı buldukları da gözden geçirilecektir. Ayrıca, bireylerin tedavi seçeneklerini nasıl öğrendikleri, önceki tedavi deneyimleri ve izledikleri yollar da dahil olmak üzere tedavi çalışmasından bilgiler sunulacaktır.

Sonuçlar: Amacımız, insanların kumarla ilgili problemler için yardım ararken izledikleri çeşitli yollar hakkında incelikli bir anlayış geliştirmektir.

The Long and Winding Road to Gambling Disorder Treatment and Recovery

Prof. David C. Hodgins,
Department of Psychology, University of Calgary

Background: It is often noted that treatment-seeking rates among people with gambling problems are low. A better understanding of the recovery process might provide clues to structuring treatment options to maximize their impact.

Methods: A Canadian national survey of people who gamble regular (N = 10,000) assessed problem gambling status, and details of past year change attempts. A survey of people in treatment (N= 65) obtained descriptions of their trajectories toward recovery.

Results: The national survey revealed that a surprisingly large number of people with gambling problems made a serious attempt to change in the year before the survey. Over 90% of those reporting a change attempt indicated that these attempts were personal ("I did it on my own") but a significant minority reported that they sought help from family or

friends, professionals such as physicians and clergy or specialized gambling treatment services. This presentation will review differences in people's reasons for choosing different options between people who seek help from different sources, as well as what they find helpful in each option. We will also present information from the treatment study including how individuals learned about their treatment options, their previous treatment experiences, and the trajectories they followed.

Conclusions: Our goal is to develop a nuanced understanding of the diverse paths people follow in seeking help for gambling-related issues.

Prof. Dr. Alexandre Kieslich da Silva
Brezilya

Prof. Alexandre Kieslich da Silva
Brazil

Biyografi

Biography

Hospital Psiquiátrico São Pedro'da Psikiyatri Uzmanlığı ve Hospital de Clínicas de Porto Alegre'de Bağımlılık Psikiyatrisi Uzmanlığı yapmış, bağımlılık alanında uzmanlaşmış bir psikiyatristtir. UFRGS'den Sağlık Bilimleri alanında Yüksek Lisans derecesine sahiptir. Behavioral Tech Institute tarafından verilen Diyalektik Davranış Terapisi (DBT) ve Espaço da Mente tarafından verilen Göz Hareketleriyle Duyarsızlaştırma ve Yeniden İşleme (EMDR) eğitimlerini almış olup madde kullanım bozuklukları ve davranışsal bağımlılıkların tedavisinde kanıta dayalı yaklaşımlar konusunda uzmanlığa sahiptir.

Hâlen Taquari Valley Üniversitesinde (UNIVATES) öğretim üyesi olarak görev yapmakta ve Tıp Programında ders vererek geleceğin sağlık profesyonellerinin eğitimine katkıda bulunmaktadır. Ayrıca, Bruno Born Hastanesi ve Divina Providência Hastanesi Psikiyatri Uzmanlık Programlarında profesör olarak görev yapmakta ve yeni psikiyatristlerin yetiştirilmesinde aktif rol almaktadır.

Klinik ve akademik çalışmaları bağımlılık psikiyatrisine, özellikle kumar oynama bozukluğuna, madde kullanım bozukluklarına ve psikiyatrik tedavide DDT ve EMDR uygulamalarına odaklanmaktadır. Araştırma ve klinik uygulamalardaki kapsamlı deneyimiyle, psikoterapi ve farmakolojik yaklaşımları entegre ederek bağımlılıkla ilgili ciddi zorluklarla karşılaşan bireyleri tedavi etmiştir. Ayrıca Brezilya'da bağımlılık tedavisi ve önlenmesine ilişkin halk sağlığı girişimleri ve düzenleyici tartışmalarda yer almaktadır.

Psychiatrist specializing in addiction, with a Residency in Psychiatry from Hospital Psiquiátrico São Pedro and a Residency in Addiction Psychiatry from Hospital de Clínicas de Porto Alegre. Holds a Master's degree in Health Sciences from UFRGS. Trained in Dialectical Behavior Therapy (DBT) by the Behavioral Tech Institute and in Eye Movement Desensitization and Reprocessing (EMDR) by Espaço da Mente, with expertise in evidence-based approaches for treating substance use disorders and behavioral addictions.

Currently, he is a faculty member at Taquari Valley University (UNIVATES), where he teaches in the Medicine Program, contributing to the education of future healthcare professionals. Additionally, he is a professor in the Psychiatry Residency Programs at Hospital Bruno Born and Hospital Divina Providência, actively involved in training new psychiatrists.

His clinical and academic work focuses on addiction psychiatry, particularly gambling disorder, substance use disorders, and the application of DBT and EMDR in psychiatric treatment. With extensive experience in research and clinical practice, he has treated individuals facing severe addiction-related challenges, integrating psychotherapy and pharmacological approaches. He is also engaged in public health initiatives and regulatory discussions on addiction treatment and prevention in Brazil.

Brezilya’da Kumar Oynama Bozukluğu ve Çevrim İçi Bahis Patlaması: Klinik Bir Perspektif

Prof. Dr. Alexandre Kieslich da Silva,
Tıp Fakültesi, Taquari Vadisi Üniversitesi

Kumar oynama bozukluğu (GD), finansal, duygusal ve sosyal sıkıntıya yol açan kompulsif kumar oynama ile karakterize davranışsal bir bağımlılıktır. DSM-5’te maddeyle ilişkili ve bağımlılık yapıcı bir bozukluk olarak sınıflandırılan GD, nörobiyolojik ve psikolojik mekanizmaları madde kullanım bozukluklarıyla paylaşmaktadır. Kontrol yanılması ve ramak kala etkileri gibi bilişsel çarpıtmalar, ciddi sonuçlara rağmen kompulsif kumar oynamayı güçlendirir.

Brezilya’da bağımlılık konusunda uzmanlaşmış bir psikiyatrist olarak, çevrimiçi kumarla mücadele eden giderek artan sayıda hastaya tanık oldum. Birçok kişi eğlence amaçlı kumar oynamaya başlıyor ancak kompulsif kalıplar geliştiriyor, önemli borçlar biriktiriyor ve anksiyete, depresyon ve madde kullanım bozuklukları gibi psikiyatrik komorbiditeler yaşıyor. Klinik uygulamalarımda, kumarla ilgili mali kayıplar nedeniyle evlerini kaybeden, ilişkileri bozulan ve yasal problemlerle karşılaşan hastaları tedavi ettim. 7/24 erişilebilen çevrimiçi bahis platformlarına hızlı erişim, özellikle genç yetişkinler arasında kumar bağımlılığının kontrol edilmesini zorlaştırmıştır.

Son yıllarda Brezilya’da online bahislerde bir patlama yaşanmış ve 22,4 milyon Brezilyalı kumar oynamaya başlamıştır. Sektör şu anda yılda 60-100 milyar R\$ gelir elde etmektedir ve 2024 yılında Brezilyalılar çevrimiçi bahislerde 23,9 milyar R\$ kaybetmiştir. Özellikle sosyal yardım alanlar tarafından harcanan 3 milyar R\$, savunmasız nüfuslar için riskleri vurgulamaktadır.

GD tedavisi, bilişsel-davranışçı terapi (BDT), motivasyonel görüşme ve SSRI’lar ve naltrekson gibi farmakolojik yaklaşımlar gibi yapılandırılmış müdahaleleri takiben yoksunluğa öncelik vermelidir. Deneyimlerime göre, kendini dışlama önlemleri ve Adsız Kumarbazlar gibi akran destek grupları da dahil olmak üzere yoksunluk odaklı programlar, iyileşmenin sağlanmasında çok önemli olmuştur.

Brezilya’da operatörler için 30 milyon R\$ lisans ücreti ve 2.000 yasadışı sitenin engellenmesi gibi düzenleyici tedbirler çok önemlidir ancak bu büyüyen krizi engellemek için kamuoyu bilinçlendirme kampanyaları ve daha katı kumar kısıtlamalarının da buna eşlik etmesi gerekmektedir.

Gambling Disorder and the Online Betting Boom in Brazil: A Clinical Perspective

Prof. Alexandre Kieslich da Silva,
School of Medicine, University of Taquari Valley

Gambling disorder (GD) is a behavioral addiction characterized by compulsive gambling that leads to financial, emotional, and social distress. Classified in the DSM-5 as a substance-related and addictive disorder, GD shares neurobiological and psychological mechanisms with substance use disorders. Cognitive distortions, such as the illusion of control and near-miss effects, reinforce compulsive gambling despite severe consequences.

As a psychiatrist specializing in addiction in Brazil, I have witnessed an increasing number of patients struggling with online gambling. Many individuals start gambling recreationally but develop compulsive patterns, accumulating significant debts and experiencing psychiatric comorbidities such as anxiety, depression, and substance use disorders. In my clinical practice, I have treated patients who lost homes, destroyed relationships, and faced legal issues due to gambling-related financial losses. The rapid access to online betting platforms—available 24/7—has made gambling addiction harder to control, especially among young adults.

In recent years, Brazil has seen an explosion in online betting, with 22.4 million Brazilians engaging in gambling. The industry now generates R\$60-100 billion annually, and in 2024, Brazilians lost R\$23.9 billion to online betting. Particularly concerning is the R\$3 billion spent by welfare recipients, highlighting the risks for vulnerable populations.

Treatment for GD should prioritize abstinence, following structured interventions such as cognitive-behavioral therapy (CBT), motivational interviewing, and pharmacological approaches like SSRIs and naltrexone. In my experience, abstinence-focused programs, including self-exclusion measures and peer support groups such as Gamblers Anonymous, have been essential in achieving recovery.

Regulatory measures in Brazil, such as the R\$30 million licensing fee for operators and blocking of 2,000 illegal sites, are crucial but need to be accompanied by public awareness campaigns and stricter gambling restrictions to curb this growing crisis.

Prof. Dr. Emmanuel Kuntsche
Avustralya

Prof. Emmanuel Kuntsche
Australia

Biyografi

Biography

Alkol Politikaları Araştırma Merkezi (CAPR) Direktörü Profesör Emmanuel Kuntsche, Psikoloji (Jena ve Bamberg Üniversiteleri, Almanya), Sosyoloji (Jena Üniversitesi, Almanya), Halk Sağlığı (Maastricht Üniversitesi, Hollanda) ve İstatistik (Essex Üniversitesi, İngiltere) alanlarında eğitim almıştır. Emmanuel, alkol araştırmalarında yenilikçi veri toplama yöntemleri geliştirme ve kullanma konusunda öncüdür. Örneğin, Avustralya'da transdermal alkol cihazlarını doğrulamak için bir alkol dozajlama çalışmasını ilk kez kullanmış ve bunları alkolmetrelerle karşılaştırmıştır. Ayrıca ekibiyle birlikte geliştirdiği yapay zekâ algoritmalarıyla dijital medyada alkol maruziyetini araştırmaktadır. Avustralya, Almanya, Hollanda, İsviçre ve uluslararası Kettil Bruun Topluluğu'ndaki önemli kurumlardan aldığı 8 kariyer ödülünden biri olan Avustralya Alkol ve Diğer Uyuşturucular Profesyonel Topluluğu'nun (APSAD) 2024 mentor ödülünü almıştır. Emmanuel'in 10 uluslararası dergide editörlük görevi bulunmaktadır (şu anda, örneğin, Addiction and Drug and Alcohol Review).

Professor Emmanuel Kuntsche, the Director of the Centre for Alcohol Policy Research (CAPR) has been trained in Psychology (Universities of Jena and Bamberg, Germany), Sociology (University of Jena, Germany), Public Health (University of Maastricht, the Netherlands) and Statistics (University of Essex, UK). Emmanuel is a pioneer in developing and using innovative data collection methods in alcohol research. For example, he was first using an alcohol dosing study to validate transdermal alcohol devices in Australia, benchmarking them against breathalysers. He is also investigating alcohol exposure in digital media with the artificial intelligence algorithms he and his team have developed. He received the 2024 mentor award of the Australasian Professional Society on Alcohol and other Drugs (APSAD), one of 8 career awards received from major agencies in Australia, Germany, the Netherlands, Switzerland, and the international Kettil Bruun Society. Emmanuel has had editorial appointments at 10 international journals (currently, e.g., Addiction and Drug and Alcohol Review).

Bağımlılık Araştırmalarında Yapay Zekânın Geçmişi, Bugünü ve Geleceği

Prof. Dr. Emmanuel Kuntsche,
Alkol Politikaları Araştırma Merkezi (CAPR), Psikoloji ve Halk
Sağlığı Okulu, La Trobe Üniversitesi

Bu sunum, yapay zekâ (AI), makine öğrenimi ve derin öğrenme ile bunların bağımlılık araştırmalarındaki uygulamalarına genel bir bakış sunmaktadır. 2010 ve 2020 yılları arasında makine öğrenimi, madde kullanım bozukluğu tedavisinde hastaları geçmişlerine veya semptom şiddetine göre sınıflandırarak tanıyı kolaylaştırmak ve sigaranın nüksetmesi gibi tedavi sonuçlarını tahmin etmek için kullanılmıştır. Makine öğrenimi ayrıca büyük miktarda karmaşık veriyi analiz ederek klinisyenlerin yükünü azaltmış ve araştırmacılar için analitik bir araç olarak hizmet etmiştir.

Bir vaka çalışması, derin öğrenmenin şarkı sözleri ve çevrimiçi görüntüler gibi ortamlarda alkole maruz kalmayı nasıl belirleyebileceğini vurgulayacaktır. Ayrıca, sıfır atışlı öğrenmenin potansiyel faydaları tartışılacaktır. Bu yapay zekâ

teknik, özel bir denetimli derin öğrenme algoritması geliştirmek ve ince ayar yapmaktan daha fazla eğitim veya açıklamalı veri, daha az bilgisayar bilimi uzmanlığı ve daha az hesaplama kaynağı gerektirmez. Sıfır atışlı öğrenme, çeşitli problemlere esnek bir şekilde uygulanabilir ve bağlamsal veya ek bilgileri tanımlayabilir, ancak benzer nesneler arasında ayırım yapma konusunda genellikle daha az doğrudur.

Sonuç olarak, yapay zekâ bağımlılık araştırmalarında daha önce imkansız olan bir ölçekte cevaplar sağlamak için kullanılmıştır ve gelecekteki zorlukları ve araştırma sorularını çözme konusundaki muazzam potansiyelini vurgulamaktadır.

Past, Present, and Future of Artificial Intelligence in Addiction Research

Prof. Emmanuel Kuntsche,
Centre for Alcohol Policy Research (CAPR), School of
Psychology and Public Health, La Trobe University

This presentation provides an overview of artificial intelligence (AI), machine learning, and deep learning, and their application in addiction research. Between 2010 and 2020, machine learning was used in substance use disorder treatment to facilitate diagnosis by classifying patients based on their history or symptom severity, and to predict treatment outcomes, such as smoking relapse. Machine learning also reduced the burden on clinicians by analysing large amounts of complex data and served as an analytic tool for researchers.

A case study will highlight how deep learning can identify alcohol exposure in media, such as song lyrics and online images. Furthermore, the potential benefits of zero-shot learning will be discussed. This AI technique requires

no further training or annotated data, less computer science expertise, and fewer computational resources than developing and fine-tuning a dedicated supervised deep learning algorithm. Zero-shot learning can be applied flexibly to various problems and identify contextual or additional information, though it is often less accurate in distinguishing between similar objects.

In conclusion, AI has been used in addiction research to provide answers at a scale previously impossible, highlighting its enormous potential to solve future challenges and research questions.

Prof. Dr. Hae Kook Lee
Kore Cumhuriyeti

Prof. Hae Kook Lee
Republic of Korea

Biyografi

Biography

Hae Kook Lee, Katolik Üniversitesi Tıp Fakültesinden mezun olmuş ve St. Mary's Hastanesi'nde psikiyatrist olarak eğitim görmüştür.

NIAAA'da 2 yıl boyunca okul politikası ve epidemiyoloji üzerine çalışan bir ziyaretçi akademisyen olarak görev yapmıştır. 2013 yılından bu yana davranışsal bağımlılık araştırmalarında aktif olarak yer almakta ve DSÖ Davranışsal Bağımlılık Danışma Kurulu üyesi olarak görev yapmaktadır. Kore Bağımlılık Psikiyatrisi Derneği'nin başkanlığını yapmış ve Seul'de düzenlenen 23. ICBA'ya ev sahipliği yapmıştır. Şu anda, bağımlılığı önlemeye yönelik kâr amacı gütmeyen bir kuruluş olan "Bağımlılık Forumunun" genel sekreteridir. Ayrıca JBA ve CAR'ın yayın kurulunda yer almaktadır.

Hae Kook Lee graduated from the Catholic University School of Medicine and trained as a psychiatrist at St. Mary's Hospital.

He stayed at NIAAA for 2 years as a visiting scholar studying alcohol policy and epidemiology. Since 2013, he has actively been involved in behavioral addiction research while participating as a member of the WHO Advisory TF for behavioral addiction. He was the president of the Korean Association of Addiction Psychiatry, also, hosted 23rd ICBA in Seoul. Now, he is the secretary general of "Addiction Forum" which is non-profit organization for addiction prevention. He also is on the editorial board of JBA and CAR.

Ergenlerde Dijital Medya Kaynaklı Ruh Sağlığı Sorunlarına Yönelik Politika Geliştirme Stratejisi

Prof. Dr. Hae Kook Lee,
Psikiyatri Bölümü, Kore Katolik Üniversitesi

Ergenler, devam eden beyin gelişimleri nedeniyle dijital medya bağımlılığına karşı özellikle savunmasızdır, bu da onları SNS ve kısa biçimli videolar gibi son derece uyarıcı içeriklere karşı daha duyarlı hâle getirir. Bu tür bir bağımlılık ruh sağlıklarını olumsuz etkileyerek duygusal sıkıntı ve intihar düşüncesi gibi problemlere yol açabilir.

COVID-19 salgınından bu yana, yapay zekâ odaklı algoritmaların durmaksızın uyarıcı içerik önererek bağımlılık yapıcı davranışları güçlendirmesiyle, ergenlerin bu platformları kullanımı artmıştır. Buna karşılık olarak, birçok ülke gençler için akıllı telefon kullanımını, hesap oluşturmayı ve YZ algoritması uygulamasını sınırlamak için yasalar çıkarmıştır.

Bu politikalar, ergenlerin ve ebeveynlerin bağımlılık yaratan medya kullanımından kaçınma hakkını korumayı ve sorumluluğu teknoloji şirketlerine kaydırmayı amaçlamaktadır. Bununla birlikte, kişisel özgürlüklere ve kurumsal çıkarlara yönelik potansiyel aşırılıklar konusunda endişeler devam etmektedir. Politikanın etkinliğine ilişkin bilimsel kanıtlar hâlâ sınırlı olduğundan, başarılı bir uygulama için hem gençler için alternatif kaynaklar hem de şirketler için güçlü düzenleyici hesap verebilirlik ve politika çıktıları hakkında daha fazla araştırma yapılması gerekecektir.

Policy Support for Regulating Digital Media Use to Promote Adolescent Mental Health

Prof. Hae Kook Lee,
Department of Psychiatry, The Catholic University of Korea

Adolescents are especially vulnerable to digital media addiction due to ongoing brain development, making them more susceptible to highly stimulating content such as SNS and short-form videos. Such addiction can negatively affect their mental health, leading to issues like emotional distress and suicidal ideation.

Since the COVID-19 pandemic, adolescent use of these platforms has surged, with AI-driven algorithms amplifying addictive behaviors by endlessly recommending stimulating content. In response, several countries have introduced laws to limit smartphone use, account creation, and AI algorithm application for youth.

These policies aim to protect the right of adolescents and parents to

avoid addictive media use, shifting responsibility to tech companies. However, concerns remain over potential overreach into personal freedoms and corporate interests. As scientific evidence on policy effectiveness is still limited, successful implementation will require both alternative resources for youth, strong regulatory accountability for companies, and further research on policy outcomes.

Doç. Dr. Charles Livingstone
Avustralya

Assoc. Prof. Charles Livingstone
Australia

Biyografi

Biography

Monash Üniversitesi, Avustralya, Halk Sağlığı ve Koruyucu Tıp Okulu'nda (SPHPM) Doçent ve aynı kurumda Kumar ve Sosyal Belirleyiciler Birimi'nin başkanıdır. 25 yılı aşkın süredir kumar politikası araştırmaları yapmaktadır ve bu alanda uluslararası bir üne sahiptir. Bilim Tarihi ve Felsefesi (Doktora, Melb.) ve Ekonomi Tarihi (MEC, UNE) alanlarında akademik derecelere sahiptir. 86 araştırma yayını bulunmaktadır ve The Conversation gibi medya kanalları aracılığıyla toplumsal tartışmalara önemli katkılar sunmaktadır. Dünya Sağlık Örgütü'nün kumar ve kumar oynama bozukluğu uzman grubunun bir üyesi ve Lancet Halk Sağlığı Kumar Komisyonu üyesidir. 2010-11 yıllarında Avustralya Hükümeti'nin Kumar Danışma Grubu üyesi olmuş ve Avustralya'daki çeşitli yargı organlarında kumar politikalarının geliştirilmesine katkıda bulunmuştur. Şu anda, kumar politikalarına eleştirel bir halk sağlığı yaklaşımı geliştirmeye ve kumar pazarlama ve tanıtımını daha iyi düzenlemeye yönelik politikalara odaklanmaktadır.

Associate Professor at the School of Public Health and Preventive Medicine (SPHPM), Monash University, Australia, and head of the Gambling and Social Determinants Unit. With over 25 years in gambling policy research, he holds degrees in History and Philosophy of Science (PhD, Melb.) and Economic History (MEC, UNE). He has produced 86 research publications and is a major contributor to public debate via knowledge translation through media and specialist publications including The Conversation. He is a member of the World Health Organization's expert group on gambling and gambling disorder, and a Commissioner of the Lancet Public Health Commission on Gambling. He was a member of the Australian Government's expert Advisory Group on Gambling 2010-11, and has contributed to development of gambling policy in multiple Australian jurisdictions, via submission and evidence to inquiries and hearings. He is currently focused on development of a critical public health approach to gambling policy, and on policy to better regulate gambling marketing and promotion.

Kumar ve Kumara Bağlı Zararlarda Küresel Artış: Kumarın Zararlarını Önlemek ve Azaltmak için Ne Yapabiliriz?

Doç. Dr. Charles Livingstone,
Halk Sağlığı ve Önleyici Tıp Fakültesi, Monash Üniversitesi

Kumar küresel ve ulusal düzeyde, özellikle de düşük ve orta gelirli ülkelerde hızla büyümektedir. Bu durum, mobil teknolojinin yaygınlaşması ve birçok ülkede etkin düzenlemelerin olmaması nedeniyle kolaylaşmıştır. Kumar, ülkelerin vergi geliri elde etmeleri için bir yol gibi görünebilir, ancak kumardan kaynaklanan zararın maliyeti yüksek olduğundan ve hızla arttığından bu yanıltıcıdır. Mobil kumarın 2025 yılında 750 milyon dolarlık küresel gelire ulaşacağı tahmin edilmektedir ve en son tahminler, dünya genelinde en az 80 milyon kişinin kumardan çok ciddi zarar gördüğünü ve 450 milyon kişinin de kumardan herhangi bir zarar gördüğünü göstermektedir.

Kumarın zararları, maddi felaketten aile parçalanmasına, fiziksel ve ruhsal sağlık

problemlerine, artan suç ve hapis cezalarına ve intihara kadar uzanan önemli boyutlardadır. Ancak, daha iyi düzenlemeler, uluslararası iş birliği, halk sağlığı yaklaşımının benimsenmesi ve bazı özel müdahaleler bu zararları önleyebilir ve azaltabilir. Bu sunumda, Dr. Livingstone kumarın büyümesini özetleyecek, kumarın zararlarının doğasını ve kanıtlarını tartışacak, zararı önlemek ve azaltmak için etkili müdahaleleri belirleyecek ve kumarın zararlarının önlenmesi ve azaltılması için iş birliğine dayalı uluslararası bir yaklaşımı savunacaktır.

The Global Growth of Gambling and Gambling Harm: What We Can Do to Prevent and Reduce the Harms of Gambling

Assoc. Prof. Charles Livingstone, School of Public Health and Preventive Medicine, Monash University

Gambling is growing rapidly, at the global and national levels, particularly in low- and middle-income countries. This has been facilitated by the expansion of mobile technology, and by a lack of effective regulation in many countries. Gambling may appear to be an avenue for countries to garner tax revenue, but this is illusory, as the costs of gambling harm are high, and rapidly growing. Mobile gambling is forecast to reach global revenues of \$750 million in 2025, and the most recent estimate indicates that at least 80 million people across the world are experiencing very significant gambling harm, with another 450 million experiencing any harm from gambling.

Gambling harms are significant, ranging from financial disaster to

family breakdown, physical and mental health problems, increased crime and imprisonment, and suicide. However, better regulation, international cooperation, adoption of a public health approach, and some specific interventions can prevent and reduce these harms. In this presentation, I will outline the growth of gambling, discuss the nature and evidence for gambling harms, identify effective interventions to prevent and reduce harm, and argue for a cooperative international approach to the prevention and reduction of gambling harm.

Dr. Sabrina Molinaro
İtalya

PhD. Sabrina Molinaro
Italy

Biyografi

Biography

Epidemiyolog Sabrina Molinaro, Ulusal Araştırma Konseyi Klinik Fizyoloji Enstitüsü'nde (CNR-IFC) Halk Sağlığı, Hassas Tıp ve Epidemiyoloji Araştırma Direktörü olarak görev yapmakta ve Epidemiyoloji ve Sağlık Hizmetleri Araştırma Laboratuvarı'nı yönetmektedir.

Çalışmaları üç alana odaklanmaktadır: (1) Patolojik kumar ve madde kullanım bozukluğu olanlar gibi görünmeyen grupların özel anketler ve katılımcı araçlarla izlenmesi; (2) Klinik veriler ve yapay zekâ destekli bilgileri entegre ederek kamu sağlığı ve hassas tıp modellerinin geliştirilmesi; (3) Epidemiyoloji ile ekonomiyi birleştiren yenilikçi ekonometrik modeller aracılığıyla sağlık politikalarının değerlendirilmesi ve karar vericilere kanıta dayalı araçlar sunulması.

2016 yılından bu yana, ergenler arasında bağımlılık riski davranışlarını izlemek için Avrupa bölgesindeki 49 ülkeyi ve EUDA'yı içeren ulusötesi ESPAD (Alkol ve Diğer Uyuşturucular Üzerine Avrupa Okul Araştırması) çalışmasını koordine etmektedir. Ayrıca kumar bağımlılığına ilişkin çok sayıda izleme projesini yönetmekte ve İtalya Bağımlılıklar Ulusal Eylem Planı'nın hazırlanmasında kilit rol oynamaktadır. Yüzlerce bilimsel yayına imza atmıştır ve uluslararası konferanslarda sık sık konuşmacı olarak yer almaktadır.

Sabrina Molinaro, PhD, epidemiologist, is Research Director in Public Health, Precision Medicine, and Epidemiology at the Institute of Clinical Physiology of the National Research Council (CNR-IFC), where she leads the Laboratory of Epidemiology and Health Services Research.

Her work focuses on (1) Monitoring hidden populations like pathological gamblers and substance users using tailored surveys and participatory tools; (2) Developing public health and precision medicine models by integrating clinical and AI-driven data; (3) Evaluating health policies with innovative econometric models that link epidemiology and economics for informed policymaking.

Since 2016, she has coordinated the transnational ESPAD (European School Survey on Alcohol and Other Drugs) study, involving 49 countries in the European area and EUDA to monitor addiction risk behaviors among adolescents. She also leads multiple monitoring projects on gambling addiction and played a key role in drafting the Italian National Action Plan on Addictions. She has authored hundreds of scientific publications and is a frequent speaker at international conferences. Additionally, she is actively involved in media outreach on public health and addiction-related topics.

Z Kuşağında Davranışsal Bağımlılıklar: Avrupa'daki Eğilimler, Dönüşümler ve Diğer Riskli Davranışlarla İlişkiler

Dr. Sabrina Molinaro,
Ulusal Araştırma Konseyi, Klinik Fizyoloji Enstitüsü

Geçtiğimiz on yıllar boyunca, ergenler arasındaki davranışsal bağımlılıklar, kuşak farklılıkları ve artan dijital maruziyetle şekillenerek çarpıcı bir şekilde değişmiştir. Avrupa Alkol ve Diğer Uyuşturucular Okul Anketi Projesi (ESPAD), Avrupa genelinde 16 yaşındaki bireyler arasında madde kullanımı ve davranışsal bağımlılıkların boylamsal bir analizini sunarak, X kuşağından Y kuşağına ve şimdi de Z kuşağına kadar her neslin bağımlılığa karşı kendi hassasiyetlerini nasıl sergilediğine dair benzersiz bir bakış açısı sağlamaktadır.

Önceki nesiller madde ve kumarla ilgili davranışlarla yüzleşirken, bugünün Z kuşağı ergenleri dijital ve davranışsal bağımlılıkların günlük yaşamla derinden iç içe geçtiği bir dünyada gezinmektedir. Sosyal medya, oyun ve dijital kumarın yükselişi; sürekli çevrimiçi etkileşim, anlık memnuniyet ve sosyal doğrulama mekanizmalarıyla beslenen yeni bağımlılık yapıcı alışkanlıklar yaratmıştır. Bu uyarılara maruz kalma arttıkça, kaygı ile ilgili bozuklukların yaygınlığı da artmış ve risk alma davranışlarından kompulsif

başça çıkma mekanizmalarına doğru bir geçişin altını çizmiştir.

ESPAD verileri, geleneksel riskli davranışlar devam ederken, bunların ortaya çıkış şeklinin değiştiğini göstermektedir. Z kuşağı bazı alanlarda daha temkinli görünmekle birlikte kompulsif dijital katılım, anksiyete ve duygusal sıkıntılara karşı oldukça savunmasızdır. Her nesil, kendi zamanının sosyokültürel ve teknolojik ortamı tarafından şekillendirilen kendi davranışsal kırılglanlık biçimini geliştiriyor gibi görünmektedir.

Bu değişimleri anlamak, dijital ortamlar ve ergen ruh sağlığı arasındaki karmaşık etkileşimi hesaba katan sistematik, uyarlanabilir bir çerçeve benimsemek için ahlakçı bir yaklaşımın ötesine geçerek izleme ve önleme stratejilerimizi yeniden düşünmeyi gerektirir. ESPAD bu eğilimleri takip etmeye devam ederken, bu çalışma nesille ilgili kırılglanlıkların nasıl geliştiği ve bunları etkili bir şekilde ele almak için hangi müdahalelerin gerekli olduğu konusunda kritik bilgiler sağlamayı amaçlamaktadır.

Behavioral Addictions in Gen Z: Trends, Transformations, and Links to Other Risky Behaviors in Europe

PhD. Sabrina Molinaro,
National Research Council, Institute of Clinical Physiology

Over the past decades, the landscape of behavioral addictions among adolescents has shifted dramatically, shaped by generational differences and increasing digital exposure. The European School Survey Project on Alcohol and Other Drugs (ESPAD) offers a longitudinal analysis of substance use and behavioral addictions among 16-year-olds across Europe, providing a unique perspective on how each generation—from Gen X to Millennials and now Gen Z—has exhibited its own vulnerabilities to addiction.

While previous generations faced substance-related and gambling behaviors, today's Gen Z adolescents navigate a world where digital and behavioral addictions are deeply intertwined with daily life. The rise of social media, gaming, and digital gambling has created new addictive patterns, fueled by constant online engagement, instant gratification, and social validation mechanisms. As exposure to these stimuli has intensified, so has the prevalence of anxiety-related

disorders, highlighting a shift from risk-taking behaviors toward compulsive coping mechanisms.

ESPAD data suggest that while traditional risky behaviors persist, the way they manifest is evolving. Gen Z appears more cautious in some areas yet highly vulnerable to compulsive digital engagement, anxiety, and emotional distress. Each generation seems to develop its own form of behavioral fragility, shaped by the sociocultural and technological environment of its time.

Understanding these shifts requires rethinking our monitoring and prevention strategies, moving beyond a moralistic approach to adopt a systemic, adaptive framework that accounts for the complex interplay between digital environments and adolescent mental health. As ESPAD continues to track these trends, this study aims to provide critical insights into how generational vulnerabilities evolve and what interventions are needed to address them effectively.

Dr. Öğr. Üyesi Hüseyin Hayri Nuroğlu
Türkiye

Asst. Prof. Hüseyin Hayri Nuroğlu
Türkiye

Biyografi

Biography

Dr. Hüseyin Hayri Nuroğlu, İstanbul'da bulunan Türk-Alman Üniversitesi İşletme Bölümü'nde Doktor Öğretim Üyesi olarak görev yapmaktadır. Lisans ve yüksek lisans derecelerini Viyana Ekonomi ve İşletme Üniversitesinden işletme alanında almış ve doktorasını İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesinde tamamlamıştır. Dr. Nuroğlu'nun araştırma alanları arasında stratejik yönetim, örgütsel davranış ve bilgi teknolojilerinin iş ağları üzerindeki etkileri yer almaktadır. Franchising (bayilik) yönetişimi ve dijital dönüşüm gibi konularda çok sayıda akademik yayını bulunmaktadır. Akademik çalışmalarının yanı sıra Dr. Nuroğlu, Yeşilay Yönetim Kurulu Üyesi olarak görev yapmakta ve Türkiye İzcilik Federasyonu Arama Kurtarma Ekibi (TİFAKE) üyesi olarak aktif bir şekilde arama kurtarma faaliyetlerine katılmaktadır.

Dr. Huseyin Hayri Nuroglu is an Assistant Professor in the Department of Business Administration at the Turkish-German University in Istanbul, Turkey. He earned his bachelor's and master's degrees in business administration from the Vienna University of Economics and Business and completed his doctorate at Istanbul Sabahattin Zaim University. Dr. Nuroglu's research focuses on strategic management, organizational behavior, and the impact of information technology on business networks. He has published extensively on topics such as franchising governance and digital transformation. Beyond academia, Dr. Nuroglu serves as a board member of Yeşilay (the Turkish Green Crescent Society) and is an active member of the Türkiye İzcilik Federasyonu Arama Kurtarma Ekibi (TİFAKE), the search and rescue team of the Turkish Scouting Federation.

Bağımlılığın Ekonomisi ve Türkiye: Bağımlılık Ekonomisinin Büyüklüğü, Stratejileri ve Etkileri

Dr. Öğr. Üyesi Hüseyin Hayri Nuroğlu,
İşletme Bölümü, Türk-Alman Üniversitesi

Bu çalışma, bağımlılıkların Türkiye ekonomisine maliyetlerini sistematik bir şekilde analiz etmek için bir çerçeve sunmayı amaçlamaktadır. Türkiye'nin genç nüfusu, yüksek dijital penetrasyonu (%80'in üzerinde akıllı telefon kullanımı) ve yasa dışı kumar piyasasının büyüklüğü (yıllık yaklaşık 1,9 trilyon TL), bağımlılıkların ekonomik yükünü değerlendirmeyi kritik hâle getirmektedir. Çalışma, İsviçre Federal Sağlık Dairesi (BAG, 2017) raporu ve Manthey ve diğerleri (2021) meta-analizini temel alarak, bağımlılıkların ekonomik etkilerini hastalık maliyeti (Cost of Illness, COI) yaklaşımıyla incelemeyi hedeflemektedir.

BAG raporu, bağımlılık maliyetlerini doğrudan (sağlık harcamaları, adli giderler), dolaylı (üretkenlik kaybı) ve soyut (yaşam kalitesi kaybı) olarak sınıflandırmaktadır. Bu çalışma, bağımlılıkların ekonomik yükünü dört ana kalemde analiz edecektir: (1) hanehalkına doğrudan maliyetler, (2) sağlık maliyetleri, (3) sosyal maliyetler ve (4) üretkenlik kaybı.

Bağımlılık türleri, ciddi sağlık sorunlarına yol açmaktadır. Türkiye'de tütün kaynaklı sağlık harcamaları toplam sağlık bütçesinin %9'unu oluşturmakta, alkole bağlı harcamalar ise tahminen %2,4'ünü oluşturmaktadır. Davranışsal bağımlılıklar, özellikle kumar (%2-3 prevalans) ve internet bağımlılığı (%10-15 prevalans, özellikle gençlerde), psikolojik sorunlar (depresyon, anksiyete)

ve tedavi maliyetleri yoluyla sağlık sistemine yük getirmektedir.

Üretkenlik kaybı, bağımlılıkların yol açtığı erken ölümler, iş yerinde devamsızlık ve verimlilik düşüşlerinden kaynaklanmaktadır. Örneğin, internet ve oyun bağımlılığı, gençlerde akademik başarısızlığa ve iş gücünde kayıplara neden olmaktadır; bu, 15-25 yaş arası 1,5-2 milyon gencin %10'u etkilendiğinde yıllık 7,5-15 milyar TL'lik bir kayıp anlamına gelmektedir. Sosyal maliyetler ise aile içi çatışmalar, alkollü araç kullanımından kaynaklanan trafik kazaları ve adli sistem üzerindeki yük gibi etkileri kapsamaktadır.

Türkiye'de davranışsal bağımlılıkların ekonomik büyüklüğüne dair kapsamlı bir veri bulunmamaktadır. Bu nedenle, bu çalışma, benzer sosyoekonomik yapılarla sahip ülkelerdeki prevalans oranlarını (örneğin, %5-15 sosyal medya bağımlılığı) ve küresel literatürü temel alarak Türkiye için tahminler geliştirecektir. Manthey vd. (2021) meta-analizinde kullanılan ağırlıklandırma yöntemi, eksik verileri telafi ederek standartlaştırılmış tahminler sağlayacaktır. Ayrıca, bağımlılıkların ekonomik mekanizmaları kısaca değerlendirilecektir.

Bu çalışma, Türkiye ekonomisindeki bağımlılık yükünü ölçerek Sağlık Bakanlığı ve Yeşilay'ın bağımlılıkla mücadele politikalarına veri temelli bir rehber sunmayı hedeflemektedir.

The Economy of Addiction and Türkiye: The Size, Strategies, and Impacts of the Addiction Economy

Asst. Prof. Hüseyin Hayri Nuroğlu,
Department of Business Administration, Turkish-German University

This study aims to systematically analyze the costs of addictions to Turkey's economy. Turkey's young population, high digital penetration (over 80% smartphone usage), and the illegal gambling market (1.9 trillion TL annually) make evaluating addiction's economic burden critical. Using the Swiss Federal Office of Public Health (BAG, 2017) report and Manthey et al. (2021) meta-analysis, it examines impacts via the Cost of Illness approach.

The BAG report categorizes costs as direct (healthcare, judicial), indirect (productivity losses), and intangible (quality-of-life loss). The study analyzes addiction's burden in four areas: (1) household costs, (2) healthcare costs, (3) social costs, and (4) productivity losses.

Addictions cause serious health issues. Tobacco-related healthcare costs consume 9% of Turkey's health budget, alcohol 2.4%. Behavioral addictions like gambling (2-3% prevalence) and internet addiction (10-15% prevalence, especially youth) burden healthcare through psychological issues and treatment costs.

Productivity losses arise from premature deaths, absenteeism, and reduced efficiency. Internet and gaming addiction

cause academic and workforce losses; 10% of 1.5-2 million youths (15-25) affected means 7.5-15 billion TL lost annually. Social costs include family conflicts, drunk-driving accidents, and judicial burdens.

Lacking comprehensive data on behavioral addictions, the study estimates Turkey's situation using prevalence rates from similar countries (e.g., 5-15% social media addiction) and global literature. Manthey et al.'s (2021) weighting method standardizes estimates by addressing missing data. Economic mechanisms of addictions are also briefly assessed.

The study seeks to quantify addiction's economic cost, providing a data-driven guide for the Ministry of Health and Yeşilay's prevention policies.

Stig Erik Sørheim
Norveç

Stig Erik Sørheim
Norway

Biyografi

Biography

Stig Erik Sørheim, Norveç Alkol ve Uyuşturucu Politika Ağı Actis'in uluslararası bölümünün başkanıdır.

Hâlen önleme, tedavi, rehabilitasyon ve iyileşme için bir Avrupa politika ağı olan EURAD Asbl'nin başkanıdır.

Çalışmalarında Avrupa ve küresel düzeyde uluslararası alkol ve uyuşturucu politikasını takip etmektedir. Çeşitli Avrupa ve bölgesel alkol, uyuşturucu ve kumar politikası ağlarının yönetim kurulunda yer almaktadır. Ayrıca Avrupa Uyuşturucu Sivil Toplum Forumu'nun başkan yardımcılığını yürütmektedir.

Daha önce Norveç Sağlık Müdürlüğü'nde kıdemli danışman olarak alkol ve uyuşturucu problemleri ile sağlıkta sosyal eşitsizlikler üzerine çalışmıştır.

Cand. Philol. derecesini Oslo Üniversitesinde beşeri bilimler alanında almıştır.

Stig Erik Sørheim is head of the international department of Actis - Norwegian Policy Network on Alcohol and Drugs.

He is currently president of EURAD Asbl, a European policy network for prevention, treatment, rehabilitation and recovery.

In his work he follows international alcohol and drug policy on the European and global level. He is on the board of several European and regional alcohol, drug and gambling policy networks. He has also been the vice-chair of the European Civil Society Forum on Drugs.

He was formerly a senior adviser in the Norwegian Directorate of Health, working on alcohol and drug issues and social inequalities in health.

He earned his Cand. Philol. degree in the humanities at the University of Oslo.

Politikanın Önemi: Sivil Toplum Kuruluşlarının Kumar Politikalarına Dâhil Olma Nedenleri

Stig Erik Sørheim,
Başkan, Uyuşturucuya Karşı Avrupa Örgütü (EURAD)

Birçok ülkede kumar piyasası hızla değişmektedir. Bunun bir nedeni son 15-20 yıldaki teknolojik gelişmelerdir, ancak bunun bir kısmı da birçok pazarda kumara erişimi genişleten politika değişiklikleriyle ilgilidir.

Bu politika değişiklikleri kumar pazarının büyüklüğünü ve kumarla ilgili problemlerin yaygınlığını etkilemiştir. Bununla birlikte, politika aynı zamanda pazarın büyüklüğünü sınırlayabilir ve kumar problemleri olan kişilerin sayısını azaltabilir.

Kumar politikası ile alkol ve tütün gibi diğer bağımlılık yapıcı maddeleri düzenleyen politikalar arasında birçok benzerlik vardır. Fiyat, bulunabilirlik ve reklam politikalarının tüm bu alanlardaki problemlerin boyutunu etkilemesi muh-

temeldir, ancak politika değişikliklerine güçlü mali çıkarlar da karşı çıkmaktadır.

Birçok ülkedeki STK'lar, problemi tespit ederek, yardım sağlayarak ve farkındalığı artırarak konunun ön saflarında yer almıştır. İleriye dönük olarak, STK'lar hem farkındalık yaratmada, gözlemci olarak, politika savunuculuğunda hem de kumar problemi yaşayan kişilere hizmet ve kendi kendine yardım grupları sağlamada önemli bir role sahiptir.

Policy Matters. Why NGOs are Getting Involved in Gambling Policy

Stig Erik Sørheim,
President, Europe for Action on Drugs (EURAD)

The gambling market in many countries is changing rapidly. Part of the reason is technological developments in the past 15-20 years, but part of it is also related to policy changes that have expanded access to gambling in many markets.

These policy changes have impacted on the size of the gambling market, and the prevalence of gambling related problems. However, policy can also limit the size of the market and reduce the number of people with gambling problems.

There are many similarities between gambling policy and policies that regulate other addictive substances, such as alcohol and tobacco. Policies on price, availability and advertising are likely to affect the size of the problems in all

these fields, but policy changes are also opposed by strong financial interests.

NGOs in many countries have been at the forefront of the issue, identifying the problem, providing help and raising awareness. Going forward, NGOs have an important role, both in awareness raising, as watchdogs, in policy advocacy, as well as in providing services and self-help groups to people who are experiencing gambling problems.

Prof. Dr. Aleksandar Štulhofer
Hrvatistan

Prof. Aleksandar Štulhofer
Croatia

Biyografi

Biography

Aleksandar Štulhofer, Zagreb Üniversitesi İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesinde Sosyoloji Profesörü ve Seksoloji Birimi Başkanıdır. Uluslararası Seks Araştırmaları Akademisi ve Avrupa Seksoloji Federasyonu ve Dünya Cinsel Sağlık Derneği Bilimsel Komiteleri üyesidir. Archives of Sexual Behavior, Journal of Sex Research, Sexuality and Culture ve Sexual Medicine dergilerinin yayın kurullarında görev yapmaktadır. Dr. Štulhofer'in yayınları ergenlikte cinsel risk alma, cinsel sağlık bozukluklarının psikososyal yönleri, pornografi kullanımı, hiperseksüalite, cinsellik eğitimi politikaları, cinsel tatmin ve son zamanlarda cinsel yaşlanma konularına odaklanmaktadır. DSÖ için çalışarak Balkanlar, Orta Doğu ve Orta Asya'da davranışsal HIV sürveyansı konusunda danışmanlık yapmıştır. 2016 yılında Avrupa Seksoloji Federasyonu Altın Madalyası ile ödüllendirilmiştir. 2019 yılında her yıl verilen Ulusal Bilim Ödülü'nü ve 2024 yılında seçkin araştırmacılar için Alfred C. Kinsey Ödülü'nü almıştır. Dr. Štulhofer, araştırma ve öğretimin yanı sıra seks terapisti olarak da çalışmaktadır.

Aleksandar Štulhofer is Full Professor of Sociology and the Chair of Sexology Unit at the Faculty of Humanities and Social Sciences, University of Zagreb. He was a member of the International Academy of Sex Research and the Scientific Committees of the European Federation of Sexology and the World Association for Sexual Health. He serves on the editorial boards of the Archives of Sexual Behavior, Journal of Sex Research, Sexuality and Culture, and Sexual Medicine. Dr. Štulhofer's publications focus on adolescent sexual risk taking, psychosocial aspects of sexual health disturbances, pornography use, hypersexuality, politics of sexuality education, sexual satisfaction, and, more recently, sexual aging. Working for WHO, he was a consultant on behavioral HIV surveillance in the Balkans, the Middle East, and Central Asia. In 2016, he was awarded with the European Federation of Sexology Gold Medal. In 2019, he received an annual National Science Award and in 2024 Alfred C. Kinsey Award for distinguished researchers. Apart from research and teaching, Dr. Štulhofer also works as sex therapist.

Pornografi Kullanımı ile Ergenlerin Cinsel Yaşamı ve Psikolojik İyi Oluşu Arasındaki Uzun Dönemli İlişki: PROBIOPS Projesinden Sonuçlar

Prof. Dr. Aleksandar Štulhofer,
Sosyoloji Bölümü, Zagreb Üniversitesi

PROBIOPS projesi, ergenlik döneminde pornografi kullanımı ile cinsellikle ilgili çeşitli sonuçlar arasındaki ilişkilerin altı dalgalı, iki örneklemlili büyük ölçekli boylamsal bir çalışmasıdır. İki şehirden liseli Hırvat öğrencilerinden oluşan bir yaş kohortu (başlangıçta 15-16 yaşındakiler) arasında üç yıl boyunca yürütülmüştür. Sunumda, araştırma çalışmasının metodolojik yönleri ve temel bulguları sunulacak ve eleştirel bir şekilde değerlendirilecektir. Aşağıdakilerle ilgili ileriye dönük bulgulara odaklanılacaktır: (1) pornografi kullanımı ile ergenlerin psikolojik iyi oluş arasındaki bağlantılar, (2) etkili Confluence modelinin (N. Malamuth) ampirik testi ve (3) erkek ergenler arasında problemli pornografi kullanımının yaygınlığı ve istikrarı. Başta yıpranma

ile ilgili olanlar olmak üzere çalışmanın sınırlamaları da ele alınacaktır. Gençler arasında pornografi kullanımına ilişkin gelecekteki araştırmalar için önerilerle sonuçlandırılacaktır.

Longitudinal Relationship between Pornography Use and Adolescent Sexuality and Well-being: Insights from the PROBIOPS Project

Prof. Aleksandar Štulhofer,
Department of Sociology, University of Zagreb

The PROBIOPS project is a six-wave, two-sample large-scale longitudinal study of the associations between pornography use in adolescence and a variety of sexuality-related outcomes. It was conducted over three years among an age cohort (15-16-year-olds at baseline) of high school Croatian students from two cities. In the presentation, I intend to present and critically evaluate methodological aspects of the research study and its main results. I will focus on the prospective findings related to: (1) links between pornography use and adolescents' psychological well-being, (2) empirical testing of the influential Confluence model (N. Malamuth), and (3) the prevalence and stability of problematic pornography use among

male adolescents. Study limitations, particularly those related to attrition, will also be addressed. I will conclude with recommendations for future research on pornography use among young people.

Prof. Dr. Attila Szabo
Macaristan

Prof. Attila Szabo
Hungary

Biyografi

Biography

Attila Szabo, birçok ülkeyi kapsayan bir kariyere sahip bir psikolog ve araştırmacıdır. Kanada'nın Montreal kentindeki Concordia Üniversitesinden 1986 yılında Psikoloji alanında lisans ve 1989 yılında Biyoloji alanında yüksek lisans derecelerini almıştır. 1993 yılında Montreal Üniversitesinden Fiziksel Aktivite Bilimleri alanında doktora derecesi almış, ardından Kanada ve Macaristan'da doktora sonrası araştırmalar yapmıştır. 1997 yılında Birleşik Krallık'taki Nottingham Trent Üniversitesinde 2001 yılına kadar Kıdemli Öğretim Görevlisi ve 2005 yazına kadar da Okuyucu olarak görev yaptıktan sonra Macaristan'ın Budapeşte kentine taşınarak spor yetenek bakımı programına baş bilimsel danışman olarak katılmıştır. Attila, 2007 yılından bu yana Doçent, 2016 yılından bu yana ise Macaristan'ın Budapeşte kentindeki Eötvös Loránd Üniversitesinde Psikoloji Profesörü olarak görev yapmaktadır. Mart 2024 itibarıyla Macaristan'ın Győr kentindeki Széchenyi István Üniversitesinde profesör olarak görev yapmaktadır. Ana araştırma odağı egzersiz bağımlılığı üzerinedir. Google Scholar'da 400'den fazla yayını, yaklaşık 13.000 atfı ve 59 Hirsch Endeksi bulunmaktadır. Macar Bilimler Akademisi 2017 yılında kendisine Bilim Doktoru unvanı vermiştir. Bilime kilometre taşı niteliğindeki katkısı, 1996 yılında psikolojik araştırmalarda çığır açan çevrimiçi psikolojik araştırma verilerinin toplanmasını başlatmasıdır.

Attila Szabo is a psychologist and researcher with a career spanning multiple countries. He earned his B.Sc. in Psychology in 1986 and M.Sc. in Biology in 1989 from Concordia University in Montreal, Canada. In 1993, he earned a Ph.D. in Sciences of Physical Activity from the University of Montreal, following which he performed postdoctoral research in Canada and Hungary. In 1997, he joined the Nottingham Trent University in the UK as a Senior Lecturer until 2001 and then as Reader until the summer of 2005, when he moved to Budapest, Hungary, to join the sport talent care program as chief-scientific advisor. Since 2007, Attila has been an Associate Professor, and since 2016, a Full Professor of Psychology at Eötvös Loránd University in Budapest, Hungary. As of March 2024, he is a professor at Széchenyi István University in Győr, Hungary. His main research focus is on exercise addiction. He has over 400 publications, nearly 13,000 citations, and a Hirsch Index of 59 on Google Scholar. The Hungarian Academy of Sciences awarded him the Doctor of Science title in 2017. His milestone contribution to science was the introduction of online psychological research data collection in 1996, marking a breakthrough in psychological research.

Egzersiz Bağımlılığı: Klinik Değerlendirmenin Önündeki Engel

Prof. Dr. Attila Szabo,
Psikoloji Bölümü, Széchenyi István Üniversitesi

Egzersiz bağımlılığı, 2000'den fazla hakemli ve yayınlanmış makalenin yansıttığı gibi geniş çapta araştırılan bir konudur. Bununla birlikte, bir içerik analizinde bildirdiğimiz üzere, klinik tanı için potansiyel olarak uygun olan 100 internet tabanlı referans dışında, bilim literatüründe bir düzineden daha az klinik olarak anlamlı vaka mevcuttur. Akademik makalelerde yayınlanan kesitsel araştırmaların klinik veya gerçekten problemli vakalara oranı, bu araştırma alanında önemli, çözülmemiş ve problemli konulara işaret etmektedir. Bağımlılık Bileşenleri Modeline (CMA) dayanarak, internette bu (henüz klinik olarak teşhis edilemeyen) işlev bozukluğu için uygunluk kriterlerine uyabilecek 100 vaka bulunabilmiştir. Ancak, daha yakın bir klinik uygunluk sağlamak için tipik CMA semptomları genişletilmiştir. Dolayısıyla, bu vakaların aynı zamanda tutkuyu bağımlılıktan ayıran bir kriter olan kişiye fiziksel, psikolojik ve sosyal zarar vermeyi de içermesi gerekmektedir. Hasar kriterini eklendiğinde, yine de 100 vaka hızlı bir şekilde tespit edilebilmiştir. Buna göre, gerçek egzersiz bağımlılığı

vakaları için destek bulunmuştur. Ancak bu vakalar mevcut araştırma metodolojileri ile tespit edilememektedir. Gerçekten de, egzersiz bağımlılığı üzerine yapılan hacimli araştırmalar, tanı aracı olmayan anketler kullanmaktadır. Mevcut araçların hiçbirisi, problemli egzersiz davranışı nedeniyle bir miktar hasar olup olmadığını belirleyemez ve bu nedenle, yalnızca egzersiz bağımlılığının belirli bir 'risk düzeyini' çıkarabilir, bu da işlev bozukluğunda asla gerçekleşmeyebilir. Ayrıca, mevcut araştırmaların çoğu sağlıklı egzersiz yapan kişilerle yürütülmektedir ve bu da nispeten temsili olmayan bir örneklemdir çünkü hastalıklı egzersiz alışkanlıkları sergileyen bireylerin bu örneklemelerde ortaya çıkması pek olası değildir. Bu kişilerin acil servislere ve ortopedi ünitelerine başvurma olasılığı daha yüksektir. Sonuç olarak, araştırma ve klinik uygulama arasındaki boşluğu doldurmak için yeni araştırma yollarına ihtiyaç vardır. Her şeyden önce, araştırma yönü, piramit modeli kullanarak problemli vakaların klinik takipleri ile anketleri tamamlamalıdır.

Exercise Addiction: The Roadblock to Clinical Assessment

Prof. Attila Szabo,
Department of Psychology, Széchenyi István University

Exercise addiction is a widely researched topic as reflected by the over 2000 peer-reviewed and published articles. However, fewer than a dozen clinically significant cases are available in the scholastic literature apart from the 100 internet-based testimonials, potentially qualifying for clinical diagnosis, we reported in a content analysis. The proportion of cross-sectional research published in academic papers to clinical or genuinely problematic cases suggests significant, unresolved, and problematic issues in this field of research. Relying on the Components Model of Addiction (CMA), we were able to locate 100 cases on the internet that could fit the eligibility criteria for this (yet clinically undiagnosable) dysfunction. However, we expanded the typical CMA symptoms to ensure a closer clinical relevance. Hence, these cases also had to involve physical, psychological, and social damage to the person, which is a criterion that distinguishes passion from addiction. Adding the damage criterion, we could still identify 100 cases quickly. Accordingly, we found

support for genuine cases of exercise addiction. However, they cannot be identified through the current research methodologies. Indeed, the voluminous research on exercise addiction uses questionnaires, which are not diagnostic tools. None of the existing instruments can establish whether there was some damage because of problematic exercise behavior and, thus, could only infer a certain 'risk level' of exercise addiction, which may never materialize in dysfunction. Furthermore, most current research is conducted with healthy exercisers, a relatively nonrepresentative sample since individuals exhibiting morbid exercise patterns are unlikely to surface in these samples. They are more likely to end up in emergency rooms and orthopedic units. Consequently, new avenues of investigation are needed to bridge the gap between research and clinical practice. First and foremost, the research direction should complement surveys with clinical follow-ups of the problematic cases using a pyramid model.

Prof. Dr. Zeliha Traş
Türkiye

Prof. Zeliha Traş
Türkiye

Biyografi

Biography

Prof. Dr. Zeliha Traş, Selçuk Üniversitesi Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık lisans, yüksek lisans ve doktora programlarından mezun olmuştur. 2020 yılında profesör unvanını almış ve şu anda Necmettin Erbakan Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Bölümü'nde öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. Dijital bağımlılık, internet bağımlılığı, internet oyun bağımlılığı, kompulsif alışveriş bağımlılığı gibi konularda ulusal ve uluslararası dergilerde yayımlanmış makaleleri bulunmaktadır.

Prof. Zeliha Traş graduated from Selçuk University Guidance and Psychological Counseling undergraduate, master's and doctorate degrees. In 2020, she became a professor and is currently working as a faculty member at Necmettin Erbakan University Ahmet Keleşoğlu Faculty of Education, Department of Guidance and Psychological Counseling. She has articles published in national and international journals on topics such as digital addiction, internet addiction, internet gaming addiction, and compulsive shopping addiction.

Çocuklarda Dijital Bağımlılık

Prof. Dr. Zeliha Traş, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık
Anabilim Dalı, Necmettin Erbakan Üniversitesi

Dijital bağımlılık, çocukların günlük hayatlarını ihmal edecek kadar dijital araçlarla zaman geçirmeleri olarak açıklanabilir. Aşırıya kaçmadan çizgi film izleme, eğitici oyunlar oynama gibi bazı dijital aktiviteler, bağımlılık olarak değerlendirilmemelidir. Çocuklar dijital cihazlarla daha fazla zaman geçirebilmek amacıyla uyku, beslenme, günlük alışkanlık ve sosyal yaşamlarını ihmal etmektedirler (Young, 2009). Çocukların erken yaşta dijital cihazlara sahip olmaları veya dijital oyunlarla karşılaşması, dijital oyun bağımlılığı dolayısıyla dijital bağımlılığı riskini arttırabilmektedir. Amerikan Psikiyatri Birliği DSM-5 kılavuzunda İnternette oyun oynama bozukluğunu ileri dönemde artma ihtimali görülen ve üzerinde araştırma yapma ihtiyacı bulunan rahatsızlıklar sınıflanmasında belirlemiştir.

Dijital bağımlılığın çocuklara etkisi fiziksel ve biyolojik olarak oturma/duruş bozuklukları, motor becerilerde zayıflama, göz kuruluğu, beslenme düzensizliği şeklinde gözlenebilir. Sosyal ortamlarda insanlarla yüz yüze iletişim kuramamaları nedeniyle kendini ifade etme, duygularını tanıma, problem çözme gibi beceriler gelişemeyebilir. Akran paylaşımı yapamadığı için gergin, sinirli ve sosyal becerileri, arkadaşlık başlatma ve sürdürme becerileri zayıflayabilir. Bilişsel olarak algılama, dikkat/öğrenme süreçleri olumsuz etkilenebilir. Yaratıcı düşünme, olumlu problem çözme etkilenebilir. Çocuklarda öz disiplin, duygular

düzenleme becerileri gerileme gösterebilir. Aynı zamanda içsel denetim ve dürtü kontrolü azaldığı için ödümlü duyarlılığı gelişebilir. Böylece dijital cihazlarda daha fazla vakit geçirme isteği gözlenebilir. Tüm bunların sonucunda çocuklarda akademik başarılarında düşüş, sosyal ortamlardan uzaklaşma, kendi içine kapanma, psikolojik olarak yetersiz özgüven sergileme riski bulunmaktadır.

Çocuklarda dijital bağımlılığın belirtileri arasında internette geçirilen sürenin giderek artması, internet bağlantısı veya dijital araç olmadığında huzursuzluk sergilenmesi, fiziksel ihtiyaçların ertelenmesi nedeniyle uyku problemleri, aşırı yorgunluk, beslenme düzeninin değişmesine sıklıkla rastlanmaktadır. Acaba çocukların dijital araçları ne kadar süre, hangi amaç veya nerede kullanmasının sonunda bağımlılık riski taşımaktadır? Bu durum çocuğun yaşına, gelişimsel seviyesine, akademik ve sosyal durumuna, günlük hayatını ne derece olumsuz etkilediğine bağlı olarak değerlendirilmelidir. Çocukların dijital araçları kullanımına ilişkin geçirdiği süre hakkında yalan söylemesi, aile ve arkadaş çevresinden uzaklaşması, okulda geçirdiği zamanda veya sosyal ortamlarda bile dijital araçları istemesi, bir an önce dijital cihazını kullanmak istemesi bir problem olduğunu düşündürülebilir.

Digital Addiction in Children

Prof. Zeliha Traş, Department of Psychological Counselling and Guidance, Necmettin Erbakan University

Digital addiction can be explained as children spending enough time with digital tools to neglect their daily lives. Some digital activities such as watching cartoons and playing educational games should not be considered as addiction. Children neglect their sleep, nutrition, daily habits and social life in order to spend more time with digital devices (Young, 2009). Children having digital devices or encountering digital games at an early age may increase the risk of digital addiction due to digital game addiction. In the American Psychiatric Association DSM-5 manual, Internet gaming disorder is classified as a disorder that is likely to increase in the future and needs to be researched.

The effects of digital addiction on children can be observed physically and biologically in the form of sitting / posture disorders, weakening of motor skills, dry eyes, nutritional irregularities. Due to their inability to communicate face-to-face with people in social environments, skills such as self-expression, recognition of emotions, problem solving may not develop. Since they cannot share their peers, they may become tense, irritable and their social skills and their ability to initiate and maintain friendships may weaken. Cognitive perception and attention/ learning processes may be negatively affected. Creative thinking and positive problem solving may be affected. Self-

discipline and emotion regulation skills may regress in children. At the same time, reward sensitivity may develop as internal control and impulse control decrease. Thus, the desire to spend more time on digital devices can be observed. As a result of all these, there is a risk of decline in academic achievement, withdrawal from social environments, withdrawal, and psychologically insufficient self-confidence in children.

Among the symptoms of digital addiction in children, increasing the time spent on the internet, restlessness when there is no internet connection or digital device, sleep problems due to postponement of physical needs, excessive fatigue, and changes in dietary patterns are frequently observed. I wonder how long, for what purpose or where children use digital tools and at the end of which they carry the risk of addiction? This situation should be evaluated depending on the child's age, developmental level, academic and social status, and the extent to which it negatively affects daily life. The fact that children lie about the time they spend using digital devices, move away from their family and friends, ask for digital devices even at school or in social environments, and want to use their digital device as soon as possible may suggest that there is a problem.

**Global Congress on
Behavioral Addictions**

GCBA

**Küresel Davranışsal
Bağımlılıklar Kongresi**
İstanbul, 13 - 14 May / Mayıs 2025

SÖZEL BİLDİRİLER

ORAL PRESENTATIONS

Türkiye’de Kumarın Tarihsel Dönüşümü: Marjinallikten Toplumsallığa

Veysi Aka¹

Gündelik yaşamda oldukça eski bir geçmişe sahip olan kumar oynama davranışı, Türkiye’de kendine özgü tarihsel bir sürece sahiptir. Günümüzde davranışsal bir bağımlılık türü olarak ifade edilen kumarın tarihsel sürecinin bilinmesi, olgunun anlaşılmasında önemli bir yere sahiptir. Bu tarihsel sürecin belirli dönemlere ayrılması, güncel durumu daha net bir şekilde görmeyi kolaylaştıracaktır. ⁽¹⁾ Cumhuriyet’in kuruluşundan 1940'lara kadar olan dönem, Osmanlı'dan devralınan miras doğrultusunda kumar oynamaya karşı yasaklayıcı bir tutumun hâkim olduğu bir dönemdir. Ancak bu yasaklara rağmen kahvehane ve kulüplerin yasa dışı kumar oynama mekânları olarak öne çıktığı ve bu anlayışın günümüzde de sürdüğü görülmektedir. ⁽²⁾ 1940-1960 dönemi, kumar oynamanın “şans oyunu” ya da yarışma adı altında kamusal alanda meşrulaştırıldığı bir süreçtir. Bu dönemde at yarışları, Spor Toto ve Millî Piyango gibi kurumlar çeşitli yasal düzenlemelerle resmiyet kazanmıştır. ⁽³⁾ 1983-1997 yılları arasında, Türkiye’de kumarhanelerin yasal olarak faaliyet gösterdiği bir dönem yaşanmıştır. Başlangıçta yalnızca turistlere hizmet vermek üzere açılan ve ülkeye döviz kazandırma amacı taşıyan kumarhaneler, daha sonra Türk vatandaşlarına da açılmış; bu da kumar oynamanın toplum içinde daha yaygın hâle gelmesine neden olmuştur.

⁽⁴⁾ 2000’li yıllardan günümüze kadar olan dönem, kumarın resmî düzeyde şans oyunları, yarışlar ve spor bahisleri şeklinde ya da yasa dışı düzeyde çevrim içi bahis ve casino oyunları olarak çoğunlukla dijital ortamda oynandığı bir süreci ifade etmektedir. Öte yandan, sonuçları itibarıyla bir tür kumar olarak değerlendirilebilecek olan borsa ve kripto para işlemlerinin de bu dönemde ön plana çıktığı görülmektedir. Kahvehane ve kulüplerin ise varlığını sürdürdüğü dikkat çekmektedir.

Yukarıda özetlenen tarihsel süreç değerlendirildiğinde, kumarın toplumdaki marjinalliğinin esnediği anlaşılmaktadır. Bu durumun başlıca nedenleri şunlardır: ⁽¹⁾ Kumar oynamanın sanal ortama taşınmasıyla erişilebilirliğinin artması, ⁽²⁾ Kumar oynamanın “şans” ve “eğlence” boyutlarının öne çıkarılarak resmileştirilmesi ve toplumun tüm kesimlerine yayılması, ⁽³⁾ Sonuçları ve kullanım biçimleri itibarıyla kumar olarak değerlendirilebilecek olan borsa ve kripto para işlemlerinin toplumun her kesimi tarafından talep görmesi.

Sosyal Hizmet Bölümü,
Bingöl Üniversitesi, Bingöl

The Historical Transformation of Gambling in Türkiye from Marginality to Sociality

Veysi Aka¹

Gambling behavior, which has a very old history in daily life, has a special historical process in Türkiye. Knowing the historical process of gambling, which is expressed as a type of behavioral addiction today, is important in understanding the phenomenon. Dividing this historical process into certain periods will make it easier to see the current situation. ⁽¹⁾ The period from the foundation of the Republic until the 1940s was a period in which there was a prohibitive attitude towards gambling as a continuation of the Ottoman Empire. However, despite these prohibitions, coffeehouses and clubs stand out as illegal gambling venues and it is seen that this understanding continues even today. ⁽²⁾ The 1940s-1960s is the period in which gambling was publicized under the name of racing or games of chance. During this period, institutions such as horse racing, sports toto and the national lottery administration were formalized through various processes. ⁽³⁾ Between 1983 and 1997, there was a period in which casinos operated legally in Türkiye. In order to bring foreign currency to the country, the casinos, which had been operating only for tourists, opened their doors to Turkish citizens and gambling became more widespread in the society. ⁽⁴⁾ From the 2000s to the present day, there is a process in which gambling is

mostly played digitally, whether it is games of chance, racing and sports betting at the official level or online betting and casino games at the illegal level. On the other hand, there is a process in which stock exchanges and cryptocurrency exchanges can also be traded as a form of gambling in terms of the results they create. Coffee houses and clubs also continue to exist.

When the above-mentioned historical process is evaluated, it is understood that the marginality of gambling in society has been stretched. The reasons for this situation are ⁽¹⁾ Increased accessibility of gambling by moving it to the virtual environment, ⁽²⁾ Emphasizing and formalizing the 'chance' and 'entertainment' factors of gambling and spreading it to all segments of the society, ⁽³⁾ Stock exchange and cryptocurrency trading, which can be considered as gambling in terms of its results and usage, are in demand in all segments of the society.

¹Department of Social Work,
Bingöl University, Bingöl

Kumar Oynama Bozukluğu ile Alkol-Madde Kullanım Bozukluğunun Eş Tanısı: Retrospektif Bir Çalışma

Ersin Alpaslan¹, Dilara Demircan², Büşra Yamanel-Özsoy³, Yasin Kavla⁴, Gökhan Umut⁵

Arka Plan: Son dönem çalışmaları, kumar oynama bozukluğu (GD) ile madde kullanım bozukluğu (SUD) tanılarının sıklıkla birlikte görüldüğünü ortaya koymaktadır. Epidemiyolojik araştırmalar ve meta-analizler, GD tanısı alan bireylerin önemli bir kısmının aynı zamanda alkol ve madde kullanım bozukluğu (SUD) kriterlerini de karşıladığını bildirmektedir (Armoon vd., 2023). Her ne kadar ne kadar bu komorbidite durumu literatürde geniş yer bulmuş olsa da, her iki bozukluğu bir arada yaşayan bireylerin psikolojik ve davranışsal özellikleri hakkında hâlâ önemli bilgi boşlukları bulunmaktadır. Bu çalışma, tedavi olmak isteyen bireylerde bu özellikleri inceleyerek klinik değerlendirme ve müdahale stratejilerine katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

Yöntem: Bu retrospektif çalışma, 2020-2024 yılları arasında Yeşilay Danışmanlık Merkezi (YEDAM)'e başvurarak hem GD hem de SUD tanısı almış 99 bireyin özelliklerini incelemiştir. Katılımcılar, her iki bağımlılık türüne yönelik değerlendirme formlarını farklı zamanlarda doldurmuştur. GD şiddetini ölçmek için Gambling Risk Screening Scale (Kumar Oynama Risk Tarama Ölçeği), SUD şiddetini değerlendirmek için ise Addiction Profile Index (Bağımlılık Profili Endeksi) (API) kullanılmıştır. Psikolojik özellikler API Klinik Formu ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 35'tir; %99'u erkek ve %77,8'i bir işte çalışmaktadır. Kumar oynama davranışının başlama yaşı ortalama 21,4, en çok tercih edilen kumar türü ise casino oyunları (%57,6) olarak belirlenmiştir. SUD grubunda

madde kullanımının başlama yaşı ortalama 23,0, en sık kullanılan madde ise alkol (%48,5) olmuştur. Katılımcıların %92,9'unda yüksek şiddette GD saptanmıştır. GD ve SUD komorbiditesi olan bireylerde öfke kontrolü güçlükleri, düşük girişkenlik ve depresyon yüksek risk düzeyinde bulunmuştur.

Sonuç: Bulgular, GD ve SUD tanılarının birlikte sahip bireylerin hem örtüşen hem de kendine özgü psikolojik özellikler gösterdiğini ortaya koymaktadır. Bu durum, psikolojik profillerin heterojenliğini yansıtmakta ve gruba özgü müdahale stratejileri geliştirilmesinin gerekliliğini vurgulamaktadır. Önceki araştırmalarla (Park vd., 2010; Han vd., 2017; Lee & Kim, 2019), uyumlu şekilde, bu çalışma GD-SUD komorbiditesinin klinik değerlendirme ve tedavi planlamasında mutlaka göz önünde bulundurulması gerektiğini göstermektedir. Bu bulgular ışığında, klinik pratikte bu tür eş tanıların ele alınması, daha bütüncül ve etkili terapötik yaklaşımların geliştirilmesine katkı sağlayabilir.

¹ YEDAM, Konya, ²YEDAM, Adana, ³YEDAM, İstanbul, ⁴Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, İstanbul, ⁵University of Health Sciences, İstanbul

and Alcohol-Substance Use Disorder: A Retrospective Study

Ersin Alpaslan¹, Dilara Demircan², Büşra Yamanel-Özsoy³,
Yasin Kavla⁴, Gökhan Umut⁵

Background: Studies have recently started to show that gambling disorder (GD) and substance use disorder (SUD) frequently co-occur. Epidemiological studies and meta-analyses have reported that a significant proportion of those diagnosed with GD also meet and substance use disorders (Armoon et al., 2023). Although comorbidity is widely described, gaps remain in understanding the psychological and behavioural characteristics of individuals with both disorders. This study aims to examine these characteristics in a treatment-seeking population to better inform clinical assessment and intervention strategies.

Methods: This retrospective study examined the characteristics of 99 individuals diagnosed with both GD and SUD who sought treatment at Green Crescent Counselling Center (YEDAM) between 2020 and 2024. The participants completed the assessment forms for both types of addiction at different time points. The Gambling Risk Screening Scale was used to measure GD severity, and the Addiction Profile Index (API) was used to assess SUD severity. Mental characteristics were measured with the API Clinical Form.

Results: Participants had a mean age of 35; 99% were male and 77.8% were employed. The average onset age for gambling was 21.4 years, with casino games being the most preferred type (57.6%). In the SUD group, the mean onset age was 23.0 years, and alcohol was the most commonly used

substance (48.5%). A high severity of GD was observed in 92.9% of participants. Anger control difficulties, lack of assertiveness and depression were found at high risk level in comorbidity of GD and SUD.

Conclusions: The findings indicate that individuals with co-occurring GD and SUD exhibit both overlapping and distinct psychological characteristics. This reflects the heterogeneity of psychological profiles and highlights the need for group-specific intervention strategies. Consistent with prior research (Park et al., 2010; Han et al., 2017; Lee & Kim, 2019), the study underscores the importance of accounting for GD-SUD comorbidity in both clinical assessment and treatment planning. In insight of these findings, addressing such comorbidities in clinical practice may facilitate the development of more comprehensive and effective therapeutic approaches.

¹Green Crescent Counselling Center (YEDAM), Konya, ²YEDAM, Adana, ³YEDAM, Istanbul, ⁴Department of Mental Health and Diseases, Cerrahpaşa Faculty of Medicine, Istanbul University-Cerrahpaşa, Istanbul, ⁵University of Health Sciences, Istanbul

Problemli İnternet Kullanımını Önlemeye Yönelik Hazırlanan ‘Değişen Ben’ Grup Müdahale Programının Lise Öğrencilerinin İnternet Kullanım Davranışları Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi

Ferhat Bayoğlu¹, Fatih Şengel²

Arka Plan: Problemli İnternet Kullanımı (PIU), özellikle kötü dijital alışkanlıklar geliştirme riski yüksek olan lise öğrencileri arasında giderek artan bir endişe kaynağı olmuştur (Kuss & Lopez-Fernandez, 2016). Okul tabanlı önleme çalışmalarına rağmen, öğrencilerin önemli bir kısmı aşırı ve kontrolsüz internet kullanımı sergilemeye devam etmekte ve bu durum akademik, duygusal ve sosyal zorluklara yol açmaktadır (Young, 1998). Bu çalışma, ergenler arasında devam eden PIU’yu ele almak için tasarlanmış “Değişen Ben” başlıklı yapılandırılmış grup müdahale programının etkinliğini değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: Nitel bir durum çalışması tasarımı kullanılarak, müdahale 10 hafta boyunca 12 lise öğrencisine uygulanmıştır. Program, Bilişsel Davranışçı Terapi (BDT) ve Gerçeklik Terapisi ilkelerine (Glasser, 1998; Beck, 2011) dayanmakta olup, 7 ana oturum ve katılımcıların bireysel ihtiyaçlarına göre 6 opsiyonel modülden seçilen 3 ek oturumdan oluşmaktadır. Amaçlı örneklem yöntemi kullanılmış ve veriler yarı yapılandırılmış görüşmelerle toplanmıştır. Tematik analiz, ortaya çıkan temaları belirlemek için induktif kodlama kullanılarak yapılmıştır (Braun & Clarke, 2006).

Bulgular: Analiz devam etmekte olmakla birlikte, ilk kodlama şu temaları ortaya koymaktadır: ⁽¹⁾ Artan öz farkındalık (örneğin, duygusal tetikleyicilerin ve davranışsal örüntülerin tanınması); ⁽²⁾ Gelişen öz düzenleme (örneğin, başa çıkma stratejileri ve zaman yönetiminin geliştirilmesi); ve ⁽³⁾ Davranış değişikliği (örneğin, ekran süresinin azaltılması ve günlük rutinlerin iyileştirilmesi). Katılımcılar özel bir güçlenme hissine ve dijital alışkanlıkları üzerinde daha fazla kontrole sahip olduklarını bildirmişlerdir.

Sonuçlar: “Değişen Ben” programı, Problemli İnternet Kullanımı olan ergenlerde bilişsel farkındalık ve davranışsal değişiklik sağlama konusunda umut verici bir psiko-eğitimsel müdahale gibi görünmektedir. Bu bulgular, teknolojiyle ilgili davranışsal problemleri ele alan okul tabanlı ruh sağlığı programlarının geliştirilmesine katkı sağlayabilir.

¹Psikolojik Danışma ve Rehberlik Merkezi, Anadolu Üniversitesi, Eskişehir, ²Millî Eğitim Bakanlığı, Kütahya

Evaluation of the Effect of the ‘Changing Me’ Group Intervention Programme Prepared to Prevent Problematic Internet Use on High School Students’ Internet Use Behaviours

Ferhat Bayoğlu¹, Fatih Şengel²

Background: Problematic Internet Use (PIU) has emerged as a growing concern among adolescents, particularly high school students who are at heightened risk for developing maladaptive digital habits (Kuss & Lopez-Fernandez, 2016). Despite school-based preventive efforts, a significant proportion of students continue to engage in excessive and uncontrolled internet behaviors, leading to academic, emotional, and social difficulties (Young, 1998). This study aims to evaluate the effectiveness of a structured group intervention program titled “Changing Me” (Değişen Ben), designed to address ongoing PIU among adolescents.

Method: Utilizing a qualitative case study design, the intervention was administered to 12 high school students over the course of 10 weeks. The program is grounded in Cognitive Behavioral Therapy (CBT) and Reality Therapy principles (Glasser, 1998; Beck, 2011), consisting of 7 core sessions and 3 supplementary sessions selected from 6 optional modules, tailored to participants’ individual needs. Purposeful sampling was used, and data were collected via semi-structured interviews. Thematic analysis was conducted using inductive coding to identify emergent themes (Braun & Clarke, 2006).

Results: Although the analysis is ongoing, preliminary coding suggests themes such as: ⁽¹⁾ Increased self-awareness (e.g., recognizing emotional triggers and behavioral patterns); ⁽²⁾ Improved self-regulation (e.g., development of coping strategies and time management); and ⁽³⁾ Behavioral change (e.g., reduced screen time and improved daily routines). Participants reported a subjective sense of empowerment and greater control over their digital habits.

Conclusions: The “Changing Me” program appears to be a promising psychoeducational intervention that fosters cognitive insight and behavioral modification in adolescents with PIU. These findings may contribute to the development of school-based mental health programs that address technology-related behavioral issues.

¹Psychological Counselling and Guidance Center, Anadolu University, Eskişehir,

²Ministry of National Education, Kütahya

Oyun Oynama Bozukluğu Olan Yetişkinlerin Demografik, Bağımlılık ve Psikolojik Özellikleri

Tuğba Bozdemir¹, Hümeysra Mutlutürk¹, Büşra Yamanel-Özsoy¹,
Yasin Kavla², Gökhan Umut³

Arka Plan: Risk ve koruyucu faktörlerin kapsamlı bir şekilde anlaşılması, Oyun Oynama Bozukluğu (GD) geliştirme riskini doğru bir şekilde tanımlamak ve etkili tedavi stratejileri oluşturmak için önemlidir. GD ve bağımlılık yapıcı özelliklere katkıda bulunan ya da bu özelliklerden kaynaklanan faktörlerin tedavi olmak isteyen bir popülasyon üzerinde incelenmesi, bozukluğun doğası hakkında daha derinlemesine bilgiler sunabilir. Ayrıca, mevcut GD araştırmaları genellikle çocuklar ve ergenler üzerinde yoğunlaşmakta olup, yetişkinler hakkında sınırlı bilgi bulunmaktadır. Bu çalışma, Yeşilay Danışmanlık Merkezlerine GD tedavisi için başvuran yetişkinlerin demografik, bağımlılık ve psikolojik özelliklerini incelemeyi amaçlamıştır.

Yöntem: Çalışma, 2020 ile 2024 yılları arasında kumar oynama bozukluğu için psikososyal tedavi olmak isteyen 1.064 danışan ile gerçekleştirilmiştir. Çalışmada, internet oyun oynama bağımlılığının şiddetini değerlendirmek için İnternet Oyun Oynama Bağımlılığı Ölçeği-Kısa Formu kullanılmış ve psikolojik özellikleri değerlendirmek için API-C uygulanmıştır. Araştırma, geçmiş verilerin toplanmasını içeren retrospektif bir yöntemle tasarlanmıştır. Katılımcılara dair bilgiler sıklık (N, %) tabloları ile sunulmuştur.

Bulgular: Danışanlar, risk seviyelerine istinaden yaş gruplarına göre değerlendirildiğinde, 18 yaş ve üzeri bireylerde düşük risk grubundaki oran %30,8, tüm danışanlar için ise %39,0'dır. Orta risk grubunda, 18 yaş ve üzeri bireylerin %48,3'ü bu kategoriye girerken, tüm danışanlar için bu oran %49,3'tür. Yüksek risk grubunda, 18 yaş ve üzeri bireylerin %21,0'ı bu kategoridedir ve tüm danışanlarda bu oran %11,7'dir.

Sonuçlar: Çalışmamızın bulguları, yetişkinlerde çocuklar ve ergenlerde gözlemlenenlere benzer şekilde ruh sağlığı problemlerinde bir artış olduğunu göstermektedir. Bu problemler, GD'nin hem bir nedeni hem de sonucu olabilir. Psikolojik faktörlerin tedaviye dahil edilmesinin, müdahalelerin etkinliğini artıracağına inanılmaktadır.

¹YEDAM, İstanbul, ²Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, İstanbul,

³Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul

Demographic, Addiction, and Psychological Characteristics of Adults with Gaming Disorder

Tuğba Bozdemir¹, Hümeysra Mutlutürk¹, Büşra Yamanel-Özsoy¹,
Yasin Kavla², Gökhan Umut³

Background: A comprehensive understanding of risk and protective factors is essential for accurately identifying and diagnosing the risk of developing Gaming Disorder (GD) and informing effective treatment strategies. Investigating factors that contribute to or result from GD and addictive traits in a treatment-seeking population may offer deeper insights into the disorder's nature. Additionally, existing GD research primarily focuses on children and adolescents, resulting in limited knowledge about adults. This study aimed to examine the demographic, addiction, and mental characteristics of adults presenting to Green Crescent Counseling Centers for GD treatment.

Method: The study was conducted with 1,064 clients who sought psychosocial treatment for gambling disorder between 2020 and 2024. In the study, the Internet Gaming Disorder Scale - Short Form was used to assess the severity of gaming addiction, and the API-C was utilized to evaluate mental characteristics. The research was designed using a retrospective method, involving the collection of past data. The information about the participants is presented in frequency (N, %) tables.

Results: When the clients are evaluated

by age groups based on risk levels, the percentage of individuals in the low-risk group is 30.8% for those aged 18 and over, and 39.0% for all clients. In the medium-risk group, 48.3% of individuals aged 18 and over fall into this category, and the proportion for all clients is 49.3%. In the high-risk group, 21.0% of individuals aged 18 and over are in this category, and the percentage for all clients is 11.7%.

Conclusions: The findings of our study indicate an increase in mental health problems among adults, similar to those observed in children and adolescents. These issues may be both a cause and a consequence of GD. It is believed that incorporating psychological factors into treatment will enhance the effectiveness of interventions.

¹Green Crescent Counselling Center (YEDAM), İstanbul, ²Department of Mental Health and Diseases, Cerrahpaşa Faculty of Medicine, İstanbul University-Cerrahpaşa, İstanbul, ³University of Health Sciences, İstanbul

Ekranları Dengelemek ve Psikolojik İyi Oluş: Birinci Sınıf Öğrencilerinde Dijital Bağımlılığa Pozitif Psikoloji Yaklaşımı

Mehmet Büyükçorak¹

Bu çalışma, üniversite birinci sınıf öğrencilerinin üniversite hayatına uyum sağlamalarına yardımcı olmak ve aşırı dijital teknoloji kullanımına ilişkin problemlerle başa çıkmalarına destek olmak amacıyla tasarlanmış "Pozitif Psikoloji ve Üniversite Hayatına Hazırlık" adlı hedefe yönelik bir eğitim müdahalesinin potansiyel etkisini incelemektedir. Programın temel hedefleri; öğrencilerin ruhsal iyi oluşunu desteklemek, stres ve zorluklarla başa çıkma yeteneklerini (dayanıklılık) güçlendirmek, sosyal bağımlılıklarını artırmak ve daha sağlıklı, dengeli dijital cihaz kullanımını teşvik etmektir.

Programın etkililiğini değerlendirmek için, katılımcı öğrencilerden akademik yılın başında ve sonunda olmak üzere iki zaman noktasında veri toplanmıştır. Bu değerlendirmede, psikolojik iyi oluşu ölçmek için Yaşam Doyumu Ölçeği, sosyal bağımlılığı değerlendirmek için UCLA Yalnızlık Ölçeği, dayanıklılığı ölçmek için Yetişkin Dayanıklılık Ölçeği ve dijital bağımlılığı değerlendirmek için Dijital Bağımlılık Ölçeği gibi geçerliliği ve güvenilirliği sağlanmış araçlar kullanılmıştır. Bu ölçümler, öğrencilerin duygusal, sosyal ve davranışsal uyumlarına dair çok boyutlu bir anlayış sağlamıştır.

Araştırmanın amacı yalnızca bu alanlarda gelişme olup olmadığını anlamak değil, aynı zamanda dijital teknolojiyle ilgili problemlerin (örneğin akıllı telefon ya da sosyal medya aşırı kullanımı) öğrencilerin üniversite hayatının gerekliliklerine uyum sağlama becerilerini nasıl etkilediğini de incelemektir. Program, öğrencileri teknoloji odaklı bir akademik ortamda başarılı olmaya hazırlarken, dijital aşırı kullanımın olumsuz sonuçlarını azaltmaya yardımcı olmak için pozitif psikoloji alanından araştırmaya dayalı stratejiler içermektedir.

Hem ön test hem de son test değerlendirmelerini tamamlayan öğrencilerden (N = 5) elde edilen eşleştirilmiş veri setine dayalı karşılaştırmalı analiz şu temel bulguları ortaya koymuştur: Psikolojik iyi oluş puanları, akademik yıl başında ortalama 3,60 iken dönem sonunda 2,60'a düşmüştür. Bu durum, artan akademik stres ya da zaman içerisindeki genel duygusal

yük ile ilgili olabilir. Sosyal bağımlılık 2,45'ten 2,65'e yükselerek hafif bir iyileşme göstermiş, bu da yıl ilerledikçe öğrenci katılımının ve kişiler arası entegrasyonun arttığına işaret etmiştir. Öğrencilerin başa çıkma kapasitelerini yansıtan dayanıklılık düzeyleri de hafif bir iyileşme göstererek 3,40'tan 3,56'ya yükselmiştir. Dijital bağımlılık puanları ise 2,81'den 2,64'e düşmüş ve öğrencilerin zamanla daha sağlıklı dijital alışkanlıklar geliştirdiğini düşündürmüştür; bu, müdahale programının etkisine işaret edebilir.

Bu bulgular, programın sosyal ve davranışsal alanlarda -özellikle dijital öz düzenleme ve sosyal uyumda- olumlu etkileri olduğunu göstermektedir. Yaşam doyumundaki düşüşün nedenleri, muhtemelen akademik yük ya da bağlamsal stres faktörleriyle ilgili olup, daha fazla araştırılmalıdır. Ancak genel eğilim, pozitif psikoloji temelli yapılandırılmış müdahalelerin üniversite öğrencilerinin uyum süreçlerini desteklemede faydalı olabileceğini göstermektedir.

Sonuç olarak, bu çalışma pozitif psikoloji ilkelerinin üniversite ortamlarında etkili bir şekilde uygulanarak uyum sağlama işlevini ve ruh sağlığını nasıl destekleyebileceğine dair literatüre katkı sağlamaktadır. Bulgular, öğrencilerin psikolojik iyi oluşunu ve dijital okuryazarlıklarını desteklemeye yönelik gelecekteki eğitim programlarının tasarımı için pratik çıkarımlar sunmaktadır.

¹İbn Haldun Üniversitesi Rehberlik ve Danışmanlık Eğitim Araştırma ve Uygulama Merkezi, İstanbul

Balancing Screens and Well-being: A Positive Psychology Approach to Digital Addiction in First-Year Students

Mehmet Büyükorak¹

This study examines the potential impact of a targeted educational intervention, titled “Positive Psychology and University Life Preparation,” designed to assist first-year university students in adapting to university life and addressing challenges related to excessive digital technology use. The program’s core goals are to promote students’ mental well-being, strengthen their resilience (the ability to manage stress and adversity), enhance their social connectedness, and support healthier, more balanced digital device use.

To evaluate the effectiveness of this program, data were collected from participating students at two time points: once at the beginning of the academic year and again at the end. The study employed validated instruments, including the Life Satisfaction Scale (to assess psychological well-being), the UCLA Loneliness Scale (for social connectedness), the Adult Resilience Scale, and the Digital Addictions Scale. These measures allowed for a multi-dimensional understanding of students’ emotional, social, and behavioral adjustment.

The focus of the research is not only to understand if students improve across these domains, but also to examine how digital technology-related problems (e.g., smartphone or social media overuse) affect students’ ability to adjust to the demands of university life. The program incorporates research-based strategies from the field of positive psychology to help mitigate the negative consequences of digital overuse while preparing students to succeed in a technology-driven academic environment.

From the matched data set of students who completed both the pre- and post-assessments (N = 5), a comparative analysis revealed the following key findings:

Psychological well-being scores decreased

from an average of 3.60 at the beginning to 2.60 at the end of the semester, potentially reflecting elevated academic stress or broader emotional strain over time. Social connectedness showed a slight improvement, rising from 2.45 to 2.65, suggesting enhanced student engagement and interpersonal integration as the year progressed. Resilience levels, reflecting students’ coping capacities, also improved modestly, increasing from 3.40 to 3.56. Digital addiction scores, reflecting problematic digital usage, decreased from 2.81 to 2.64, suggesting that students may have developed healthier digital habits over time, possibly influenced by the intervention.

These outcomes point to a positive effect of the program on social and behavioral domains, particularly in enhancing digital self-regulation and supporting social adaptation. While the decrease in life satisfaction warrants further investigation—possibly due to academic workload or contextual stressors—the overall trend supports the usefulness of structured positive psychology-based interventions in facilitating adjustment among university students.

In conclusion, this study contributes to the growing understanding of how positive psychology principles can be effectively applied in university settings to promote adaptive functioning and mental health in an increasingly digitalized educational context. The findings offer practical insights for the design of future educational programs aimed at supporting student well-being and digital literacy.

¹Psychological Counselling and Educational Research and Application Center, İbn Haldun University, Istanbul

Kumar Oynama Bozukluğunda Aile Özelliklerini Anlamak

Nisa Nur Çalışkan Şen¹, Dilara Demircan², Büşra Yamanel³,
Yasin Kavla⁴, Gökhan Umut⁵

Arka Plan: Kumar Oynama Bozukluğu (GD), yalnızca bireyi değil, aynı zamanda ailenin işleyişini de etkileyen çok boyutlu bir durumdur. Aile içinde rol belirsizliği, duygusal kopukluk, finansal zorluklar, bakım verme güçlükleri ve psikolojik baskı gibi sonuçlara yol açabilir (Browne ve ark., 2020; Black ve ark., 2014). İşlevsiz ebeveynlik, düşük aile uyumu, zayıf sosyal destek ve olumsuz rol modelleme, kumar oynama davranışlarının gelişimi için risk faktörleri olarak tanımlanmıştır (Hearn ve ark., 2021; Dowling ve ark., 2021; Shaffer & Martin, 2011; Mishra ve ark., 2019; Hardoon ve ark., 2004). Bu çalışma, farklı GD şiddet seviyelerine göre aile özelliklerinin dağılımını incelemeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: Çalışmanın örneklemi, 2021 ile 2024 yılları arasında YEDAM'a başvuran ve aile danışmanlığı alan 6.671 kişiden oluşmaktadır. GD şiddetini ölçmek için Kumar Risk Tarama Ölçeği, aile özelliklerini değerlendirmek için ise Bağımlılık Profili Endeksi-Aile (BAPI-A) kullanılmıştır.

Bulgular: GD için yüksek risk grubundaki katılımcıların aileleri, düşük risk grubundaki katılımcıların ailelerine kıyasla ebeveynlik becerileri, çatışma çözme becerileri, aile üyelerinin tutumları ve genel aile ilişkileri

(daha işlevsiz aile özellikleri) konusunda daha yüksek puanlar almıştır ($p<0.05$).

Sonuçlar: Çalışma, şiddetli kumar oynama bozukluğu olan bireylerin, hafif kumar oynama bozukluğu olan bireylere göre daha işlevsiz aile özelliklerine sahip olduklarını göstermektedir. Bu aileler çatışma çözmede zorlanmaktadır, bağımlılıkla ilgili olumsuz görüşlere sahiptir ve ilişkileri zarar görmüş durumdadır. Bulgular, kumar oynama bozukluğu tedavisinde aile katılımının önemini vurgulamaktadır, çünkü aile dinamiklerinin iyileştirilmesi uzun vadeli iyileşmeyi destekleyebilir.

¹YEDAM, Balıkesir, ²YEDAM, Adana ³YEDAM, İstanbul, ⁴Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, İstanbul, ⁵Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul

Understanding Family Characteristics in Gambling Disorder

Nisa Nur Çalışkan Şen¹, Dilara Demircan², Büşra Yamanel³,
Yasin Kavla⁴, Gökhan Umut⁵

Background: Gambling Disorder (GD) is a multifaceted condition that impacts not only the individual but also disrupts family functioning. It can lead to role ambiguity, emotional disconnection, financial hardship, caregiving challenges, and psychological strain within the family (Browne et al., 2020; Black et al., 2014). Dysfunctional parenting, low family cohesion, poor social support, and negative role modeling are identified as risk factors for the development of gambling behaviors (Hearn et al., 2021; Dowling et al., 2021; Shaffer & Martin, 2011; Mishra et al., 2019; Hardoon et al., 2004). This study aims to investigate the distribution of familial characteristics across different levels of GD severity.

Methods: The study sample comprises 6,671 individuals who applied to YEDAM for gambling disorder and received family counseling between 2021 and 2024. The Gambling Risk Screening Scale was used to measure GD severity, and the Addiction Profile Index-Family (BAPI-A) was used to assess family characteristics.

Results: The families of participants in the high-risk group for GD have higher scores in parenting skills, conflict resolution skills,

family members' attitudes, and overall family relationships (more dysfunctional familial characteristics) compared to the families of participants in the low-risk group ($p < 0.05$).

Conclusions: The study shows that individuals with severe GD have more dysfunctional family traits than those with mild GD. These families struggle with conflict resolution, hold negative views on addiction, and have damaged relationships. Findings highlight the need for family involvement in GD treatment, as improving family dynamics may support long-term recovery.

¹Green Crescent Counselling Center (YEDAM), Balıkesir, ²YEDAM, Adana, ³YEDAM, Istanbul, ⁴Department of Mental Health and Diseases, Cerrahpaşa Faculty of Medicine, Istanbul University-Cerrahpaşa, Istanbul, ⁵University of Health Sciences, Istanbul

Kumar Oynama Bozukluğunda Psikodramanın Etkililiği: Bir Vaka Çalışması

Aslıhan Eslek¹, Özge Serinrüzgar²

Amaç: Bağımlılıkta grup terapilerinin etkililiği, 1940'lı yıllardan bu yana AA gibi paylaşım ve destek gruplarının aktif ve sürekli kullanımı ile belirginleşmiştir. 2020 yılına ait Madde Bağımlılığı ve Ruh Sağlığı Hizmetleri İdaresi (SAMHSA) raporlarına göre, farklı tedavi kurumlarının %93'ü, takip ve tedavi gören bağımlılara grup terapisi uygulamaktadır (SAMHSA Advisory, 2021). Bağımlılıkta grup terapilerinden biri olan psikodramanın etkili kullanımı üzerine pek çok uygulama ve literatür bulunmaktadır (Toker Uğurlu vd., 2020; Eslek, 2021). Ancak, psikodramanın Kumar Oynama Bozukluğu tedavisindeki terapötik uygulamaların etkililiği henüz yeni yeni ortaya konmaya başlanmıştır (Serinrüzgar, 2024). Bu çalışmanın amacı, düzenli olarak psikodrama grup terapisine katılımın, remisyon süresini artırma üzerindeki etkisine dikkat çekmektir.

Yöntem: H.B., 46 yaşında, evli ve bir çocuk babası, bir şirkette yönetici olarak çalışan bir bireydir. 20 yıl önce alkol bağımlılığı nedeniyle ilk kez bağımlılık tedavisine başvurmuştur. Kumar oynama davranışı 15 yıl önce başlamış ve hızla kumar oynama bozukluğunun tanı ölçütlerini karşılamıştır. 2018 yılında bu amaçla tedaviye başvurmuş ve pandemi öncesine kadar bireysel görüşmeler/terapi ve farmakoterapi ile tedavi edilmiştir. Önerilmesine rağmen bir gruba katılmamıştır. 2020 yılında, mevcut tedavi

süreciyle sadece 1-2 aylık kısa remisyon süreleri elde edebildiği için grup katılımını kabul etmiştir. O zamandan beri, ilk olarak haftada bir, sonrasında her iki haftada bir ve şimdi de her üç haftada bir düzenli olarak psikodrama gruplarına katılmaktadır. Psikodrama gruplarını açık grup olarak devam ettiriyoruz. İki ayrı grubumuz bulunmaktadır: 6 aydan kısa remisyon süresi olan bağımlılar ve 6 aydan uzun remisyon süresi olan bağımlılar. Alkol, madde ve kumar oynama bağımlılığı olan hastalarımız aynı gruplara dahil edilmektedir.

Bulgular: Etkililik, raporumuzda remisyon süresi ile ifade edilmiştir. 2020 öncesindeki en uzun remisyon süresi 2 ayken, 2020 sonrasında en uzun remisyon süresi 1 yıl olmuştur. Psikodrama gruplarına katılım süresince en sık yeniden kumar oynama (rekürans) 4 ay sonra gerçekleşmiştir. Psikodrama öncesinde kumar oynama süreleri en az bir hafta sürerken, psikodrama sonrasında bu süreç ortalama 48 saate düşmüştür.

¹İzmir Ekonomi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Medicalpoint Hastanesi, İzmir, ²Serbest Çalışan Psikodramatist, İzmir

Psychodrama in Gambling Disorder Through a Case Study

Aslıhan Eslek¹, Özge Serinrüzgar²

Objective: The effectiveness of group therapies in addiction has been evident in the active and ongoing use of sharing and support groups such as AA since the 1940s. According to the 2020 reports of the Substance Abuse and Mental Health Services Administration (SAMHSA), 93% of different treatment institutions apply group therapy to addicts who are receiving follow-up and treatment (SAMHSA Advisory, 2021). There are many clinical applications and literature on the effective use of psychodrama, a group therapy, in addiction (Toker Uğurlu et al., 2020; Eslek, 2021). However, the effectiveness therapeutic applications regarding the use of psychodrama in Gambling Disorder is only beginning to be demonstrated (Serinrüzgar, 2024). Our aim is to draw attention to the fact that regular participation in psychodrama group therapy increases the duration of remission through our case.

Method: H.B is 46 years old, married with a child, works as a manager in a company. He first applied to addiction treatment 20 years ago due to alcohol addiction. His gambling behavior started 15 years ago and quickly met the diagnostic criteria for gambling disorder. He applied for treatment for this purpose in 2018 and continued with individual interviews/therapy and pharmacotherapy until the

pandemic. Although it was suggested, he did not join a group. In 2020, he accepted group participation because he could only achieve short remission periods of 1-2 months with the current treatment process. Since then, he has been attending psychodrama groups regularly, first weekly, then every two weeks and now every three weeks. We continue psychodrama groups as an open group. We have two separate groups: addicts in remission in less than 6 months and addicts in remission longer than 6 months. Our alcohol, substance and gambling addiction patients are included in the same groups.

Results: The activity is expressed in our report with the remission period. The longest remission period before 2020 was 2 months, while the longest remission period after 2020 was 1 year. During the participation in psychodrama groups, the most frequent replay occurred after 4 months. While the periods of play before psychodrama lasted at least a week, this process lasted an average of 48 hours after psychodrama.

¹Izmir University of Economics Faculty of Medicine Medicalpoint Hospital, Izmir,

²Self-Employed Psychodramatist, Izmir

Dijital Bağımlılık ve Psikolojik Müdahale: Bilişsel Davranışçı Terapinin Üniversite Öğrencileri Üzerindeki Etkisi

Onour Impram¹, Dilara Sürü¹

Bu çalışma, üniversite öğrencileri arasında dijital bağımlılığı önlemeye ve tedavi etmeye yönelik psikolojik müdahalelerin etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma, üniversite öğrencilerine dijital bağımlılık ölçeği uygulanarak başlamıştır. Elde edilen bulgular, dijital bağımlılık riski yüksek olan öğrencileri belirlemek için kullanılmıştır. Rehberlik ve psikolojik danışmanlık biriminden yardım isteyen öğrencilere terapi desteği sağlanmıştır. Sağlanan terapiler, bilişsel-davranışçı terapi (BDT) ve şema terapisi olmak üzere iki farklı yaklaşımı içermektedir.

İlk aşamada, dijital bağımlılık ölçeği uygulandıktan sonra terapi süreci başlatılmıştır. Terapi sürecine dahil olan öğrenciler, dijital bağımlılıkla mücadele etmek ve buna bağlı psikolojik etkileri yönetmek için çeşitli stratejiler öğrenmişlerdir. Terapi sürecinin ardından, katılımcılara tekrar dijital bağımlılık ölçeği uygulanmış ve terapinin etkileri değerlendirilmiştir.

Çalışma, BDT ve şema terapisi gibi psikolojik yaklaşımların dijital bağımlılığı azalt-

madaki etkilerini araştırmakta ve bu yaklaşımların üniversite öğrencileri üzerinde olumlu sonuçlar doğurabileceğini ortaya koymaktadır. Bu çalışma, dijital bağımlılıkla mücadelede psikolojik müdahalelerin önemini vurgulamakta ve bu tür terapilerin öğrencilerin dijital alışkanlıklarını daha sağlıklı hâle getirmede etkili olabileceğini göstermektedir. Sonuç olarak, elde edilen bulgular, dijital bağımlılıkla mücadelede profesyonel psikolojik destek almanın faydalarını göstermektedir.

¹İbn Haldun Üniversitesi Rehberlik ve Danışmanlık Eğitim Araştırma ve Uygulama Merkezi, İstanbul

Digital Addiction and Psychological Intervention: The Impact of Cognitive Behavioral Therapy on University Students

Onour Impram¹, Dilara Sürü¹

This study aims to examine the effects of psychological interventions on preventing and treating digital addiction among university students. The research began by administering a digital addiction scale to university students. The results were used to identify students at high risk of digital addiction. Students who sought help from the guidance and psychological counseling unit were offered therapy support. The therapies provided consisted of two different approaches: cognitive-behavioral therapy (CBT) and schema therapy.

In the first phase, after the digital addiction scale was applied, the therapy process was initiated. Students involved in the therapy process learned various strategies to combat digital addiction and manage the psychological effects associated with it. After the therapy process, participants were re-administered the digital addiction scale, and the effects of the therapy were evaluated.

The study investigates the effects of psychological approaches such as CBT and

schema therapy in reducing digital addiction and reveals that these approaches can have positive outcomes on university students. This study highlights the importance of psychological interventions in combating digital addiction and demonstrates that such therapies can be effective in making students' digital habits healthier. Ultimately, the results show the benefits of seeking professional psychological support in the fight against digital addiction.

¹Psychological Counselling and Educational Research and Application Center, Ibn Haldun University, Istanbul

Ergenlerde Oyun Oynama Bağımlılığı: Sosyal Destek Algısı ve Bağlanma Stilleri Arasındaki İlişki

Ümran Keşir¹, Oğuzhan Zengin²

Bu çalışma, ergenlerde oyun oynama bağımlılığı ile algılanan sosyal destek ve bağlanma stilleri arasındaki ilişkiyi incelemektedir. Araştırma örneklemini, 14 ile 19 yaşları arasında gönüllü olarak katılan 310 ergen oluşturmaktadır. Veriler; Dijital Oyun Oynama Bağımlılığı Ölçeği-7 (Yalçın Irmak & Erdoğan, 2015), Çocuklar ve Ergenler için Sosyal Destek Değerlendirme Ölçeği (Gökler, 2007) ve Üç Boyutlu Bağlanma Stilleri Ölçeği (Erzen, 2016) kullanılarak toplanmıştır.

Araştırma bulguları, oyun oynama bağımlılığı düzeylerinin yaş, ebeveynlerin eğitim durumu, hane geliri, aile yapısı ya da kardeş sırası gibi demografik değişkenlere göre anlamlı bir farklılık göstermediğini ortaya koymuştur. Bununla birlikte, oyun oynama bağımlılığı ile aile, öğretmen ve akranlardan algılanan sosyal destek arasında istatistiksel olarak anlamlı fakat zayıf düzeyde negatif bir ilişki saptanmıştır. Bu durum, daha yüksek düzeyde sosyal destek algısı olan ergenlerin daha düşük düzeyde oyun oynama bağımlılığı sergilediklerini göstermektedir.

Ayrıca, bağlanma stilleri ile oyun oynama bağımlılığı arasında zayıf düzeyde pozitif bir ilişki belirlenmiştir. Özellikle güven-siz bağlanma stillerine sahip ergenlerin

oyun oynama bağımlılığına daha yatkın oldukları gözlemlenmiştir. Bu bulgu, bağlanma özelliklerinin dijital oyun oynama davranışları üzerinde etkili olabileceğini düşündürmektedir. Bulgular, güvenli bağlanma ilişkilerinin desteklenmesi ve sosyal destek ağlarının güçlendirilmesinin, ergenlerdeki aşırı oyun oynama davranışlarını azaltmada önemli bir rol oynayabileceğini göstermektedir.

Bu çalışma, oyun oynama bağımlılığı, bağlanma örüntüleri ve sosyal destek sistemleri arasındaki etkileşime dair ampirik kanıtlar sunarak literatüre katkı sağlamaktadır. İleride yapılacak araştırmalarda bu ilişkilerin altında yatan mekanizmaların daha ayrıntılı şekilde incelenmesi ve problemli oyun oynama davranışlarını azaltmaya yönelik müdahale programlarının değerlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Oyun Oynama Bağımlılığı; Sosyal Destek; Bağlanma Stilleri; Ergenler

¹Yerel ve Sığınmacılarla Yardımlaşma Derneği, Ankara, ²Sosyal Hizmet Bölümü, Karabük Üniversitesi, Karabük

Gaming Addiction in Adolescents: The Relationship between Perceptions of Social Support and Attachment Styles

Ümran Keşir¹, Oğuzhan Zengin²

This study examines the relationship between gaming addiction, perceived social support, and attachment styles in adolescents. The research sample comprises 310 voluntary adolescents aged 14 to 19. Data were collected using the Digital Game Addiction Scale-7 (Yalçın Irmak & Erdoğan, 2015), the Social Support Appraisal Scale for Children and Adolescents (Gökler, 2007), and the Three-Dimensional Attachment Styles Scale (Erzen, 2016).

The findings reveal that gaming addiction does not significantly differ based on demographic factors such as age, parental education level, household income, family structure, or birth order. However, a statistically significant yet weak negative correlation was observed between gaming addiction and perceived social support from family, teachers, and peers. This suggests that adolescents who receive higher levels of social support tend to exhibit lower gaming addiction levels. Furthermore, a weak positive correlation was found between attachment styles and gaming addiction. Specifically, adolescents with insecure attachment styles demonstrated a slightly higher tendency toward gaming addiction, indicating that attachment characteristics may play a

role in gaming behaviors. These findings highlight the importance of fostering secure attachment relationships and enhancing social support networks to mitigate excessive gaming behaviors in adolescents.

This study contributes to the existing literature by providing empirical evidence on the interplay between gaming addiction, attachment patterns, and social support systems. Future research should explore the underlying mechanisms of these relationships and assess potential interventions aimed at reducing problematic gaming behaviors among adolescents.

Keywords: Gaming Addiction; Social Support; Attachment Styles; Adolescents

¹Local and Refugee Assistance Association, Ankara, ²Department of Social Work, Karabük University, Karabük

Umutları Dokumak, Güç Kazanmak: İnternet Oyun Oynama Bağımlılığına Naratif Terapi Temelli Bir Yaklaşım

Süreyyanur Kitapçıoğlu¹, İlyas Kaya²

Son yıllarda İnternet Oyun Oynama Bağımlılığı (IGD) için geliştirilen terapötik müdahaleler, akademik alanda artan bir ilgiyle karşılanmaktadır. Ancak etkili tedavi yaklaşımlarına odaklanan ampirik çalışmalar hâlâ sınırlı sayıdadır. Bu olgu sunumu, IGD tanısı almış, klinik özellikleri birbirinden farklı iki erkek ergen danışanın (15 ve 16 yaşlarında) terapi süreçlerini ele almaktadır. Çalışma, naratif terapi perspektifiyle yapılandırılmış olup, gençlerin oyunla kurdukları ilişkiyi ve bu konudaki bilgi birikimlerini, terapötik diyaloga anlamlı bir giriş noktası olarak ele almanın önemine vurgu yapmaktadır. Bu yaklaşımın merkezinde, danışanların deneyimlerini kişisel olarak anlamlı bir dille ifade etmelerine duyulan saygı yer almaktadır.

Her iki katılımcı da terapi süreci sonunda oyun oynama sürelerinde kayda değer bir azalma göstermiş ve IGD ile ilişkili semptomlarında klinik olarak anlamlı bir iyileşme sergilemiştir. Ayrıca, standartlaştırılmış değerlendirme araçlarıyla yapılan ölçümler; DEHB ve anksiyete gibi eşlik eden

semptomlarda da azalma olduğunu ortaya koymuştur. Daha da önemlisi, ergenlerin oyunla pasif ve tüketim odaklı bir etkileşimden daha aktif ve kendilerinin belirlediği bir duruşa geçtikleri görülmüştür. Bu bulgular, naratif terapinin ergenlerde internet oyun oynama bozukluğu vakalarında uygulanabilirliğine dair öncül ve anlamlı çıkarımlar sunmaktadır.

¹Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Gaziantep,
²İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Çocuk ve Ergen Psikiyatri Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

Weaving Hopes, Gaining Strength: A Narrative Approach to Internet Gaming Disorder

Süreyyanur Kitapçioğlu¹, İlyas Kaya²

In recent years, therapeutic interventions for Internet Gaming Disorder (IGD) have garnered increasing academic interest. Nevertheless, empirical studies focusing on effective treatment modalities remain scarce. This case report presents the therapeutic processes of two male adolescents (aged 15 and 16) diagnosed with IGD, each exhibiting distinct clinical characteristics. Framed within a narrative therapy perspective, the study underscores the importance of recognizing the adolescents' engagement with and knowledge of gaming as a meaningful entry point for therapeutic dialogue. Central to this approach is the respect for clients' agency in articulating their experiences through personally meaningful language. Both participants demonstrated a notable reduction in time spent gaming and showed clinically significant improvement in IGD-related symptoms by the conclusion of the intervention. Additionally, standardized assessments indicated a decline in comorbid symptoms, including those

related to ADHD and anxiety. Importantly, the adolescents appeared to transition from a passive and consumption-oriented interaction with gaming to a more active and self-determined stance. These findings offer preliminary but meaningful insights into the application of narrative therapy in the treatment of adolescent IGD.

¹ Hasan Kalyoncu University, Gaziantep,

² Istanbul University, Istanbul Medical Faculty, Child and Adolescent Psychiatry Department, Istanbul

Erken Çocuklukta Ekran Kullanımını Yönetme Sürecinde Ebeveyn Deneyimlerinin İncelenmesi: Naratif Terapi Temelli Bir Destek Rehberinin Geliştirilmesi

Merve Koca¹, Büşra Bilgi²

Modern yaşamda dijitalleşmenin artması, çocukların ekranlara daha erken ve daha yoğun maruz kalmasına yol açmıştır. Araştırmalar, çocukların %91,3'ünün interneti ağırlıklı olarak video izleme ve oyun oynama amacıyla kullandığını ve bunun davranışsal bağımlılık riskini artırdığını göstermektedir (TÜİK, 2021; TÜİK, 2024). İnternet ve bilgisayar oyunu oynama bağımlılığı da dahil olmak üzere davranışsal bağımlılık, bazı davranışların kısa vadede ödülleri sağlaması ancak uzun vadede olumsuz sonuçlara yol açmasıyla ortaya çıkar (Grant ve ark., 2010; Karim & Chaudhri, 2012). Aşırı ekran kullanımı, ruh sağlığını, akademik başarıyı ve sosyal ilişkileri olumsuz etkiler (Beard, 2005; King & Delfabbro, 2020). Oyunlara erken maruz kalma, bağımlılığa benzer davranışların görülme olasılığını artırır (Grüsser ve ark., 2007).

Ekranla ilişkili davranışsal bağımlılık üzerine yapılan araştırmaların çoğu daha büyük yaştaki çocuklara odaklanırken, erken çocukluk dönemi üzerine yapılan çalışmalar sınırlı ve çoğunlukla nicel niteliktedir. Ebeveynler, aşırı ekran kullanımının olumsuz etkilerini kabul etmekte, ancak kısıtlama getirmekte zorlanmaktadır (Mercan-Uzun ve ark., 2023). Bu çalışma, erken çocukluk dönemindeki (0-8 yaş) ekran kullanımıyla ilgili ebeveyn deneyimlerini nitel olarak incelemekte ve bu zorlukların yönetilmesine yardımcı olmak amacıyla naratif terapiye dayalı bir ebeveyn destek rehberi geliştirmeyi amaçlamaktadır.

Çalışma, tanımlayıcı analiz içeren nitel bir tasarımı takip etmektedir. Katılımcılar, amaçlı

ve kartopu örnekleme yoluyla seçilen sekiz ebeveyn denek olmaktadır. Veriler, derinlemesine yarı yapılandırılmış görüşmeler yoluyla toplanmıştır. Ebeveynlerden bilgilendirilmiş onam alınmış, gizlilik P1, P2 gibi kodlar verilerek korunmuştur. Görüşmeler yazıya dökülmüş, kodlanmış ve tematik bir çerçevede analiz edilmiştir (Yıldırım & Şimşek, 2006).

Analiz sonucunda altı temel tema ortaya çıkmıştır: ⁽¹⁾ ekran kullanımına yönelik ebeveyn tutumları, ⁽²⁾ ekran bağımlılığına dair endişeler, ⁽³⁾ ebeveynlerin ekran kullanımının çocuklara etkisi, ⁽⁴⁾ ekran kullanımının çocuklar üzerindeki psikososyal etkileri, ⁽⁵⁾ ekran süresini sınırlamaya yönelik ebeveyn stratejileri ve ⁽⁶⁾ sosyal ve bireysel desteğe duyulan ihtiyaç.

Bulgular, ebeveynlerin ekran maruziyetiyle ilgili çeşitli tutum ve endişelere sahip olduklarını ortaya koymaktadır. Bazı ebeveynler katı kısıtlamalar getirirken, bazıları kontrollü ve eğitici kullanımı tercih etmektedir. Ebeveynler ekran bağımlılığı, bunun psikososyal etkileri ve kendi ekran alışkanlıklarını yönetme konusunda zorlanmaktadır. Ayrıca rehberlik ve kaynak ihtiyacını güçlü şekilde dile getirmektedirler. Buna karşılık olarak, ebeveynlerin ekranla ilgili zorlukları aşmasına, baş etme stratejilerini güçlendirmesine ve aile içi etkileşimleri geliştirmesine yardımcı olacak naratif terapiye dayalı bir ebeveyn destek rehberi geliştirilecektir.

¹Sinop Üniversitesi, ²İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi

Examining Parental Experiences in Managing Screen Use in Early Childhood: Development of a Narrative-Based Support Guide

Merve Koca¹, Büşra Bilgi²

The increasing digitalization of modern life has led to earlier and higher exposure of children to screens. Studies show that 91.3% of children use the internet primarily for watching videos and gaming, increasing the risk of behavioral addiction (TÜİK, 2021; TÜİK, 2024). Behavioral addiction, including internet and video game addiction, occurs when certain behaviors provide short-term rewards but lead to long-term negative consequences (Grant et al., 2010; Karim & Chaudhri, 2012). Excessive screen use negatively impacts mental health, academic success, and social relationships (Beard, 2005; King & Delfabbro, 2020). Early exposure to gaming increases the likelihood of addiction-like behaviors (Grüsser et al., 2007).

Most research on screen-related behavioral addictions has focused on older children, while studies on early childhood remain limited and mainly quantitative. Parents acknowledge the negative effects of excessive screen use but struggle to implement restrictions (Mercan-Uzun et al., 2023). This study qualitatively examines parental experiences with early childhood screen use (0-8 years) and aims to develop a narrative therapy-based parental support guide to help manage these challenges.

The study follows a qualitative design with descriptive analysis. Participants included eight parents, selected through purposive and snowball sampling. Data was collected via

in-depth, semi-structured interviews. Parents provided informed consent, and confidentiality was maintained by assigning codes (e.g., P1, P2). Interviews were transcribed, coded, and analyzed using a thematic framework (Yıldırım & Şimşek, 2006).

Six key themes emerged from the analysis: ⁽¹⁾ parental attitudes toward screen use, ⁽²⁾ concerns about screen addiction, ⁽³⁾ the impact of parents' screen use on children, ⁽⁴⁾ psychosocial effects of screen use on children, ⁽⁵⁾ parental strategies for limiting screen time, and ⁽⁶⁾ the need for social and individual support.

Findings highlight parents' varied attitudes and concerns regarding screen exposure. While some impose strict limitations, others opt for controlled and educational use. Parents struggle with screen dependency, its psychosocial impact, and managing their own screen habits. They also express a strong need for guidance and resources. In response, a narrative therapy-based parental support guide will be developed to help parents navigate screen challenges, strengthen coping strategies, and improve family interactions.

¹Sinop University, ²Istanbul Sabahattin Zaim University

Çocuklar ve Ergenler için Hiper Odaklanma Anketi'nin Psikometrik Geliştirilmesi ve Geçerlik Çalışması ile Problemlı İnternet Kullanımıyla İlişkileri

Oğuzhan Koyuncu¹, Mehmet Sezgin¹, Yavuz Meral¹,
Yasin Çalışkan², Alperen Bıkmazer¹, Vahdettin Görmez³

Arka Plan: Dikkat problemleri genellikle dikkatsizlik ve kolayca dikkatin dağılması gibi eksikliklerle tanımlansa da, dikkat süreçlerinin aşırıya kaçan biçimleri olan hiper odaklanma yeterince tanınmamıştır. Son dönem araştırmalar, hiper odaklanmanın özellikle gençler arasında problemlı internet kullanımı gibi davranışsal bağımlılıklara katkı sağlayabileceğini öne sürmektedir. Bu olası bağlantıya rağmen, hiper odaklanma konusu yeterince araştırılmamış olup, çocuk ve ergenler için geliştirilmiş geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracı bulunmamaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, 6-18 yaş aralığındaki bireyler için Hiper Odaklanma Anketi-Ebeveyn (HFQ-P) ve Hiper Odaklanma Anketi-Kendi Kendine Bildirim (HFQ-SR) adlı iki yeni ölçeğin geliştirilmesi ve geçerlik çalışmalarının yapılmasıdır. Ayrıca, hiper odaklanmanın problemlı internet kullanımı semptomlarıyla ilişkili olup olmadığı ve bu semptomları öngörüp öngörmediği de incelenmiştir.

Yöntem: Çalışma örneklemleri, bir psikiyatri polikliniğine başvuran 321 çocuk ve ergenden oluşmuştur. Tanısal değerlendirmeler K-SADS-PL-DSM-5-TR kullanılarak gerçekleştirilmiştir. HFQ-P ve HFQ-SR ölçeklerinin psikometrik özellikleri değerlendirilmiştir. İnternet bağımlılığı, Young İnternet Bağımlılığı Testi-Kısa Form (YIAT-SF) ile kendi kendine bildirim yoluyla ölçülmüştür. Korelasyon ve regresyon analizleri yapılmıştır.

Bulgular: Faktör analizleri, HFQ-P için iki faktörlü ve HFQ-SR için üç faktörlü yapıyı doğrulamıştır. Her iki ölçek de yüksek iç tutarlılık göstermiştir (HFQ-P için $\alpha = .91$; HFQ-SR için α

$= .84$) ve test-tekrar test güvenilirliği yüksektir. HFQ-SR puanları ile YIAT-SF puanları arasında güçlü pozitif bir ilişki bulunmuştur ($r = .62$, $p < .001$). Doğrusal regresyon analizleri, hiper odaklanmanın YIAT-SF puan şiddetini anlamlı şekilde öngördüğünü ve varyansın %38,3'ünü açıkladığını göstermiştir ($R^2 = .383$, $\beta = .619$, $p < .001$). Özellikle, hiper odaklanma puanındaki her bir puan artışının YIAT-SF puanında 0.653 puanlık bir artışla ilişkili olduğu bulunmuştur.

Sonuç: Bulgularımız, Hiper Odaklanma Anketlerinin çocuk ve ergenlerde hiper odaklanmayı değerlendirmek için geçerli ve güvenilir araçlar olduğunu doğrulamaktadır. Ayrıca hiper odaklanmanın yalnızca farklı bir dikkat yapısı değil, aynı zamanda gençlerde problemlı internet kullanımına katkı sağlayan önemli bir bilişsel faktör olduğunu göstermektedir. Hiper odaklanmanın internet bağımlılığı üzerindeki güçlü öngörücü etkisi, davranışsal bağımlılıkları anlamada aşırı dikkat durumlarının da dikkate alınması gerektiğini ortaya koymaktadır. Klinik değerlendirmelere hiper odaklanma ölçümünün dahil edilmesi, risk altındaki çocuk ve ergenlerin erken tespiti ve hedefe yönelik müdahale stratejilerinin geliştirilmesine katkı sağlayabilir.

¹Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Göztepe Prof. Dr. Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi, İstanbul, ²Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Başakşehir Çam Sakura Şehir Hastanesi, İstanbul, ³Hamad Bin Khalifa Üniversitesi, Doha, Katar

Psychometric Development and Validation of the Hyperfocus Questionnaire for Children and Adolescents and Associations with Problematic Internet Use

Oğuzhan Koyuncu¹, Mehmet Sezgin¹, Yavuz Meral¹,
Yasin Çalışkan², Alperen Bıkmazer¹, Vahdettin Görmez³

Background: While attention problems are often defined by deficits such as inattention and distractibility, excessive forms of attention like hyperfocus have received limited recognition. Emerging research suggests that hyperfocus may contribute to behavioral addictions, including problematic internet use, particularly among youth. Despite this potential link, hyperfocus remains under-investigated, and no validated instruments exist to assess it in child and adolescent populations.

Objective: This study aimed to develop and validate two new scales—the Hyperfocus Questionnaire-Parent (HFQ-P) and the Hyperfocus Questionnaire-Self-Report (HFQ-SR)—for individuals aged 6-18. It also examined whether hyperfocus is associated with, and predictive of, problematic internet use symptoms.

Method: The sample consisted of 321 children and adolescents referred to a psychiatry outpatient clinic. Diagnostic evaluations were conducted using the K-SADS-PL-DSM-5-TR. The psychometric properties of the HFQ-P and HFQ-SR were assessed. Internet addiction was evaluated using the Young Internet Addiction Test-Short Form (YIAT-SF) as self-report. Correlational and regression analyses were performed.

Results: Factor analyses confirmed a two-factor structure for the HFQ-P and a three-factor structure for the HFQ-SR. Both scales showed strong internal consistency ($\alpha = .91$ for HFQ-P; $\alpha = .84$ for HFQ-SR) and high test-retest reliability. HFQ-SR scores were strong positively correlated with YIAT-SF scores ($r =$

$.62, p < .001$). Linear regression showed that hyperfocus significantly predicted YIAT-SF score severity, explaining 38.3% of the variance ($R^2 = .383, \beta = .619, p < .001$). Specifically, each one-point increase in hyperfocus score was associated with a 0.653-point increase in YIAT-SF score.

Conclusion: Our findings confirm that the Hyperfocus Questionnaires are valid and reliable instruments for assessing hyperfocus in children and adolescents. Our findings revealed that hyperfocus is not only a distinct attentional construct but also a significant cognitive contributor to problematic internet use in youth. The strong predictive power of hyperfocus on internet addiction underscores the importance of recognizing excessive attentional states—alongside attentional deficits—in understanding behavioral addictions. Integrating hyperfocus assessment into clinical evaluations may enhance early identification and targeted intervention strategies for at-risk children and adolescents.

¹Department of Child and Adolescent Psychiatry, Istanbul Medeniyet University, Göztepe Prof. Dr. Süleyman Yalçın City Hospital, Istanbul, ²Department of Child and Adolescent Psychiatry, Başakşehir Çam Sakura City Hospital, Istanbul, ³Hamad Bin Khalifa University, Doha, Qatar

Davranışsal Bağımlılıklarda Sosyal Risk Düzeyi Farklılıklarının İncelenmesi

Hümeysra Mutlutürk¹, Emine İlme¹, Büşra Yamanel-Özsoy¹,
Yasin Kavla², Gökhan Umut³

Arka Plan: Bu çalışmanın amacı davranışsal bağımlılıklarda sosyal risk düzeylerindeki farklılıkları incelemektir. Davranışsal bağımlılıklar, kimyasal bağımlılıkların aksine, belirli bir davranışın tekrarı ve gerçekleş-tirilmesiyse pekiştirilen bir süreçle ilişkilidir. Kumar oynama bozukluğu literatürde davranışsal bağımlılık türleri arasında yer almaktadır.

Yöntem: Çalışma, 2020 ile 2024 yılları arasında internet kullanım bozukluğu ve kumar oynama bozukluğu için psikososyal tedavi almak isteyen 3.368 danışanla gerçekleştirilmiştir. Araştırma, geçmiş verilerin toplanmasını içeren retrospektif bir yöntemle tasarlanmıştır. Katılımcıların sosyodemografik bilgileri ve sosyal risk düzeylerine ilişkin tanımlayıcı veriler frekans (N, %) tabloları ile sunulmuştur. Verilerin analizinde Ki-Kare Testi kullanılmıştır. Ayrıca çalışmada istatistiksel anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Kumar oynama bozukluğu olan katılımcıların, internet kullanım bozukluğu olan katılımcılara kıyasla ekonomik, çevresel ve yasal problemler açısından daha yüksek risk altında oldukları bulunmuştur. Öte yandan, internet kullanım bozukluğu olan katılımcılar meslek, eğitim, boş zaman, arkadaşlıklar, sosyal beceriler, fiziksel prob-

lemler ve yaşam zorlukları gibi alanlarda daha yüksek sosyal risk altındadır. Barınma, sağlık sigortası ve aile ilişkileri alanlarında ise iki grup arasında sosyal risk düzeylerinde anlamlı bir fark bulunmamıştır.

Sonuçlar: Araştırma, kumar oynama bozukluğu olan danışanların ekonomik, çevresel ve yasal alanlarda daha yüksek sosyal risklerle karşı karşıya olduğunu; internet kullanım bozukluğu olan danışanların ise meslek, eğitim, boş zaman, arkadaşlık, sosyal beceriler, fiziksel sağlık ve yaşam zorlukları alanlarında daha yüksek sosyal risk yaşadığını ortaya koymuştur. Klinik açıdan, ele alınması gereken risk faktörleri bağımlılık türüne göre farklılık göstermektedir. Bu bağlamda, bu farklılıkları her bağımlılık türüne özgü olarak inceleyen daha fazla araştırmaya ihtiyaç olduğu söylenebilir.

¹YEDAM, İstanbul, ²Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, İstanbul, ³Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul

Examination of Social Risk Level Differences in Behavioral Addictions

Hümeyra Mutlutürk¹, Emine İlme¹, Büşra Yamanel-Özsoy¹,
Yasin Kavla², Gökhan Umut³

Background: The aim of this study is to examine the differences in social risk levels in behavioral addictions. Behavioral addictions, unlike chemical addictions, are associated with a process reinforced by the repetition and performance of a specific behavior. In the literature, types of behavioral addictions include gambling disorder.

Method: The study was conducted with 3,368 clients who sought psychosocial treatment for internet use disorder and gambling disorder between 2020 and 2024. The research was designed using a retrospective method, involving the collection of past data. Descriptive data on the participants' sociodemographic information and social risk levels are presented in frequency (N, %) tables. The Chi-Square Test was used in the analysis of the data. Additionally, a statistical significance level of $p < 0.05$ was considered in the study.

Results: It was found that participants with gambling disorder are at a higher risk in terms of economic, environmental, and legal issues compared to participants with internet use disorder. Participants with internet use disorder, on the other hand, are at a higher social risk in areas

such as occupation, education, leisure time, friendships, social skills, physical issues, and life challenges. The study found no significant differences in social risk levels between the two groups in the areas of housing, health insurance, and family relationships.

Conclusions: Research has found that clients with gambling disorder face higher social risks in economic, environmental, and legal domains, whereas clients with internet use disorder experience greater social risks in occupational, educational, leisure, friendship, social skills, physical health, and life difficulty domains. Clinically, the risk factors that need to be addressed vary depending on the type of addiction. In this regard, it can be suggested that further research is needed to examine these differences specific to each type of addiction.

¹Green Crescent Counselling Center (YEDAM), Istanbul, ²Department of Mental Health and Diseases, Cerrahpaşa Faculty of Medicine, Istanbul University-Cerrahpaşa, Istanbul, ³University of Health Sciences, Istanbul

Bağımlılığında Yaşa Bağlı Farklılıklar: Young'ın İnternet Bağımlılığı Testi Kısa Formu'nun Türkçe Versiyonu Kullanılarak Yapılan Büyük Ölçekli Bir Çalışmanın Bulguları

Nihan Sönmez¹, Hakan Çetin¹, Zeynep Korkmaz¹, Duygu Dinçer²

Arka Plan: İnternet kullanımının giderek yaygınlaşmasıyla birlikte, etkili önleme ve müdahale stratejileri geliştirebilmek için internet bağımlılığının yaş gruplarına göre nasıl değiştiğini anlamak önemlidir. Bu çalışma, Young (1998) tarafından geliştirilen ve Kutlu ve arkadaşları (2016) tarafından Türkçeye uyarlanan Young'ın İnternet Bağımlılığı Testi - Kısa Formu (YIAT-SF) kullanılarak internet bağımlılığının yaşa bağlı örüntülerini incelemektedir.

Yöntem: Çalışmaya beş yaş grubundan toplam 69.137 katılımcı dahil edilmiştir: 27.578 ortaokul öğrencisi (10-13 yaş), 22.716 lise öğrencisi (14-17 yaş), 6.361 genç yetişkin (18-24 yaş), 12.482 yetişkin (25-40 yaş) ve 5.123 yaşlı yetişkin (40 yaş üzeri). Veriler 2022-2024 yılları arasında tbm.org.tr üzerinden çevrim içi anket yoluyla toplanmıştır. Toplam örneklem 30.349 erkek ve 43.911 kadından oluşmaktadır. İnternet bağımlılığı puanlarında yaş ve cinsiyet temelli farklılıkları incelemek için tanımlayıcı istatistikler ve Çok Değişkenli Varyans Analizi (MANOVA) yapılmıştır.

Bulgular: Bulgular, internet bağımlılığı puanlarında yaşa bağlı belirgin farklılıklar olduğunu göstermiştir. Ergenler ve genç yetişkinler en yüksek ortalama puanlara sahiptir (Ergenler: $m=31.53, sd=10.98$; Genç Yetişkinler: $m=30.21, sd=10.06$) ve bu da

problemli internet kullanımına karşı daha fazla hassasiyetleri olduğunu göstermektedir ($p<0.001$). Buna karşılık, ortaokul öğrencileri ve yetişkinler daha düşük puanlar bildirmiştir (örneğin, Yetişkinler: $m=24.57, sd=9.16$). Tüm yaş gruplarında erkek katılımcılar, kadınlara kıyasla tutarlı bir şekilde daha yüksek puanlar almıştır. Ayrıca, yaşa özgü internet kullanım örüntülerine ilişkin bulgular da elde edilmiştir ve detaylı olarak sunulacaktır.

Sonuç: Bulgular, internet bağımlılığı riskinin yaşa göre değiştiğini ve özellikle ergenler ile genç yetişkinlerin daha yüksek risk altında olduğunu göstermektedir. Bu örüntülerin bilinmesi, yaşa uygun önleyici ve destekleyici stratejilerin oluşturulmasına katkı sağlayabilir. Gelecekteki araştırmalar, bu farklılıkların arkasında yatan psikolojik, sosyal ve çevresel etkenleri daha derinlemesine incelemelidir.

¹Türkiye Yeşilay Cemiyeti, İstanbul, ²Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Anabilim Dalı, İstanbul Aydın Üniversitesi

Age-Related Differences in Internet Addiction: Findings from a Large-Scale Study Using the Turkish Version of Young's Internet Addiction Test Short Form

Nihan Sönmez¹, Hakan Çetin¹, Zeynep Korkmaz¹, Duygu Dinçer²

Background: As internet use becomes increasingly widespread, it is important to understand how internet addiction varies across age groups for developing effective prevention and intervention strategies. This study examines age-related patterns of internet addiction using the Turkish version of the Young's Internet Addiction Test - Short Form (YIAT-SF), a widely used tool originally developed by Young (1998), and adapted into Turkish by Kutlu et al. (2016).

Method: The study included 69137 participants from five age groups: 27578 middle school students (ages 10-13), 22716 high school students (ages 14-17), 6361 young adults (ages 18-24), 12482 adults (ages 25-40) and 5123 older adults (ages above 40). Data was collected via an online survey on tbm.org.tr between 2022 and 2024. The total sample consisted of 30349 males and 43911 females. Descriptive and Multivariate Analysis of Variance (MANOVA) analyses were conducted to examine age- and gender-related differences in internet addiction scores.

Results: The results showed clear age-related differences in internet addiction scores. Adolescents and young adults had the highest average scores (Adolescents: $m=31.53, sd=10.98$; Young Adults: $m=30.21, sd=10.06$), suggesting greater vulnerability

to problematic internet use ($p<0.001$). In contrast, middle school students and adults reported lower scores (e.g., Adults: $m=24.57, sd=9.16$). Across all age groups, male participants consistently scored higher than females. The data also revealed age-specific differences in internet usage patterns, which will be presented in detail.

Conclusion: These findings show that the risk of internet addiction changes at different ages, with adolescents and young adults being at higher risk. Knowing these patterns can help create age-appropriate prevention and support strategies. Future studies should investigate further the underlying mechanisms behind these differences, such as psychological, social, and environmental factors.

¹Turkish Green Crescent Society, Istanbul,

²Department of Guidance and Psychological Counseling, Istanbul Aydın University

Z Kuşağı Üniversite Öğrencilerinde Sosyal Medya Bağımlılığı, Uyku Kalitesi ve Mesleki Denge Arasındaki İlişki

Hülya Yaman¹, Sena Erarslan¹, Zeynep Bahadır², Müşerref Uslu²,
Enes Yılmaz², Sedanur Karagöz²

Arka Plan: 2000 yılı ve sonrasında doğan Z kuşağı, teknolojik gelişmelerin içinde büyümüş ve yaşamlarının önemli bir kısmını Instagram, YouTube, WhatsApp ve Twitter gibi sosyal medya platformlarını kullanarak geçirmiştir. Sosyal medyanın aşırı kullanımı bağımlılığa yol açabilir ve bu durum uyku kalitesi ile mesleki dengeyi olumsuz etkileyebilir. Bu çalışma, Z kuşağı üniversite öğrencilerinde sosyal medya bağımlılığı, uyku kalitesi ve mesleki denge arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: Kesitsel araştırma deseninde yürütülen çalışmaya 136 üniversite öğrencisi katılmıştır. Veriler sosyodemografik bilgi formu, Sosyal Medya Bağımlılığı Ölçeği, Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi (PSQI) ve Mesleki Denge Anketi kullanılarak toplanmıştır. İstatistiksel analizler IBM SPSS 25.0 programı kullanılarak bağımsız örneklem t-testleri, ANOVA, ki-kare testleri, post hoc testler ve Pearson korelasyon analizi ile gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Sosyal medya bağımlılığı ile cinsiyet arasında anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<.05$); kadınların daha aktif kullanıcılar olduğu tespit edilmiştir. Sosyal medya bağımlılığı ile uyku kalitesi arasında pozitif yönlü, düşük düzeyde ve anlamlı bir kore-

lasyon saptanmıştır ($p<.05$); bu da sosyal medya bağımlılığı arttıkça uyku kalitesinin düştüğünü göstermektedir. Benzer şekilde, sosyal medya bağımlılığı ile mesleki denge arasında da pozitif yönlü, düşük düzeyde ve anlamlı bir korelasyon bulunmuştur ($p<.05$). Katılımcıların doğum yılı, ikamet ettikleri yer ve tercih ettikleri sosyal medya platformuna göre anlamlı bir fark gözlenmemiştir.

Sonuç: Bulgular, sosyal medya bağımlılığının Z kuşağı üniversite öğrencilerinde hem uyku kalitesini hem de mesleki dengeyi etkilediğini ortaya koymaktadır. Sosyal medya bağımlılığını azaltmaya yönelik müdahaleler, öğrencilerin psikolojik iyi oluş düzeylerini ve akademik başarılarını artırabilir. Sosyal medya kullanımının zihinsel ve fiziksel sağlık üzerindeki uzun vadeli etkilerini incelemek üzere daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal medya bağımlılığı, uyku kalitesi, mesleki denge, Z kuşağı.

¹Ergoterapi Bölümü, İstanbul Medipol Üniversitesi, ²Ergoterapi Bölümü, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul

The Relationship Between Social Media Addiction, Sleep Quality, and Occupational Balance Among Generation Z University Students

Hülya Yaman¹, Sena Erarslan¹, Zeynep Bahadır², Müşerref Uslu²,
Enes Yılmaz², Sedanur Karagöz²

Background: Generation Z, born in 2000 and later, has grown up with technological advancements and spends a significant portion of their lives using social media platforms such as Instagram, YouTube, WhatsApp, and Twitter. The excessive use of social media may lead to addiction, negatively affecting sleep quality and occupational balance. This study aims to investigate the relationship between social media addiction, sleep quality, and occupational balance among Generation Z university students.

Method: A cross-sectional study design was employed, involving 136 university students. Data was collected through a sociodemographic information form, the Social Media Addiction Scale, the Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI), and the Occupational Balance Questionnaire. Statistical analyses, including independent sample t-tests, ANOVA, chi-square tests, post hoc tests, and Pearson correlation analysis, were conducted using IBM SPSS 25.0.

Results: A significant difference was found between social media addiction and gender ($p < .05$), with women being more active users. A positive, low, and significant correlation was identified

between social media addiction and sleep quality ($p < .05$), indicating that higher social media addiction is associated with poorer sleep quality. Similarly, a positive, low, and significant correlation was observed between social media addiction and occupational balance ($p < .05$). No significant differences were found based on participants' birth year, place of residence, or preferred social media platform.

Conclusions: The findings highlight that social media addiction affects both sleep quality and occupational balance among Generation Z university students. Targeted interventions to reduce social media addiction could enhance students' well-being and academic performance. Further research is needed to explore the long-term impact of social media usage on mental and physical health.

Keywords: Social media addiction, sleep quality, occupational balance, Generation Z.

¹Department of Ergotherapy, Istanbul Medipol University, ²Department of Ergotherapy, University of Health Sciences, Istanbul

**Global Congress on
Behavioral Addictions**

GCBA

**Küresel Davranışsal
Bağımlılıklar Kongresi**
İstanbul, 13 - 14 May / Mayıs 2025

POSTER BİLDİRİLER

POSTER PRESENTATIONS

Dine Dayalı Siber Zorbalığı Anlamak: Dijital Saldırganlığa Psikodilbilimsel Bir Bakış Açısı

Merve Armağan-Boğatekin¹, Merve Güçlü-Aydoğan²

Dijital bağımlılık ve çevrimiçi saldırganlık, ergenlerin psikolojik iyi oluşunu giderek daha fazla tehdit etmekte ve psikolojik, sosyal ve bilişsel açıdan olumsuz sonuçlara yol açmaktadır. Bu zorluklar arasında, özellikle dine yönelik kimlik temelli siber zorbalık, özgün riskler barındırmaktadır. Dini kimliğe yönelik saldırılar yalnızca bireylere zarar vermekle kalmamakta, aynı zamanda daha geniş kültürel ve politik gerilimleri yansıtmakta; toplumsal çatışmayı ve yabancılaşmayı artırmaktadır. Bu tür saldırganlığın dilsel ve duygusal dinamiklerini anlamak, etkili önleme stratejilerinin geliştirilmesi açısından hayati önem taşımaktadır.

Bu çalışma, sosyal medyada dine dayalı siber zorbalığın psikodilbilimsel özelliklerini LIWC-22 (Linguistic Inquiry and Word Count) yazılımı aracılığıyla incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışmada, siber zorbalık kategorilerine (din, cinsiyet, etnik köken, yaş) göre etiketlenmiş, herkese açık 47.693 tweet'ten oluşan bir veri seti analiz edilmiştir. Bunlardan yaklaşık 8.000'i "dine dayalı siber zorbalık" olarak sınıflandırılmıştır ve bu içerikler, "siber zorbalık değil" etiketi taşıyan eşlenik bir kontrol grubuyla karşılaştırılmıştır. LIWC-22, duygusal ton, özgünlük, analitik düşünme, baskınlık ve bilişsel süreçler (örneğin içgörü, nedensellik, ihtiyat) gibi boyutların yanı sıra sosyal ve ahlaki dil göstergelerini değerlendirme kapasitesi nedeniyle tercih edilmiştir.

Bulgular, dine dayalı siber zorbalık içeren

tweet'lerin duygusal ton ve özgünlük puanlarının anlamlı şekilde düşük olduğunu göstermiştir. Bu durum, ifadelerle düşmanca ve duygusal olarak mesafeli bir ton hâkim olduğunu düşündürmektedir. İkinci şahıs ("sen") ve üçüncü şahıs ("onlar") zamirlerinin sık kullanımı, kişiler arası ve grup temelli hedef almayı işaret etmektedir. Ayrıca, "ya hep ya hiç" tarzı düşünce kalıpları, nedensellik ve ihtiyatlı ifadelerin yüksek düzeyde kullanılması, dolaylı ya da savunmacı saldırganlık örüntülerini ortaya koymuştur. Dine, etnik kökene ve siyasete dair anahtar kelimelerle birlikte ahlaki yüklü ve çatışma temalı dilin siber zorbalık içeriklerinde daha baskın olduğu gözlemlenmiştir.

Elde edilen bulgular, LIWC-22'nin kimlik temelli saldırganlığı tespit etmede faydalı bir araç olduğunu ortaya koymakta ve otomatik tespit sistemleriyle okul temelli müdahale programlarının gerekliliğini desteklemektedir. Dijital okuryazarlığı, empati geliştirmeyi ve ekran destekli diyalogları teşvik eden programlar, öğrencilerin zararlı çevrimiçi davranışları tanıma ve bu davranışlara karşı etkili biçimde tepki verme becerilerini geliştirmelerine katkı sağlayabilir. Bu tür önleyici yaklaşımlar, daha sağlıklı dijital ortamların oluşmasına destek olabilir.

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul İbn Haldun Üniversitesi, İstanbul

Comprehending Religion-Based Cyberbullying: A Psycholinguistic Perspective on Digital Aggression

Merve Armağan-Boğatekin¹, Merve Güçlü-Aydoğan²

Digital addiction and online aggression increasingly threaten adolescent well-being, leading to negative psychological, social, and cognitive consequences. Among these challenges, identity-based cyberbullying—especially when targeting religion—poses unique risks. Attacks on religious identity not only harm individuals but also reflect broader cultural and political tensions, intensifying social conflict and alienation. Understanding the linguistic and emotional dynamics of this form of aggression is essential for developing effective prevention strategies. This study aims to explore the psycholinguistic features of religion-based cyberbullying on social media using LIWC-22 (Linguistic Inquiry and Word Count). A publicly available dataset of 47,693 tweets labeled by cyberbullying category—including religion, gender, ethnicity, and age—was analyzed. Approximately 8,000 tweets categorized as religion-based cyberbullying were compared with a matched control group labeled as “not cyberbullying.” LIWC-22 was selected for its ability to evaluate emotional tone, authenticity, analytical thinking, clout, and cognitive processing (e.g., insight, causation, tentativeness), along with social and moral language indicators.

The results showed that religion-based cyberbullying tweets had significantly

lower emotional tone and authenticity scores, suggesting hostile and emotionally distant expression. Frequent use of second-person (“you”) and third-person (“they”) pronouns indicated interpersonal and group-based targeting. High levels of all-or-none thinking, causation, and tentative expressions revealed patterns of indirect or defensive aggression. Additionally, morally charged and conflict-related language, along with keywords related to religion, ethnicity, and politics, were more prominent in bullying content.

These findings underscore the utility of LIWC-22 in detecting identity-based aggression and support the need for both automated detection systems and school-based interventions. Programs that promote digital literacy, empathy-building, and peer-led dialogue can help students recognize and respond to harmful online behavior, contributing to healthier digital environments.

¹University of Health Sciences, Istanbul,

²Ibn Haldun University, Istanbul

Kumar Oynayan Bireylerde Alkol Kullanım Düzeylerinin; Kazanca Yakın Kayıp Hissi, Kumar Oynama Arzusu ve Kumar Oynama Bozukluğu Arasındaki İlişkide Aracılık Rolü

Hatice Arslan¹, Lut Tamam²

Kumar oynama, değerli bir şeyi riske atarak daha değerli bir şey kazanma umuduyla yapılan bir eylemdir. Kumar oynama, insanlık tarihinin erken dönemlerinden bu yana var olmuştur. Kumar, her türlü oyun veya sporda bahis oynanarak yapılabilir. Şans oyunları, at yarışları, horoz dövüşleri, sayısal loto, spor toto, kart oyunları, kumarhanelerdeki slot makineleri, rulet, blackjack vb., çevrimiçi kumar ve canlı bahisler, borsa ilk akla gelen kumar türleridir. Bazı bireyler için eğlence amacı güden kumar oynama davranışı, diğerlerinde bağımlılığa dönüşebilir. Kumar oynama bozukluğu, DSM-5'te madde ile ilgili bozukluklar ve bağımlılık yapıcı bozukluklar altında yer alır. Kumar oynama bozukluğunun doğasında genetik faktörler, çevresel risk faktörleri ve bilişsel faktörler de bulunur. Kumar oynama bozukluğu, birçok olumsuz sonuca yol açsa da, birey kumar oynama davranışını sürekli olarak tekrar eder.

Bu çalışmada, kumar oynayan ve oynayan bireylerin kayıp eşiği, kumar oynama arzusu, alkol kullanımı düzeyi ve kumar oynama bozukluğu arasındaki ilişki incelenmiştir. Ayrıca, kayıp eşiği ile kumar oynama bozukluğu arasındaki ilişkide alkol kullanım düzeyinin aracılık etkisi ve kumar oynama arzusu ile kumar oynama bozukluğu arasındaki ilişkide alkol kullanım düzeyinin aracılık etkisi incelenmiştir.

Araştırmada, Katılımcı Bilgi Formu, Kumar Oynama Bozukluğu Tarama Testi, Kayıp Eşiği Ölçeği, Kumar Oynama Arzusu Ölçeği ve Bapirt-Alkol Testi katılımcılara uygulanmıştır. Araştırmadan elde edilen veriler, SPSS 25 paket programı kullanılarak istatistiksel olarak analiz edilmiştir. Analizler kapsamında; betimsel istatistikler, geçerlilik için doğrulayıcı faktör analizi, güvenilirlik için Cronbach alfa katsayısı ve Hayes tarafından geliştirilen süreç makrosu aracılık etkisi kullanılmıştır. Araştırma bulgularına göre, alkolün kayıp eşiği ve kumar oynama arzusu ile kumar oynama bozukluğu arasındaki ilişkide kısmi aracılık rolü oynadığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Alkol Kullanım Düzeyi, Kumar Oynama, Kumar Oynama Arzusu, Kumar Oynama Bozukluğu, Kayıp Eşiği

¹İyiyim Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik Merkezi, İstanbul, ²Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi, Dahili Tıp Bilimleri Ruh Sağlığı ve Hastalıkları, Adana

The Mediating Role of Alcohol Use Levels in Gamblers Between Near Miss and Gambling Craving and Gambling Disorder

Hatice Arslan¹, Lut Tamam²

Gambling can be defined as risking something valuable in the hope of gaining something more valuable. Gambling has existed since the early history of humanity. Gambling can be done by betting on all types of games or sports. Lotteries, horse races, cockfights, numerical lotto, sports lotto-toto, card games, slot machine games in casinos, roulette, blackjack etc., online gambling and live betting, and the stock market are the first types of gambling that come to mind. While gambling behavior is for entertainment purposes in some individuals, it can turn into an addiction in others. Gambling disorder is included in DSM-5 under the names of substance related disorders and addiction disorders. The nature of gambling disorder also includes genetic factors, environmental risk factors and cognitive factors. Although it produces many negative consequences, the individual with gambling disorder persistently repeats his gambling behavior.

In this study, the relationship between loss near gain, gambling craving, alcohol use level and gambling disorder of individuals who gamble and do not gamble; The mediating effect of the alcohol use level variable in the relationship between near-win loss and gambling disorder and the mediating effect of the alcohol use level variable in the relationship between

gambling craving and gambling disorder were examined. In the research, Personal Information Form, Gambling Disorder Screening Test, Near Miss Scale, Gambling Craving Scale and Bapirt-Alcohol Test were applied to the participants. The data obtained from the research were analyzed statistically using the SPSS 25 package program. Within the scope of analyses; Descriptive statistics, confirmatory factor analysis for validity, Cronbach's alpha coefficient for reliability, and process macro mediation effect developed by Hayes were used for the mediation effect. According to the research findings, a partial mediating role of alcohol was determined in the relationship between both near miss and gambling craving and gambling disorder.

Keywords: Alcohol Use Level, Gambling, Gambling Craving, Gambling Disorder, Near Miss

¹Iyiyim Psychological Counselling and Guidance Centre, Istanbul, ²Çukurova University, Faculty of Medicine, Internal Medical Sciences Mental Health and Diseases, Adana

Naratif Terapi ve Bilişsel Davranışçı Terapi Temelli Grup Terapi Programlarının Kumar Oynama Davranışı Üzerindeki Etkileri

Hilal Aslan Deniz¹, Feyza Topçu¹

Amaç: Kumar oynama davranışı dünya çapında yaygın bir aktivite olup, küresel tahminlere göre dünya yetişkin nüfusunun %1.2'si kumar oynama bağımlılığı yaşamaktadır. Kumar oynama davranışı, kişinin ailesini, sağlığını ve sosyal hayatını etkileyerek ciddi problemlere yol açmakta ve bireysel ve toplumsal bir tehdit haline gelmektedir. Bu nedenle, kumar oynama davranışının yaygınlaşması ve bağımlılığa dönüşerek toplumun tümünü ilgilendiren bir halk sağlığı problemi haline gelmesi, tedavi çalışmaları ihtiyacını artırmıştır.

Ülkemizde, problemli kumar oynama davranışının tedavisinde kullanılan psikoterapi yaklaşımları ve tekniklerinin çoğunlukla geleneksel Bilişsel Davranışçı Terapi (BDT) üzerine temellendirildiği bilinmektedir. Son yıllarda ise, şimdiki an farkındalığı ve meditasyon tekniklerini içeren "üçüncü dalga" terapilerinde bir artış gözlemlenmiştir. Bu çalışma, Türkiye'deki problemli kumar oynama davranışıyla ilgili yapılan ilk Naratif Terapi temelli deneysel araştırmadır.

Bu karşılaştırmalı çalışmanın yapılmasının, hem problemli kumar bağımlılığı olan bireylere hem de pratisyenlere alternatif bir tedavi yaklaşımı sunacağı düşünülmüştür. Bu sebeple, bu araştırma kapsamında Naratif Terapi ve BDT temelli Grup Terapisi programları geliştirilmiş ve bu programların kumar oynama bağımlılığı olan bireylerin bağımlılık seviyeleri üzerindeki etkileri incelenmiştir.

Yöntem: Çalışmanın örneklemini, grup terapi programına başvuran 24 yaş üstü 36 genç yetişkin oluşturmıştır. 10 hafta süresince, bekleme grubuna herhangi bir müdahale yapılmazken, deneme gruplarına Naratif ve BDT grup terapi programları uygulanmıştır.

Çalışmada elde edilen verilerin analizi SPSS 25 programı ile yapılmıştır. Naratif Terapi, BDT ve kontrol gruplarına uygulanan ön test ve son test ölçümlerinden elde edilen ortalama puanlar arasında anlamlı bir fark olup olmadığını incelemek için Karışık Tasarımlar için İki Faktörlü ANOVA kullanılmıştır. Bu analiz, South

Oaks Kumar Tarama Testi, Otomatik Düşünceler ve İrade Gücü ve Determinizm ölçekleri üzerindeki ön test ve son test ölçümleri arasındaki farkı değerlendirmiştir.

Bulgular: Naratif terapi, BDT ve kontrol gruplarındaki katılımcıların South Oaks Kumar Tarama Testi (SOKTT) ön test ve son test puanları arasındaki ortalama toplam puanlar arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p < .05$). Ancak, Naratif Terapi grubundaki katılımcıların Kumar Tarama Testi ön test ve son test ölçümleri arasındaki farkın anlamlı olduğu görülmüştür ($q = 4.115, q > 3.49$). Kontrol grubundaki katılımcıların ön test ve son test ortalama puanları arasında anlamlı bir fark gözlemlenmemiş ve bireylerin problemli kumar oynama seviyesi değişmemiştir ($q = 0.149, q < 3.49$).

Tartışma ve **Sonuç:** Çalışmanın bulguları, hem Naratif Terapi hem de BDT'nin problemli kumar oynama davranışını azaltmada etkili olduğunu göstermektedir. Bu bulgular, Naratif Terapinin, bireylerin problemli kumar oynama davranışını azaltmada geleneksel BDT kadar etkili bir yaklaşım olduğunu ortaya koymaktadır. Ayrıca, Naratif grup terapisinde yer alan bireylerin irade gücü puanlarının uygulama sonrasında anlamlı şekilde arttığı gözlemlenmiştir. Bu sayede, uzmanların kendi uygulamalarına irade gücü yaklaşımlarını da dahil ederek içeriklerini zenginleştirebileceği görülmüştür. Benzer çalışmaların tekrarlanmasının literatüre önemli katkılar sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kumar oynama Bağımlılığı, Grup Terapisi, Naratif Terapi, Bilişsel Davranışçı Terapi

Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Gaziantep

Effects of Narrative and Cognitive Behavioural Therapy Based Group Therapy Programmes on Gambling Behaviour

Hilal Aslan Deniz¹, Feyza Topçu¹

Aim: Gambling behaviour is a common activity worldwide. Global estimates indicate that 1.2% of the world's adult population has a gambling disorder. Gambling behaviour affects the family, health and social life of the person and causes serious problems, becoming an individual and social threat. Thus, the widespread spread of gambling behaviour and the fact that it has become a public health problem that concerns the whole society with its transformation into addiction has increased the need for treatment studies.

In our country, it is known that psychotherapy approaches and techniques for the treatment of problematic gambling behaviour are mainly based on traditional Cognitive Behavioural Therapy (CBT). In recent years, there has been a growth in "third wave" therapies including present moment awareness and meditation techniques. This study is the first Narrative-based experimental research on problem gambling behaviour in Türkiye.

It was thought that conducting this comparison study would provide an alternative treatment approach to both individuals with problematic gambling disorder and practitioners. For these reasons, Narrative Therapy and CBT-based Group Therapy Programmes were developed within the scope of this research and their effects on the addiction levels of gambling individuals were examined.

Method: The sample of the study consisted of 36 young adults over the age of 24 who applied to the group therapy programme. For 10 weeks, while no intervention was applied to the waiting group, Narrative and CBT group therapy programme were applied to the experimental groups.

The analysis of the data in the study was carried out with SPSS 25 programme. Two-Factor ANOVA for Mixed Designs was used to examine whether there was a significant difference between the groups according to the mean scores obtained from the pre-test and post-test measurements of the South Oaks

Gambling Screening Test, Automatic Thoughts and Willpower and Determinism scales before and after the application of Narrative Therapy, CBT and control groups.

Results: It is seen that there is no significant difference between the mean total scores obtained from the South Oaks Gambling Screening Test (SOKTT) pre-test and post-test scores of the subjects in the Narrative, CBT and control groups ($p < .05$). It is seen that the difference between the mean scores obtained from the Gambling Screening Test pre-test and post-test measurements of the subjects in the Narrative Therapy group is significant ($q = 4.115$, $q > 3.49$). No significant difference was observed between the pre-test and post-test mean scores of the subjects in the control group, and there was no change in the problematic gambling level of the individuals ($q = 0.149$, $q < 3.49$).

Discussion and Conclusion: The results of the study show that both Narrative Therapy and CBT are effective in reducing problematic gambling behaviour. These findings show that Narrative Therapy is as effective an approach as traditional CBT in reducing problematic gambling behaviour of individuals. In addition, it was observed that the willpower scores of the individuals in the Narrative group increased significantly after the application. Thus, it was seen that experts can enrich their content by including willpower approaches in their own applications. It is thought that repeating similar studies will provide important contributions to literature.

Keywords: Gambling Disorder, Group Therapy, Narrative Therapy, Cognitive Behavioural Therapy

¹Hasan Kalyoncu University, Gaziantep

Espor Bahislerinin Düzenlenmesine Yönelik Stratejiler: Sektörün Kendini Düzenlemesi, Mevcut Ulusal Hukuki Yaklaşımlar ve Diğer Potansiyel Yaklaşımların Karşılaştırıldığı Bir Halk Sağlığı İncelemesi

Mehmet Osman Ayhan¹, Hakkı Aktaş², Hakan Coşkun³

Arka Plan: Bu çalışmanın amacı, espor bahisleri ile ilgili düzenleyici stratejileri kamu sağlığı perspektifinden incelemektir. Çalışma, sektörün kendini düzenlemesi, mevcut ulusal hukuki yaklaşımlar ve diğer potansiyel kamu sağlığı düzenleme müdahalelerini karşılaştırmaktadır. Literatür, hızlı pazar genişlemesi ve dijital bahis mekanizmalarının yaygınlığı ile birlikte, gençlerin bahislerden etkilenmesi, problemli kumar oynama davranışları ve espor bahislerinin toplum üzerindeki daha geniş etkileri konusunda artan endişeleri ortaya koymaktadır. Davranışsal çalışmalardan elde edilen bulgular, gençlerin kolay erişim ve ekran etkileri nedeniyle özellikle savunmasız olduklarını ve bu nedenle piyasanın kendi kendine denetiminden daha kapsamlı düzenleyici mekanizmalara ihtiyaç duyulduğunu vurgulamaktadır (Hing 2022, Marchica 2021).

Sektörün kendini düzenlemesi genellikle gönüllü kurallar ve iç izleme sistemlerine dayanır; ancak yapılan çalışmalar, bu tür yaklaşımların şeffaflık ve etkinlik açısından eksik olduğunu ve özellikle savunmasız nüfuslar arasında zararları engellemede yetersiz kaldığını göstermektedir (Chung 2019). Buna karşılık, Amerika Birleşik Devletleri gibi bazı ülkelerdeki ulusal hukuki yaklaşımlar, parçalanmış olsa da, bahis faaliyetlerini lisanslama, yaş sınırlamaları ve zarar azaltma önlemleriyle yönetmeyi amaçlayan bir model sunmaktadır (Humphreys 2017).

Yöntem: Bu inceleme, espor bahislerinin düzenlenmesi üzerine mevcut literatürü değerlendirmek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Literatür taraması 1 Mart 2025 ile 31 Mart 2025 tarihleri arasında yapılmış ve sadece bu dönemde erişilebilen akademik yayınlar ve raporlar kullanılmıştır.

Bu incelemede tartışılan diğer potansiyel yaklaşımlar, eğitim, zarar azaltma ve paydaşlar arasında işbirlikçi düzenlemeyi vurgulayan entegre kamu sağlığı stratejilerini içermektedir. Bu stratejiler, espor bahisleri ile ilişkili sosyoekonomik ve davranışsal belirleyicilerin kapsamlı bir şekilde anlaşılmasını teşvik eder, devlet gözetimi ve sektör iş birliğini kullanarak risklerin azaltılmasını hedefler (Greer 2022).

Sonuç: Kamu sağlığı zorunluluklarının etkili bir şekilde yasal ve ekonomik düzenleyici modellerle birleştirilmesi, savunmasız nüfusları korurken sektörün kontrollü bir ortamda büyümesini teşvik etme konusunda umut verici bir yol sunmaktadır.

¹Hemşirelik Bölümü, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Munzur Üniversitesi, Tunceli, ²Tunceli İl Sağlık Müdürlüğü, Tunceli, ³Sosyal Hizmet Bölümü, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Munzur Üniversitesi, Tunceli

Regulation Strategies of Esports Bet: A Public Health Review Comparing Industry Self-Regulation, Existing National Legal Approaches, and Other Potential Approaches

Mehmet Osman Ayhan¹, Hakkı Aktaş², Hakan Coşkun³

Background: The aim of this study examines the regulatory strategies addressing esports betting from a public health perspective by comparing industry self-regulation, existing national legal approaches, and other potential public health regulatory interventions. The literature suggests that rapid market expansion and the ubiquity of digital betting mechanisms have amplified concerns regarding underage exposure, problematic gambling, and the broader societal impact of esports betting. Evidence from behavioral studies indicates that adolescents are particularly vulnerable due to convenient access and peer influences, stressing the need for robust regulatory mechanisms that extend beyond market self-governance (Hing 2022, Marchica 2021).

Industry self-regulation often relies on voluntary codes and internal monitoring systems; however, studies have demonstrated that such approaches may lack transparency and efficacy in preventing harm, especially among vulnerable populations (Chung 2019). In contrast, national legal approaches in countries such as the United States highlight a model that, although fragmented, attempts to manage betting activities through stringent licensing, age restrictions, and harm minimization measures (Humphreys 2017).

Method: This review was conducted to

evaluate the existing literature on the regulation of esports betting. The literature review was conducted between March 1, 2025 and March 31, 2025, and only academic publications and reports accessible during this period were used in the study.

Other potential approaches discussed in this review involve integrated public health strategies that emphasize education, harm reduction, and collaborative regulation between stakeholders. These strategies encourage a comprehensive understanding of the socioeconomic and behavioral determinants associated with esports betting, leveraging both government oversight and industry cooperation to mitigate risks (Greer 2022).

Conclusions: The synthesis of public health imperatives with nuanced legal and economic regulatory models offers a promising avenue to safeguard vulnerable populations while fostering industry growth in a controlled environment.

¹Department of Nursing, Faculty of Health Sciences, Munzur University, Tunceli,

²Tunceli Provincial Health Directorate, Tunceli, ³Department of Social Work, Faculty of Health Sciences, Munzur University, Tunceli

TikTok Uygulamasındaki Popüler İçeriklerin Sosyal Medya Kullanım Bozukluğu ile İlişkisini İnceleyen Nitel İçerik Analizi Araştırması

İrem Azak¹, Sevinç Sütü²

Sosyal medya içerik üretimi, dijital platformlarda hedef kitle için dikkat ve ilgi çekici içerik üreterek etkileşim sağlamayı ifade eder (Lugat, t.y.). Ancak üretilen içeriklerin bir kısmının izleyiciye zarar verici nitelikte olması ve günlük yaşam akışını bozması, sosyal medya kullanım bozukluğu açısından risk oluşturmaktadır (Kang ve ark., 2020). İçerik paylaşımı için popüler bir platform olan TikTok özelinde, WeAre-Social 2024 raporuna göre #fyp (For You Page) etiketiyle paylaşılan içeriklerin toplam izlenme sayısı 55.5 trilyona ulaşmıştır (WeAreSocial, 2024). Bu araştırmanın amacı, geniş bir erişime sahip olan TikTok platformundaki bazı içerik türlerinin mevcut, yeni ve potansiyel risk ve tehlikelerini sosyal medya kullanım bozukluğu açısından ortaya koymaktır. Bu doğrultuda nitel içerik analizi yöntemi kullanılmış ve örneklem olarak popüler ve niş alandaki Mukbang, ASMR ve Ekran Bölmeli (SplitScreen) içerik üreticilerinden oluşan toplam 40 TikTok hesabı seçilmiştir. Her içerik türü için yaklaşık 15 hesap belirlenmiştir. Video içerikleri, izlenme, beğeni ve yorum sayıları, izleyici yaş dağılımı ve etkileşim düzeyi açısından analiz edilmiştir. Bulgular, kullanıcıların

içerikleri pasif şekilde tükettiklerini ve izlenme sayılarına kıyasla yorum yapma oranlarının oldukça düşük olduğunu göstermektedir. ASMR içeriklerinin yetişkinler arasında daha popüler olduğu, Ekran Bölmeli videoların ise çoğunlukla çocuklar tarafından izlendiği belirlenmiştir. İçerik altındaki yorumlar belirli temalar altında kategorize edilmiş ve toplam 1.380 yorum üzerinden içerik algısı analiz edilmiştir. Yapılan analiz sonucunda TikTok içeriklerinin medya tüketim alışkanlıklarını değiştirdiği ve bazı kullanıcılar için sosyal medya kullanım bozukluğu açısından risk faktörü oluşturduğu sonucuna ulaşılmıştır.

¹Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik Bölümü, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Burdur, ²Gerontoloji Bölümü, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Burdur

Qualitative Content Analysis Research Examining the Relationship of Popular Content in TikTok Application with Social Media Use Disorder

İrem Azak¹, Sevinç Sütülü²

Social media content production involves providing interaction by producing content that attracts attention and interest for the target audience on digital platforms (Lugat, n.d.). However, the fact that some of the content produced can be harmful to the audience and disrupt the flow of daily life poses a risk for social media use disorder (Kang et al., 2020). For TikTok, a popular platform for content sharing, the WeAreSocial 2024 report states that the total number of views of content shared with the hashtag #fyp (For You Page) has reached 55.5 trillion (WeAreSocial, 2024). This research aims to reveal the existing, new and potential risks and dangers of certain types of content on TikTok, a platform with a wide reach, regarding social media use disorder. In this regard, a qualitative content analysis method was used, and a total of 40 TikTok accounts consisting of popular and niche Mukbang, ASMR, and Splitscreen creators were selected for the sample. Approximately 15 accounts were identified for each content type. The video contents were analyzed in terms of the number of views, likes, and comments, the age distribution of

the audience, and the level of interaction. The findings indicate that users passively consume the content leaving significantly fewer comments compared to the number of views. ASMR content was found to be more popular among adults, while Splitscreen videos were mostly watched by children. Content comments were categorized under certain themes and content perception was analyzed over a total of 1,380 comments. As a result of the analysis, it was determined that TikTok content changed media consumption habits and poses a risk factor for social media use disorder in some users.

¹Department of Psychological Counselling and Guidance, Burdur Mehmet Akif Ersoy University, Burdur, ²Department of Gerontology, Faculty of Health Sciences, Burdur Mehmet Akif Ersoy University, Burdur

Bir Halk Sağlığı Problemi Olarak Bağımlılık: Gazete Haberleri Üzerine Bir Araştırma

Muhammet Ali Bölükbaş¹, İnci Arıkan¹, Muammer Yılmaz¹

Arka Plan: Modern toplumda sosyal medya bağımlılığı, oyun oynama bağımlılığı, sanal bahis ve kumar oynama bağımlılığı ile elektronik sigara bağımlılığı gibi çeşitli bağımlılık türleri giderek yaygınlaşmakta ve bireylerin yaşamları üzerinde önemli olumsuz etkiler oluşturmaktadır (Doğan Keskin & Aral, 2021; Sussan ve ark., 2015). Medyanın önemli bir bileşeni olan gazeteler, bağımlılıkla ilgili konulara haberlerinde yer vererek bu bilgileri okuyucularına aktarmaktadır. Bu çalışma, gazete haberlerinde bağımlılığın nasıl temsil edildiğini ve ne şekilde aktarıldığını incelemeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: Tanımlayıcı nitelikteki bu çalışmada, veri toplamak amacıyla yüksek tirajlı beş ulusal gazete seçilmiştir. Seçilen gazetelerin resmi internet sitelerindeki arama motorlarında “bağımlılık” anahtar kelimesi kullanılarak Ocak 2023 ile Aralık 2024 tarihleri arasında erişilebilen çevrim içi haberler taranmıştır. Veriler SPSS istatistik yazılımı kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Analiz edilen 327 gazete haberinin 121’i (%37,0) dijital bağımlılıkla, 19’u (%5,8) kumar oynama bağımlılığıyla, 50’si (%15,3) tütün bağımlılığıyla ve 75’i (%22,9) madde bağımlılığıyla ilgilidir. 2024 yılında

toplam 223 haber (%68,2) yayımlanmıştır. Kumar oynama bağımlılığına dair haberlerin 15’i (%78,9) sanal kumar oynama/bahis konusunu ele alırken, dijital bağımlılıkla ilgili haberlerin 42’si (%34,7) ekran bağımlılığına odaklanmıştır. İçerik türü açısından haberlerin 127’si (%38,8) bilgilendirici, 64’ü (%19,6) resmi açıklamaları içeren, 62’si (%19,0) uyarı/öneri veren ve 29’u (%8,9) sosyal sorumluluk temalı içeriklerdir.

Sonuç: Dijital bağımlılığın giderek yaygınlaşması medya aracılığıyla gazete haberlerine de yansımış ve en çok haber yapılan bağımlılık türü haline gelmiştir. Ayrıca, sanal bahis gibi gündeme yeni giren konularda da artış gözlemlenmiştir. Bağımlılıkla ilgili haberlerde bilimsel araştırmalara ve uzman görüşlerine daha fazla yer verilmesi ve medyanın bağımlılıkla ilgili haber yapma sorumluluğunun bir parçası olarak okuyucuların bilinçlendirilmesinde etkin bir rol oynayabileceği unutulmamalıdır.

¹Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, Kütahya

Addiction As a Public Health Issue: A Study on Newspaper News

Muhammet Ali Bölükbaş¹, İnci Arıkan¹, Muammer Yılmaz¹

Background: In modern society, various forms of addiction, such as social media addiction, gaming addiction, virtual betting and gambling addiction, and electronic cigarette addiction, are increasingly prevalent and can have a significant negative impact on individuals' lives (Doğan Keskin&Aral,2021; Sussan et al.,2015). Newspapers, as an important component of the media, report on addiction-related issues and disseminate this information to their readership. This study aims to examine the representation of addiction in newspaper articles and analyze how it is portrayed.

Method: In this descriptive study, five high-circulation national newspapers were selected for data collection. Online news items accessible between January 2023 and December 2024 were retrieved using the keyword "addiction" on the search engines on the official websites of the selected newspapers. The data were analyzed using SPSS statistical software.

Results: Among the 327 newspaper news analyzed, 121 (37.0%) published on digital addiction, 19 (5.8%) on gambling addiction, 50 (15.3%) on tobacco addiction, and 75 (22.9%) on drug addiction. A total

of 223 (68.2%) news were published in 2024. Notably, 15 (78.9%) of the gambling addiction news covered virtual gambling/betting, while 42 (34.7%) of the digital addiction news addressed screen addiction. Regarding content type, 127 (38.8%) were informative, 64 (19.6%) featured official statements, 62 (19.0%) provided warnings/advice, and 29 (8.9%) focused on social responsibility.

Conclusions: The increasing prevalence of digital addiction has been reflected in the media through newspaper news and has become the most reported addiction issue. There has also been an increase in the number of new topics appearing on the agenda, such as virtual betting. More space should be given to scientific research and expert opinions in news about addiction, and it should not be forgotten that the media can play an effective role in raising awareness among readers as part of their responsibility to report on addiction.

¹Kütahya Health Sciences University, Faculty of Medicine, Department of Public Health, Kütahya

Yapay Zekâ ile Üretilen Pornografinin Yükselişi: Etik İkilemler ve Problemlı Porno Tüketimi Açısından Potansiyel Tehlikeler

Süleyman Agah Demirgöl¹, İskender Volkan Sancar²,
Zsolt Demetrovics³, Beáta Bóthe⁴

Günümüzde yapay zekâ, sağlık, eğitim, araştırma ve pazarlama gibi birçok alanda yaygın olarak kullanılmaktadır. Özellikle Üretken Yapay Zekâ, bireysel öğrenme, organizasyon ve eğlence amaçlı kullanımlar için giderek daha popüler hâle gelmiştir. Gelişmiş arama ve derinlemesine arama özelliklerinin entegrasyonu ile birlikte Üretken Yapay Zekâ, bir tür arama motoru işlevi de görmeye başlamıştır. Bu kullanım alanlarının ötesinde, Üretken Yapay Zekâ çeşitli pornografik içerikler üretmek amacıyla da hızla yaygınlaşmaktadır. Kişiyi özel, kullanıcı odaklı içerik üretme yeteneği, özellikle problemlı kullanım örüntüleri ve etik sonuçlar bağlamında potansiyel problemlere yol açabileceği yönünde endişelere neden olmaktadır. Psikolojik açıdan bakıldığında, önceki araştırmalar yeniliğin beynin dopaminerjik sistemini aktive etmede önemli bir rol oynadığını göstermektedir. Üretken Yapay Zekânın, geçmişten gerçek görüntüler ya da hayal edilen karşılaşmalar da dahil olmak üzere bireylerin kendi tercihleri doğrultusunda sınırsız çeşitlilikte içerik üretmesine olanak tanınması, geleneksel porno platformlarına kıyasla çok daha yüksek düzeyde kişiselleştirme imkânı sunmaktadır. Bu aşırı kişiselleştirme durumu, geleneksel olarak üretilmiş içeriklere kıyasla problemlı porno kullanımına daha fazla katkıda bulunabilir.

Etik açıdan bakıldığında ise, Üretken Ya-

pay Zekâ kullanılarak pornografik içerik üretilmesi; mahremiyet, şeffaflık, açıklanabilirlik ve güvenilirlik gibi konularda ciddi endişelere yol açmaktadır. Örneğin, mahremiyet açısından bakıldığında, gerçek kişileri içeren ve rızaları olmaksızın üretilen müstehcen içerikler, büyük bir etik ihlâl teşkil etmektedir. Şeffaflık bağlamında ise, Üretken Yapay Zekâ sistemlerinin hangi görsellerle eğitildiğine dair netlik olmaması, içerik üretiminin kapalı doğasına ilişkin endişelere neden olmaktadır. “Kara kutu” olarak adlandırılan bu sistemlerin yorumlanmasının güç olması, açıklanabilirliği azaltmakta ve kullanıcı güvenliğini zedelemektedir.

Bu problemler göz önünde bulundurularak, bu çalışma mevcut literatüre yönelik hızlı bir derleme yapmak suretiyle, Üretken Yapay Zekâ ile üretilen pornografik içeriklerin problemlı porno kullanımı geliştirmeye yönelik potansiyel risklerini incelemeyi ve değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: içerik üretimi, problemlı porno kullanımı, etik, üretken yapay zekâ, potansiyel riskler

¹Eötvös Lorand Üniversitesi, Macaristan,

²Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi, Türkiye, ³Flinders Üniversitesi, Avustralya,

⁴Montreal Üniversitesi, Kanada

The Rise of AI-Generated Pornography: Ethical Dilemmas and Potential Pitfalls for Problematic Pornography Consumption

Süleyman Agah Demirgöl¹, Iskender Volkan Sancar²,
Zsolt Demetrovics³, Beáta Bóthe⁴

Currently, artificial intelligence (AI) is widely used across various fields such as healthcare, education, research, and marketing. In particular, Generative AI (GenAI) has become increasingly popular for individual learning, organization, and recreational purposes. With the integration of advanced search and deep search features, GenAI is now functioning as a form of search engine as well. Beyond these uses, GenAI is rapidly gaining popularity for generating diverse pornographic content. The ability to create personalized, user-oriented content may raise concerns about potential problems, especially in relation to problematic usage patterns and ethical implications. From a psychological perspective, previous studies have shown that novelty plays a crucial role in activating the brain's dopaminergic system. Given that GenAI allows individuals to produce limitless variations of content tailored to their own preferences including the use of real-life images of past or imagined encounters it offers far more personalization than traditional pornography platforms. This hyper-personalization may contribute to problematic pornography use rather than traditionally produced content. On the ethical side, the use of GenAI in creating pornographic content poses significant concerns regarding privacy, transparency,

explainability, and trustworthiness. For instance, in terms of privacy, generating explicit content that involves real individuals without consent constitutes a major ethical violation. Concerning with transparency, the lack of clarity about which images are used to train GenAI systems raises concerns about the opaque nature of content creation. These so-called “black box” systems are difficult to interpret, which undermines their explainability and diminishes user trust. Given these issues, this study aims to explore and evaluate the potential risks of GenAI-generated pornographic content in developing problematic pornography use by conducting a rapid review of the existing literature.

Keywords: content creation, problematic pornography use, ethics, generative AI, potential risks

¹Eötvös Lorand University, Hungary,

²Gendarmerie and Coast Guard Academy, Türkiye, ³Flinders University, Australia,

⁴Montreal University, Canada

Üniversite Öğrencilerinde Ders Dinleme Engelleri ile Problemlı Ekran Kullanımı Arasındaki İlişki: Bir Tıp Fakóltesi Örneği

Ali Enes Hamarat¹, Emin Eren Zeybek¹, Özgün Soy², Ömer Faruk Tekin²

Arka Plan: Bağımlılık, bireyin ruhsal, fiziksel ve sosyal yaşamını bozan patolojik bir davranış olarak tanımlanmaktadır. Problemlı ekran kullanımı, uzun süre boyunca ekrana bakmayı gerektiren cihazların kullanımı ve bu cihazları gereksiz olduğu hâlde kullanmayı bırakamama durumu olarak değerlendirilmektedir (Demirci & Eker, 2017; Göger & Çevirme, 2022). Problemlı ekran kullanımı, akademik başarıyı etkileyebilecek faktörlerden biri olarak kabul edilmektedir (Elmas et al., 2015). Bu çalışma, üniversite öğrencilerinde problemlı ekran kullanımı ile derse katılım engelleri arasındaki ilişkiyi ve ilişkili faktörleri incelemeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: Bu kesitsel çalışma, Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakóltesinde öğrenim gören 958 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklem büyüklüğü en az 275 kişi olarak belirlenmiştir. Örneklem, sınıf düzeylerine göre tabakalara ayrılmıştır. Anket formu; sosyodemografik özellikler ve ekran kullanımıyla ilgili özellikleri sorgulayan sorular ile Çoklu Ekran Bağımlılığı Ölçeği (MSAS) ve Üniversite Öğrencileri İçin Dinleme Engelleri Ölçeđini (LBSUS) içermektedir. İstatistiksel analizler SPSS 25 paket programı ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya dâhil edilen 296 katılımcının 166'sı (%56,1) preklinik (1-2-3. sınıf) dönemde ve 188'i (%63,5) kadındı.

Katılımcıların MSAS ortalaması 42,5±10,8 ve LBSUS ortalaması 110,6±9,3 olarak bulunmuştur. Akademik başarısını yüksek olarak bildiren katılımcıların MSAS puanları anlamlı düzeyde daha düşük bulunmuştur. MSAS ile LBSUS puanları arasında anlamlı bir ilişki saptanmamıştır.

Sonuç: Tıp fakóltesi öğrencilerinde problemlı ekran kullanım düzeyinin ortalamasının biraz altında olduğu tespit edilmiştir. Problemlı ekran kullanımı doğrudan dinleme davranışını etkilememekle birlikte, akademik başarının azalmasına neden olan etkenlerden biri olarak değerlendirilmiştir. Ekran kullanımının akademik başarıyı dolaylı yollardan etkileyebileceği öne sürülmektedir. Öğrencilere problemlı ekran kullanımı konusunda farkındalık kazandırıcı etkinlikler sunulması ve zaman yönetimine odaklanan müdahale programları önerilmektedir.

¹Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakóltesi, Kütahya, ²Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakóltesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, Kütahya

The Relationship Between Lecture Listening Barriers and Problematic Screen Use Among University Students: A Medical School Example

Ali Enes Hamarat¹, Emin Eren Zeybek¹, Özgün Soy², Ömer Faruk Tekin²

Background: Addiction is defined as a pathological behavior that disrupts the individual's mental, physical and social life. Problematic screen use is considered to be the state of using devices that require looking at a screen for a long time and not being able to stop using these devices even when unnecessary (Demirci & Eker, 2017; Göger & Çevirme, 2022). Problematic screen use is considered one of the factors that may influence academic performance (Elmas et al., 2015). This study aims to examine the relationship between problematic screen use and barriers to lecture engagement among university students, along with associated factors.

Method: This cross-sectional study was conducted among 958 students enrolled at the Faculty of Medicine, Kütahya Health Sciences University. The sample size for the study was determined as at least 275 people. The sample was divided into strata according to the number of students in the stage. The questionnaire form includes questions on sociodemographic characteristics and screen usage characteristics, the Multiple Screen Addiction Scale (MSAS) and the Listening Barriers Scale for University Students (LBSUS). Statistical analyses were evaluated with the SPSS 25 package program.

Results: Of the 296 participants included in the study, 166 (56.1%) were in the preclinical (Stage 1-2-3) stage and 188 (63.5%) were female. The MSAS mean of the study participants was 42.5 ± 10.8 and the LBSUS mean was 110.6 ± 9.3 . Participants who reported higher academic success had significantly lower MSAS scores. No significant relationship was found between MSAS and LBSUS scores.

Conclusions: The level of problematic screen use among medical students was found to be slightly below average. Although problematic screen use did not appear to affect lecture listening, it was identified as one of the factors contributing to reduced academic performance. It is suggested that screen use may influence academic success through indirect pathways. It is recommended that students be offered awareness-raising activities on problematic screen use, along with intervention programs focused on time management.

¹Kütahya Health Sciences University, Faculty of Medicine, Kütahya, ²Kütahya Health Sciences University, Faculty of Medicine, Department of Public Health, Kütahya

Lise Öğretmenlerinin Çevrimiçi Kumar Oynama ve Bahis Konusundaki Farkındalığı

Gülay Kalkan¹, Şeyma Güldal²

Uluslararası akademik literatürde yapılan ampirik çalışmalar, ergenlerin ve genç bireylerin yetişkinlere kıyasla daha yüksek oranlarda kumar oynama davranışı sergilediklerini sıklıkla vurgulamaktadır. Ayrıca, kumar oynayanın olumsuz sonuçlarına karşı daha hassas olup, bu zararı daha hızlı ve daha şiddetli şekilde yaşadıkları belirtilmektedir. Birçok ülkede 18 yaş altındaki bireyler için kumar oynama yasal olarak yasak olmasına rağmen, araştırmalar ergenlerin neredeyse dörtte üçünün çeşitli düzeylerde kumar oynadığını göstermektedir. Dahası, ergenlerde patolojik kumar oynama yaygınlığının yetişkinlere kıyasla iki kat daha fazla olduğu bildirilmiştir. Kumar oynamaya erken yaşta başlanması, ileriki yaşamda daha şiddetli kumar oynama davranışlarının gelişmesi ve daha olumsuz sonuçlarla karşılaşma olasılığını artırmaktadır (George & Murali, 2005; Burge, Pietrzak & Petry, 2006; Aslan, 2020). Ergenlerin zamanlarının önemli bir bölümünü okulda geçirdikleri göz önüne alındığında, lise öğretmenlerinin kumar oynamaya ilgili konulara yönelik farkındalığı, hem problemin boyutunu saptamak hem de önleyici ve müdahale edici stratejiler geliştirmek açısından önem arz etmektedir.

Bu çalışma, lise öğretmenlerinin demografik özellikleri (örneğin cinsiyet, yaş, mesleki kıdem ve okul türü) ile çevrim içi kumar

oynama ve bahis konularına yönelik farkındalıkları arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla tanımlayıcı bir araştırma deseni kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklemini, 2024-2025 eğitim öğretim yılında İstanbul'da görev yapan 330 lise öğretmeni oluşturmuştur. Veriler, araştırmacılar tarafından geliştirilen 16 maddelik çevrim içi bir anket yoluyla toplanmıştır. Etik onay İstanbul 29 Mayıs Üniversitesinden alınmıştır. Veriler frekans ve yüzde analizleri, ki-kare testleri ve içerik analizi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular, öğretmenlerin %52,7'sinin öğrencilerin çevrim içi kumar oynadığından şüphelendiğini ancak konu hakkında detaylı bilgiye sahip olmadığını, %32'sinin ise bu konuda bir fikrinin olmadığını ortaya koymuştur. Ayrıca öğretmenlerin %47,6'sı öğrencilerin kumar oynamalarının önüne geçme konusunda kendilerini yetersiz hissettiklerini belirtmiştir. Bu bulgular, kumarın yol açtığı risklere yönelik farkındalığı artırmak için eğitsel girişimlerin güçlendirilmesi gerekliliğini vurgulamaktadır.

¹Ümraniye Rehberlik ve Araştırma Merkezi, İstanbul ²İstanbul 29 Mayıs Üniversitesi, İstanbul

High School Teachers' Awareness of Online Gambling and Betting

Gülay Kalkan¹, Şeyma Güldal²

Empirical studies in international academic literature frequently highlight that adolescents and young individuals exhibit higher rates of gambling behavior compared to adults. They are also more vulnerable to the adverse consequences of gambling, experiencing harm more rapidly and severely. Although gambling is legally restricted for individuals under 18 in many countries, research indicates that nearly three-quarters of adolescents engage in gambling to varying degrees. Furthermore, the prevalence of pathological gambling among adolescents is reported to be twice as high as that among adults. Early initiation into gambling is associated with an increased likelihood of developing more severe gambling behaviors and encountering more detrimental outcomes in later life (George & Murali, 2005; Burge, Pietrzak & Petry, 2006; Aslan, 2020). Given that adolescents spend a significant portion of their time in school, high school teachers' awareness of gambling-related issues is crucial for both identifying the extent of the problem and designing preventive and intervention strategies.

This study employed a descriptive research design to examine the relationship between high school teachers' demographic factors (e.g., gender, age, professional tenure, and school type) and their awareness of

online gambling and betting. The sample consisted of 330 high school teachers working in Istanbul during the 2024-2025 academic year. Data were collected through a 16-item online questionnaire developed by researchers. Ethical approval was obtained from Istanbul 29 Mayıs University. The data were analyzed using frequency and percentage analyses, chi-square tests, and content analysis.

Findings reveal that 52.7% of teachers suspected students' engagement in online gambling but lacked detailed information, while 32% had no opinion. Additionally, 47.6% felt inadequately prepared to prevent students from engaging in gambling. These results underscore the necessity of enhancing educational initiatives to raise awareness of gambling-related risks.

¹Ümraniye Guidance and Research Center, Istanbul, ²Istanbul 29 Mayıs University, Istanbul

Bilinçli Farkındalık Temelli Eğitim Programının Akıllı Telefon Bağımlılığı Üzerindeki Etkisi ve Ruminasyonun Aracı Rolünün İncelenmesi; Ön Test-Son Test Yarı DeneySEL Çalışma

Hilal Özçakmak Altınay¹, Deniz Odabaş²

Pandeminin etkisiyle birlikte, ülkemizde ve dünyada çevrim içi uygulamaların yaygınlaşması ve akıllı telefonların aşırı kullanımı ile birlikte bağımlılık düzeyine ulaşıldığı gözlemlenmektedir. Literatürde yeni bir kavram olan davranışsal bağımlılıklardan biri olan problemli akıllı telefon kullanımı üzerinde etkili olabilecek bir yöntemin bilinçli farkındalık temelli uygulamalar olabileceği düşünülmektedir. Yapılan çalışmalar, bilinçli farkındalık temelli programların depresyon, anksiyete ve stres gibi birçok psikolojik problem üzerinde terapötik etkiler sağladığını göstermektedir. Bu çalışmada, çevrim içi Bilinçli Farkındalık Eğitim Programları arasından rastgele seçilen Bilinçli Farkındalık Eğitici Sertifikalı eğitimci tarafından verilen bilinçli farkındalık temelli programın, ruminasyon değişkeni ile birlikte etkisi incelenmiş ve 18-65 yaş arasında olan ve akıllı telefon kullanan program katılımcılarına ön test ve son test ölçekleri uygulanarak yarı deneySEL bir çalışma gerçekleştirilmiştir. Gönüllü katılımcılara gönüllü Bilinçli Farkındalık Eğitimcileri tarafından 8 haftalık Bilinçli Farkındalık Temelli Eğitim verilmiştir. Örneklemimiz ÖN TEST n:51 ve SON TEST n:21 kişiden oluşmaktadır. Veri toplamada Bilinçli Farkındalık Temelli Eğitim Programı uygulamaları, Ayalp ve Şahin (2018) tarafından Türkçeye uyarlanan Beş Faktörlü Bilgece Farkındalık Ölçeği, Fidan (2016) tarafından geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılan Mobil Bağımlılık Ölçeği ve Karatepe (2010) tarafından Türkçeye uyarlanan Ruminatif Düşünceler Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizi SPSS® 18.0 programı ile yapılmıştır. Tanımlayıcı istatistikler ortalama, standart sapma, medyan/medyan, mod/tepe değeri, minimum, maksimum ve yüzde olarak gösterilmiştir. İsta-

tistiksel analizde Mann Whitney U testi, Kruskal Wallis testi, Spearman Korelasyon Analizi ve Ki-kare testi kullanılmıştır. Katılımcıların neredeyse tamamı kadındır. Çalışmamızda, yaş ile mobil telefon bağımlılığı ölçeği puan ortalamaları arasında anlamlı ters yönlü bir ilişki bulunmuştur. Mobil Akıllı Telefon Bağımlılığı Ölçeği puanı ÖN TEST (n=51) ortalaması 76.75±22.27, ÖN TEST (n=21) ortalaması 75.19±21.83 ve SON TEST (n=21) ortalaması 61.81±16.67'dir. Bilinçli Farkındalık Ölçeği puanı ÖN TEST (n=51) ortalaması 61.81±16.67, ÖN TEST (n=21) ortalaması 63.78±13.82 ve SON TEST (n=21) ortalaması 60.81±14.96'dir. Ruminatif Düşünceler Ölçeği puan ortalaması ÖN TEST (n:51) ortalaması 74.10±11.38, ÖN TEST (n:21) ortalaması 90.51±25.15, SON TEST (n:21) ortalaması 95.43±26.09, grup ortalaması ise 71.14±26.47'dir. Programın hem ön test hem de son testine katılan kişilerin verilerinin analizi sonucunda, Ruminasyon Ölçeği puanı ile Bilinçli Farkındalık Ölçeği puanı arasında negatif yönlü anlamlı bir ilişki bulunurken, Mobil Akıllı Telefon Bağımlılığı Ölçeği puanı ile Ruminasyon Ölçeği puanı arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Ön test ve son test araştırma bulgularımıza göre, Mobil Akıllı Telefon Bağımlılığı Ölçeği puanı ile Bilinçli Farkındalık Ölçeği puanı arasında negatif yönlü anlamlı bir ilişki bulunmaktadır. Elde edilen bulguların akıllı telefon bağımlılığına yönelik tanılayıcı, önleyici ve terapötik çalışmalara ışık tutacağı düşünülmektedir.

¹Sosyal Psikiyatri, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara Üniversitesi, Ankara, ²Halk Sağlığı Ana-bilim Dalı, Tıp Fakültesi, Ankara Üniversitesi, Ankara

The Effect of Mindfulness Based Education Program on Smartphone Addiction and Investigation of Mediator Role of Rumination; Pretest-Posttest Semi Experimental Study

Hilal Özçakmak Altınay¹, Deniz Odabaş²

It is observed that it has reached the level of addiction with the spread of online applications and the excessive use of smartphones, with which we can handle many things, with the effect of the pandemic in our country as well as all over the world. It is thought that a method that can be effective on problematic smartphone use, which is one of the behavioral addictions, which is a new concept in the literature, may be conscious awareness-based applications. Studies have shown that Mindfulness-based programs provide therapeutic effects on many psychological problems such as depression, anxiety and stress. In this study, the effect of the Mindfulness-based program given by the Mindfulness Trainer Certified trainers randomly selected among the online Mindfulness Training Programs was examined together with the rumination variable, and a semi-experimental study was carried out by applying the scales pretest and posttest the program to the program participants between the ages of 18-65 and using smartphones. An 8-week Mindfulness Based Training was given to the volunteer participants by the volunteer Mindfulness Trainers. Our sample consists of PRETEST n:51 and POSTTEST n:21 people. Mindfulness-Based Education Program applications in data collection, the Five-Factor Wise Awareness Scale adapted to Turkish by Ayalp and Şahin (2018), the validity and reliability scale of the Mobile Addiction Scale by Fidan (2016), and the Ruminative Scale adapted to Turkish by Karatepe (2010). Thoughts Scale was used. Analysis of the data was done using SPSS® 18.0. Descriptive statistics are shown as mean, standard deviation, median/median, mode/

peak, minimum, maximum, and percentage. Mann Whitney Utest, Kruskal Wallis test, Spearman Correlation Analysis and Chi-square test were used in statistical analysis. Almost all of the participants are women. In our study, a significant inverse relationship was found between age and mobile phone addiction scale mean scores. Mobile Smartphone Addiction Scale score PRETEST (n=51) mean 76.75±22.27, PRETEST (n=21) mean 75.19±21.83, and POSTTEST(n=21) 61.81±16.67 mean. While the Mindfulness Scale score was 61.81±16.67, PRETEST (n=51) mean 63.78±13.82, PRETEST (n=21) mean 60.81±14.96, and POSTTEST (n=21) mean. Ruminative Thoughts Scale mean score of 74.10±11.38 and PRETEST (n:51) group was 90.51±25.15, PRETEST (n:21) mean group 95.43±26.09, POSTTEST (n=21) group mean is 71.14±26.47. As a result of the analysis of the data of the people who participated in the research both pretest and posttest the program, there was a negative significant relationship between the Rumination Scale score and the Mindfulness Scale Score, while a positive significant relationship was found between the Mobile Smartphone Addiction Scale score and the Rumination Scale Score. According to our Pretest and Posttest research findings, the relationship between the Mobile Smartphone Addiction Scale score and the Mindfulness Scale score is negatively significant. It is thought that the results obtained will shed light on diagnostic, preventive and therapeutic studies on smartphone addiction.

¹Social Psychiatry, Institute of Health Sciences, Ankara University, Ankara, ²Department of Public Health, Faculty of Medicine, Ankara University, Ankara

Dijital Bağımlılık, Siber Zorbalık ve Aile İlişkileri Arasındaki Yordayıcı İlişkiler: Alfa Kuşağı Örneği

Kemal Öztemel¹, Umay Bilge Baltacı², Zeliha Traş³

2010 yılı sonrasında doğan bireyler, Alfa Kuşağı olarak tanımlanmakta olup (McCrindle, 2021), dijital teknolojilerle iç içe geçmiş bir ortamda büyüyen ilk nesli temsil etmektedir. Bu bireylerin çevrim içi ortamlarda geçirdikleri yoğun zaman, onları dijital bağımlılığa daha açık hâle getirmekte ve bu durum, siber zorbalık gibi yüksek riskli davranışlara yönelme olasılıklarını artırabilmektedir. Her çocuk bu risklerden eşit derecede etkilenmesi de, bu tür davranışların giderek daha görünür hâle gelmesi, erken dönem önleyici müdahalelerin önemi ortaya koymaktadır. Bu sonuçları etkileyen faktörlerin belirlenmesi, bu yaş grubuna yönelik kanıta dayalı eğitimsel ve psikolojik müdahalelerin geliştirilmesine katkı sağlayabilir. Bu bağlamda, çocukların yaşamlarında koruyucu faktörlerin varlığı büyük önem taşımaktadır. Bu koruyucu faktörler arasında, aile ilişkilerinin niteliği, dijital bağımlılığın gelişimine karşı önemli bir değişken olarak görülmektedir. Bu bağlamda araştırmanın amacı, çocuklarda dijital bağımlılık, siber zorbalık ve aile ilişkileri arasındaki yordayıcı ilişkileri incelemektir. Nicel araştırma paradigması içinde yer alan ilişkisel araştırma modeli kullanılarak yürütülen bu çalışma, 9 ile 14 yaşları arasındaki çocuklarla gerçekleştirilmiştir. Veri toplama araçları arasında; Hawi ve arkadaşları (2019) tarafından geliştirilen ve Türkçeye Öztemel ve Traş (2023) tarafından uyarlanan Dijital Bağımlılık

Ölçeği, Arıcak ve arkadaşları (2012) tarafından geliştirilen Siber Zorbalık Ölçeği, Demirtaş Zorbaz ve Korkut Owen (2013) tarafından geliştirilen Çocuklar İçin Aile İlişkileri Ölçeği ve araştırmacılar tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu yer almaktadır. Veriler, SPSS ve Jamovi yazılımları kullanılarak analiz edilecektir. Katılımcıların demografik özelliklerinin tanımlanmasında betimsel istatistiklerden, değişkenler arasındaki ilişkilerin incelenmesinde korelasyon analizinden yararlanılacaktır. Ayrıca, değişkenler arasındaki olası aracı etkilerin sınanması amacıyla Genel Doğrusal Model (GLM) tabanlı aracılık analizleri uygulanacaktır. Elde edilen bulgular, mevcut literatür ışığında yorumlanarak tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Alfa Kuşağı, Dijital Bağımlılık, Siber Zorbalık, Aile İlişkileri

¹Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Anabilim Dalı, Ankara, ²Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Anabilim Dalı, Kırşehir, ³Necmettin Erbakan Üniversitesi, Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Anabilim Dalı, Konya

Predictive Relationships Among Digital Addiction, Cyberbullying, and Family Relationships in Generation Alpha

Kemal Öztemel¹, Umay Bilge Baltacı², Zeliha Traş³

Individuals born after 2010, commonly referred to as Generation Alpha (McCrindle, 2021), represent the first cohort to be raised in an environment deeply integrated with digital technologies. The substantial amount of time these individuals spend in online settings renders them particularly susceptible to digital addiction, which, in turn, may increase their likelihood of engaging in high-risk behaviors such as cyberbullying. These risks do not apply equally to all children; however, the growing visibility of such behaviors suggests the importance of early preventive efforts. Identifying factors that influence these outcomes can contribute to the development of evidence-based educational and psychological interventions tailored to this age group. The presence of protective factors in children's lives is therefore critical in mitigating these risks. Among such factors, the quality of family relationships is considered a key protective variable against the development of digital addiction. The present study aims to examine the predictive relationships among digital addiction, cyberbullying, and family relationships in children. Employing a correlational research design within the quantitative research paradigm, the study was conducted with children aged between 9 and 14 years. Data collection instruments included the Digital Addiction Scale developed by Hawi et al. (2019) and adapted

into Turkish by Öztemel and Traş (2023), the Cyberbullying Scale developed by Arıca et al. (2012), the Family Relationships Scale for Children developed by Demirtaş Zorbaz and Korkut Owen (2013), and a demographic information form designed by the researchers. Data analysis will be carried out using SPSS and Jamovi software. Descriptive statistics will be used to summarize the demographic characteristics of the participants; correlation analysis will examine the associations among the variables. Moreover, General Linear Model (GLM) based mediation analysis will be used to test the potential mediation role between the variables. The findings will be interpreted and discussed in light of the existing literature.

Keywords: Generation Alpha, Digital Addiction, Cyberbullying, Family Relationships

¹Psychological Counseling and Guidance Program, Gazi Education Faculty, Gazi University, Ankara, ²Psychological Counseling and Guidance Program, Education Faculty, Kırşehir Ahi Evran University, Kırşehir, ³Psychological Counseling and Guidance Program, Ahmet Keleşoğlu Education Faculty, Necmettin Erbakan University, Konya

Davranışsal Bağımlılıklarla Mücadelede Birinci Basamak Sağlık Hizmetlerinde Etkili ve Kapsamlı Ruh Sağlığı Hizmetleri Sunmanın Önemi

Sündüs Sema Sancakoğlu¹, İrem Elif Çetintaş¹, Emrullah Şanlan¹

Evrensel sağlık kapsamına ulaşmanın temeli olan birinci basamak sağlık hizmetleri, erişilebilir, sürekli, kapsamlı, koordineli ve insan merkezli sağlık hizmetleri açısından büyük önem taşımaktadır. Sağlıklı Yaşam Merkezleri (SYM), Türkiye’de Sağlık Bakanlığı bünyesinde kurulan çok amaçlı kurumlar olup, bireyleri ve toplumu sağlık risklerinden korumayı, sağlıklı yaşam tarzını teşvik etmeyi, birinci basamak sağlık hizmetlerini güçlendirmeyi ve bu hizmetlere erişimi kolaylaştırmayı amaçlamaktadır.

Bunun yanı sıra, fiziksel bir maddeye dayanmayan internet, oyun oynama ve kumar oynama gibi teknolojik bağımlılıkları içeren davranışsal bağımlılıklar, önemli bir halk sağlığı problemi olarak karşımıza çıkmaktadır. Sigara, alkol ve uyuşturucu bağımlılığı, gibi bağımlılıklarda olduğu gibi, bu bağımlılıklar da, bağımlılık yapıcı davranışın bırakılmaması, kontrol edilememesi, kullanım miktarının veya süresinin her seferinde artması gibi özellikler taşımakta ve kişinin çoğunlukla bağımlılık yapıcı davranışla vakit geçirmesine neden olmaktadır.

Davranışsal bağımlılıklar ile etkin mücadeleye devam edebilmek için, Sağlıklı Yaşam Merkezlerinin birinci basamak sağlık hizmetleri kapsamında etkili ve kapsamlı danışmanlık hizmetleri sunması büyük önem

taşımaktadır. Sağlıklı Yaşam Merkezlerinde çocuklar, ergenler ve aileleri ile tüm yetişkinler için koruyucu ruh sağlığı hizmetlerinin sunulması ve problem yaşayan çocuklar, ergenler, aileleri ve tüm yetişkinler için ruh sağlığı danışmanlık hizmetlerinin sağlanması, davranışsal bağımlılıklarla mücadelede büyük öneme sahiptir. Bu bağlamda, Sağlıklı Yaşam Merkezlerinde, davranışsal bağımlılık problemi olan bireylere ve ailelerine psikolojik destek sağlanması, sosyal hizmet uzmanları tarafından sosyal destek sağlanması, ayrıca, akredite eğitim alanlarında klinik ya da terapi hizmetlerinin sunulması, ikinci ve üçüncü basamak ruh sağlığı hizmetlerini tamamlamak amacıyla çok yönlü hizmetlerin sağlanması anlamına gelmektedir. Son olarak, Sağlıklı Yaşam Merkezlerinin etkili ve kapsamlı hizmetler sunabilmesi için, bunların aile hekimliği pratiği ile birlikte ikinci ve üçüncü basamak sağlık hizmetlerine entegre edilmesi ve koordinasyonlarının sağlanması önemlidir.

¹Çekmeköy İlçe Sağlık Müdürlüğü Sağlıklı Hayat Merkezi, İstanbul

The Importance of Providing Effective and Comprehensive Mental Health Services in Primary Health Care in Combating Behavioral Addictions

Sündüs Sema Sancakoğlu¹, İrem Elif Çetintaş¹, Emrullah Şanlan¹

Primary health care, which is the basis for achieving universal health coverage, is of great importance in terms of accessible, continuous, comprehensive, coordinated and people-centered health services. Healthy Life Centers (HLC) are multi-purpose institutions established within the Ministry of Health in Türkiye, with the aim of protecting individuals and society from health risks, encouraging a healthy lifestyle, and strengthening primary health care services and facilitating access to these services.

In addition, behavioral addictions, which include technological addictions such as internet, gaming and gambling, which cannot be based on a physical substance, are also an important public health problem. As in addictions such as cigarette, alcohol and drug addiction, it includes characteristics such as the inability to quit the addicted behavior, the inability to control it, the amount of use or the duration of use are gradually increased each time, causing the person to spend most of their time with the addicted behavior.

In order to continue the effective fight against behavioral addictions, it is of great importance to ensure that Healthy Life Centers provide effective and

comprehensive counseling services within the scope of primary health care services. Providing preventive mental health services for children, adolescents and their families and all adults in Healthy Life Centers and providing mental health counseling for children, adolescents, their families and all adults experiencing problems is of great importance in combating behavioral addictions. In this context, providing psychological support to individuals and their families who have problems with behavioral addictions and to all adults, by psychologists in Healthy Life Centers, and providing social support by social workers, and in addition, providing clinical or therapy services in terms of the accredited training areas are to mean to provide multifaceted services to complement secondary and tertiary mental health services. Finally, in order to ensure that Healthy Life Centers provide effective and comprehensive services, it is important to integrate them with secondary and tertiary health services together with Family Medicine practice and ensure that they are coordinated.

¹Çekmeköy District Health Directorate
Healthy Life Center, İstanbul

Problemli Sosyal Medya Kullanımı ve Beden Memnuniyetsizliği: Algılanan Gerçeklik ve İçselleştirmenin Aracı Rollerinin Araştırılması

Emine Nur Şen¹, Süleyman Agah Demirgöl², Seher Akdeniz¹, Mehmet Birekul¹

Önceki çalışmalar, problemli sosyal medya kullanımı ile beden memnuniyetsizliği arasındaki ilişkiyi incelemiş, ancak tutarsız bulgulara ulaşmıştır. Bu çalışmada, bu ilişkiyi aracılık edebilecek temel faktörlerin belirlenmesi amaçlanmıştır. Özellikle, problemli sosyal medya kullanımı ile beden memnuniyetsizliği arasındaki ilişki, sosyal medyada algılanan gerçeklik ve idealize edilmiş bedenlerin içselleştirilmesi yoluyla, bireysel ve sıralı olarak incelenmiştir. Şu üç hipotez üzerinde durulmuştur: Problemli sosyal medya kullanımı → algılanan gerçeklik → beden memnuniyetsizliği; problemli sosyal medya kullanımının içselleştirilmesi → içselleştirilmiş ideal bedenler → beden memnuniyetsizliği; problemli sosyal medya kullanımı → algılanan gerçeklik → içselleştirilmiş ideal bedenler → beden memnuniyetsizliği. Çalışmada, 19-56 yaş arası 303 Instagram kullanıcısına (yaş ortalaması = 24 yıl, SD = 7.77) anket uygulanmıştır; katılımcıların 236'sı (%78) kadın, 67'si (%22) ise erkektir. Bulgular, problemli sosyal medya kullanımı ve sosyal medya kullanım sıklığının beden memnuniyetsizliği üzerindeki doğrudan etkilerinin anlamlı olmadığını ortaya koymuştur. Ancak, içselleştirme bir aracı değişken olarak dahil edildiğinde, ilişki yalnızca problemli sosyal

medya kullanımı için anlamlı hâle gelmiş ve dolaylı bir etki gözlemlenmiştir. Ancak, algılanan gerçeklik hem bireysel hem de sıralı olarak anlamlı bulunmamıştır. Bulgular, problemli sosyal medya kullanımı ile beden memnuniyetsizliği arasındaki bu ilişkide yalnızca dolaylı bir aracılık olduğunu ve problemli sosyal medya kullanımının beden memnuniyetsizliği üzerindeki etkisinin, görünüm ideallerinin içselleştirilmesi yoluyla daha anlamlı olduğunu göstermektedir. Klinik uzmanların, bireylerin sosyal medya (örneğin, Instagram) ile psikolojik etkileşimlerini dikkate almaları ve içselleştirmeyi ele almaları, beden memnuniyetsizliğine karşı koruyucu bir faktör olarak önemli olabilir.

Anahtar Kelimeler: problemli sosyal medya kullanımı, sosyal medya kullanım sıklığı, beden memnuniyetsizliği, içselleştirme, algılanan gerçeklik, yetişkinler

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Konya,
²Eötvös Loránd Üniversitesi, Budapeşte, Macaristan

Problematic Social Media Use and Body Dissatisfaction: Exploring the Mediating Roles of Perceived Reality and Internalization

Emine Nur Şen¹, Süleyman Agah Demirgöl², Seher Akdeniz¹, Mehmet Birekul¹

Prior studies examining problematic social media use and body dissatisfaction have yielded inconsistent findings. Here, in this study we aimed to identify underlying factors that could mediate this relationship. Particularly, we examined the associations between problematic social media use and body dissatisfaction through the perceived reality in social media and the internalization of idealized bodies, individually and serially. Problematic social media use → perceived reality → body dissatisfaction; Problematic social media use internalization → internalization → body dissatisfaction; Problematic social media use → perceived reality → internalization → body dissatisfaction. We used a cross-sectional design with 303 Instagram users aged 19 to 56 years ($M_{age} = 24$ years, $SD = 7.77$), including 236 (78%) women and 67 (22%) men. The results indicated that the direct effects of problematic social media use and social media use frequency on body dissatisfaction were not significant. However, when internalization was included as a mediator, the association became significant only for problematic social media use, indicating an indirect effect. However perceived reality was

not significant in both individually and serially. Our finding indicates an indirect-only mediation on this association between problematic social media use and body dissatisfaction suggesting that the impact of problematic social media use on body dissatisfaction is meaningful via internalization of appearance ideals than a direct pathway. Clinicians should take into consideration individuals' psychological engagement with social media (i.e., Instagram) and address internalization, which may serve as a protective factor against body dissatisfaction.

Keywords: problematic social media use, social media use frequency, body dissatisfaction, internalization, perceived reality, adults

¹Necmettin Erbakan University, Konya,
²Eötvös Loránd University, Budapest, Hungary

Problemli Pornografi Kullanımı ve Kumar Oynama Bozukluğu Olan Bir Danışanın İyileşme Süreci: Bir Vaka Sunumu

Emre Yılmaz¹

Bu vaka sunumunun amacı, problemli pornografi kullanımı ve kumar oynama problemi yaşayan bir danışanın iyileşme sürecini tartışmaktır. Danışan, 41 yaşında, üniversite mezunu olup, davranışsal bağımlılık türleriyle ilgili problemleri olduğunu ve çevresiyle yaşadığı problemler nedeniyle başvurduğunu belirtmiştir. Danışan, uzun yıllardır kumar oynadığını, son birkaç ayda pornografik görüntülerin sıklığının ve süresinin arttığını ve sistematik kumar oynama davranışlarının hayatını olumsuz bir yönde etkilediğini ifade etmiştir. Danışan ilk etapta iyileşme motivasyonunun düşük olması ve iyileşmesine olan inancını kaybetmesi nedeniyle profesyonel destek alması gerektiğini düşündüğünü belirtmiştir. İlk aşamada danışanla, psiko-eğitim ve motivasyonel görüşme kapsamında gündemler oluşturulmuştur. Görüşmeler sırasında istekle başa çıkmak ve nüksü önlemek için çaba gösterilmiştir. Vaka, DSM-V tanı kriterleri çerçevesinde değerlendirilmiş ve South Oaks Kumar Oynama Tarama Testi

uygulanmıştır. Danışan ile, Motivasyonel Görüşme ve Bilişsel Davranışçı Terapi temelinde görüşülmüştür. Danışanın ilişkisinde de zarar verdiğini düşündüğü için eşi de sürece dahil edilmiştir. Eşinin tedaviye katılımının iyileşme süreci üzerindeki olumlu etkisi gözlemlenmiştir. Danışanla yapılan 14 aylık süreç sonucunda, kumar oynama problemleri ve pornografik görüntülere ayrılan süre ve sıklıkta önemli bir azalma gözlemlenmiştir.

¹İstanbul Medipol Üniversitesi, İstanbul

The Recovery Process of a Client with Pornography and Gambling Problems: A Case Presentation

Emre Yılmaz¹

The aim of this case report is to discuss the course of recovery of a client with pornography and gambling problems. The client, 41 years old, university graduate, stated that he had problems with behavioral addiction types and applied due to the problems he had experienced with his environment. The client stated that he had been gambling for many years and that the frequency and duration of pornographic images had increased in the last few months, and that his life was going in a negative direction due to his systematic gambling behavior. He stated that he thought that the client should seek professional support because of his low motivation to recover in the first place and his loss of faith in his recovery. In the first stage with the client, agendas were formed within the scope of psychoeducation and motivational interviewing. In the course of the interviews, efforts were made to cope with the request and to prevent recurrence. The case was evaluated within the scope

of DSM-V diagnostic criteria and the South Oaks Gambling Screening Test was applied. The client was interviewed on the basis of Motivational Interviewing and Cognitive Behavioral Therapy. His spouse was also included in the process as he thought that he was also harming his relationship. The positive effect of his spouse's participation in the treatment on the recovery process was observed. As a result of the 14-month process with the client, a significant decrease in the frequency and time allocated to sexually explicit images for gambling problems was observed.

¹Istanbul Medipol University, Istanbul

Pandemi Sonrası Lisansüstü Tezler Davranışsal ve Dijital Bağımlılıklar Hakkında Neler Söylüyor? Bibliyometrik Bir Analiz

Tuğba Yılmaz¹, Yusuf Ziya Koç¹, Melis Kul¹

Bu çalışmanın amacı, Türkiye’de yapılmış bağımlılık konulu tezleri incelemektir. Bu amaçla, 2021 ile 2024 yılları arasındaki pandemi sonrası dönemi kapsayan bağımlılıkla ilgili lisansüstü tezleri, Ulusal Tez Merkezi’nde erişime açılan tezler üzerinden analiz edilmiştir. “Bağımlı*” anahtar kelimesi kullanılarak “bağımlılık” terimi içeren başlıklar ve içerikler belirlenmiştir. Toplamda 1.299 yüksek lisans tezi, 178 tıpta uzmanlık tezi ve 126 doktora tezi bulunmuştur. Erişimi kısıtlı olan 195 tez dışlama kriterleri uygulandıktan sonra 1.604 çalışma değerlendirmeye alınmıştır.

Yöntem: Belge analizi yöntemi kullanılarak, tez numaraları, yazarlar, yayın yılları, konular, örneklem yaş aralıkları, grup büyüklükleri, bağımlılık türleri ve bağımlılığın alt kategorileri gibi veriler Excel dosyasına aktarılmış ve ardından analiz edilmiştir.

Bulgular: Çalışmadan elde edilen bazı ana bulgular şunlardır: 2018 yılında bağımlılıkla ilgili 229 tez bulunurken, bu sayı 2019’da 452’ye yükselmiştir. Pandemi yılı olan 2020’de ise bu sayı 274’e düşmüş ancak 2021’de tekrar 440’a yükselmiştir. Takip eden yıllarda bağımlılıkla ilgili tez sayısı sırasıyla 2022’de 398, 2023’te 463 ve 2024’te 498 olarak kaydedilmiştir. Çalışma, madde bağımlılığı, davranışsal/dijital bağımlılık ve diğer bağımlılık türlerini incelemiş, psiko-

lojik olmayan veya psikiyatri dışı terimler (örneğin, eğitim materyallerine bağımlılık) analizden hariç tutulmuştur. Tartışma: Bulgular, pandemi sonrasında bağımlılıkla ilgili tezlerin sayısının arttığını ve özellikle davranışsal ve dijital bağımlılıklara yönelik tezlerde belirgin bir artış yaşandığını göstermektedir. Bu eğilim, güncel problem alanlarının akademik araştırmalara yansıdığını ve uzmanlaşma için gerekli tezlerde incelendiğini göstermektedir. Bağımlılık konulu tezlerin en yaygın olduğu disiplinler arasında Psikoloji, Spor, Eğitim ve Öğretim, Aile Hekimliği, Hemşirelik ve Psikiyatri yer almıştır. Bağımlılık türleri arasında dijital bağımlılıklar en sık çalışılan konular olup, bunu madde bağımlılıkları takip etmiştir. Bağımlılık konulu birçok tez, yüksek lisans, doktora ve tıpta uzmanlık seviyelerinde yer alırken, sanat yeterlilik tezleri bu konuya önemli ölçüde daha az dikkat göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: bağımlılık, bağımlılık türleri, davranışsal bağımlılık, dijital bağımlılık, bibliyometrik analiz

¹Psikoloji Bölümü, Marmara Üniversitesi, İstanbul

What Do Post-Pandemic Graduate Theses Reveal About Behavioral and Digital Addictions? A Bibliometric Analysis

Tuğba Yılmaz¹, Yusuf Ziya Koç¹, Melis Kul¹

The aim of this study is to examine theses on addiction conducted in Türkiye. For this purpose, graduate theses related to addiction, covering the post-pandemic period from 2021 to 2024 and available in the National Thesis Center, were analyzed. Titles and contents containing the term “addiction” were identified using the keyword “bağımlı”. A total of 1,299 master’s theses, 178 medical specialization theses, and 126 doctoral theses were retrieved. After applying exclusion criteria to 195 theses with restricted access, 1,604 studies were included in the evaluation.

Method: Using the document analysis method, data such as thesis numbers, authors, publication years, topics, sample age ranges, group sizes, types of addiction, and subcategories of addiction were entered into an Excel document and subsequently analyzed. Findings: Some key findings from the study are as follows: In 2018, there were 229 theses on addiction, which increased to 452 in 2019. During the pandemic year of 2020, the number dropped to 274 but rose again to 440 in 2021. In the following years, the number of theses on addiction was recorded as 398 in 2022, 463 in 2023, and 498 in 2024. The study examined substance-related, behavioral/digital, and other types of addictions, while non-psychological or non-psychiatric terms (e.g.,

addiction to educational materials) were excluded from the analysis. Discussion: The findings indicate that the number of addiction-related theses increased after the pandemic, with a particularly notable rise in theses focusing on behavioral and digital addictions. This trend suggests that contemporary problem areas are reflected in academic research and investigated in theses required for specialization. The most common disciplines for addiction-related theses were identified as Psychology, Sports, Education and Instruction, Family Medicine, Nursing, and Psychiatry. Among addiction types, digital addictions were the most frequently studied, followed by substance-related addictions. Many addiction-related theses were at the master’s, doctoral, and medical specialization levels, whereas proficiency in arts theses paid significantly less attention to this topic.

Keywords: addiction, dependency, behavioral addiction, digital addiction, bibliometric analysis.

¹Department of Psychology, Marmara University, Istanbul

This image shows a full page of white paper with horizontal dotted lines, typical of notebook paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings present.

Not / Notes

Handwriting practice area with 20 horizontal dotted lines.

[illegible]

Not / Notes

Handwriting practice lines consisting of 20 horizontal dotted lines.

[illegible]